

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 172

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 64
17 mai 2021

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2021/782 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2021/783 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1293/2013 ⁽¹⁾** 53
- ★ **Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist ⁽¹⁾** 79
- ★ **Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014** 110

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2021/782 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 29 aprilie 2021****privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentului (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ trebuie să i se aducă o serie de modificări, cu scopul de a îmbunătăți protecția călătorilor și de a stimula transportul feroviar, ținând seama în mod corespunzător, în special, de articolele 11, 12 și 14 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Având în vedere modificările respective și din motive de claritate, ar trebui să se procedeze, așadar, la reformarea Regulamentului (CE) nr. 1371/2007.

⁽¹⁾ JO C 197, 8.6.2018, p. 66.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 noiembrie 2018 (JO C 363, 28.10.2020, p. 296) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 25 ianuarie 2021 (JO C 68, 26.2.2021, p. 1). Poziția Parlamentului European din 29 aprilie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

- (2) În cadrul politicii comune din domeniul transporturilor, este important să se asigure protecția drepturilor călătorilor din transportul feroviar și să se amelioreze calitatea și eficiența serviciilor de transport feroviar de călători pentru a contribui la creșterea ponderii transportului feroviar în raport cu alte moduri de transport.
- (3) În pofida progreselor considerabile care au fost realizate în ceea ce privește protecția consumatorilor în Uniune, sunt necesare în continuare îmbunătățiri pentru protecția drepturilor călătorilor din transportul feroviar.
- (4) În special, deoarece călătorul din transportul feroviar reprezintă partea defavorizată a contractului de transport, este necesar să fie garantate drepturile călătorilor din transportul feroviar.
- (5) Acordarea acelorași drepturi călătorilor din transportul feroviar care efectuează călătorii internaționale și călătorii interne urmărește să sporească nivelul de protecție a consumatorilor în Uniune, să asigure condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile feroviare și să garanteze un nivel uniform al drepturilor călătorilor. Călătorii ar trebui să primească informații cât mai exacte cu privire la drepturile lor. Având în vedere că anumite formate moderne de legitimații de transport nu permit să fie imprimate fizic informații pe ele, ar trebui să fie posibilă comunicarea informațiilor necesare din prezentul regulament prin alte mijloace.
- (6) Serviciile de transport feroviar oferite strict pentru utilizări istorice sau turistice nu servesc de obicei nevoilor normale în materie de transport. Astfel de servicii sunt izolate, de obicei, de restul sistemului feroviar al Uniunii, și utilizează o tehnologie care poate limita accesibilitatea lor. Cu excepția anumitor dispoziții care ar trebui să se aplice tuturor serviciilor de transport feroviar de călători în cadrul Uniunii, statele membre ar trebui să poată acorda derogări de la aplicarea dispozițiilor prezentului regulament pentru serviciile de transport feroviar oferite strict pentru utilizări istorice sau turistice.
- (7) Serviciile de transport feroviar urban, suburban și regional de călători sunt diferite prin natura lor de serviciile de lung parcurs de transport feroviar de călători. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată acorda derogări de la anumite dispoziții ale prezentului regulament privind drepturile călătorilor pentru astfel de servicii. Cu toate acestea, astfel de derogări nu ar trebui să se aplice normelor esențiale, în special dispozițiilor legate de condițiile nediscriminatorii ale contractului de transport, dreptul de a achiziționa legitimații de transport feroviar fără dificultăți inutile, răspunderea întreprinderilor feroviare față de călători și de bagajele lor, cerința ca întreprinderile feroviare să fie asigurate în mod corespunzător, precum și cerința de a se lua măsurile adecvate pentru a garanta securitatea personală a călătorilor în gări și în trenuri. Serviciile regionale sunt mai bine integrate în restul sistemului feroviar al Uniunii, iar călătoriile respective sunt mai lungi. Derogările posibile ar trebui, prin urmare, să fie reduse și mai mult în ceea ce privește serviciile de transport feroviar regional de călători. În ceea ce privește serviciile de transport feroviar regional de călători, derogările de la dispozițiile prezentului regulament care facilitează utilizarea serviciilor feroviare de către persoanele cu handicap sau de către persoanele cu mobilitate redusă ar trebui eliminate complet, iar în ceea ce privește dispozițiile prezentului regulament care promovează utilizarea bicicletelor nu ar trebui să se aplice derogări. În plus, posibilitatea de a acorda serviciilor regionale derogări de la anumite obligații în ceea ce privește furnizarea de bilete directe și redirectionarea ar trebui să fie limitată în timp.
- (8) Unul dintre obiectivele prezentului regulament îl constituie îmbunătățirea serviciilor de transport feroviar de călători în cadrul Uniunii. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată acorda derogări pentru servicii în regiunile în care o parte importantă a serviciului este exploatată în afara Uniunii.
- (9) În plus, pentru a permite o tranziție lină de la cadrul stabilit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1371/2007 la cel stabilit de prezentul regulament, derogările anterioare la nivel național ar trebui să fie eliminate treptat pentru a se asigura securitatea juridică și continuitatea necesare. Statele membre în care există în prezent derogări în temeiul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 ar trebui să poată acorda derogări pentru serviciile de transport feroviar intern de călători numai de la aplicarea acelor dispoziții din prezentul regulament care necesită o adaptare semnificativă și, în orice caz, numai pentru o perioadă limitată de timp. De asemenea,

statele membre ar trebui să poată acorda, pentru o perioadă de tranziție, o derogare de la obligația de a distribui informații de trafic și călătorie între operatori, dar numai în cazul în care nu este fezabil din punct de vedere tehnic ca administratorul de infrastructură să comunice informații în timp real oricărei întreprinderi feroviare, oricărui vânzător de legitimații de transport, operator de turism sau gestionar de gară. O evaluare în ceea ce privește fezabilitatea tehnică ar trebui efectuată cel puțin la fiecare doi ani.

- (10) Statele membre ar trebui să informeze Comisia atunci când acordă derogări de la aplicarea anumitor dispoziții ale prezentului regulament pentru serviciile de transport feroviar de călători. Atunci când comunică aceste informații, statele membre ar trebui să explice motivele acordării unor astfel de derogări, precum și măsurile luate sau preconizate pentru a se conforma obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament atunci când derogările în cauză expiră.
- (11) Atunci când mai mulți gestionari de gară sunt responsabili de o gară, statele membre ar trebui să poată desemna entitatea căreia îi revin responsabilitățile menționate în prezentul regulament.
- (12) Accesul la informațiile de călătorie în timp real, inclusiv la cele privind tarifele, face transportul feroviar mai accesibil pentru clienții noi și le oferă acestora o gamă mai largă de posibilități și tarife de călătorie din care să poată alege. Pentru a facilita călătoriile pe calea ferată, întreprinderile feroviare ar trebui să ofere altor întreprinderi feroviare, vânzătorilor de legitimații de transport și operatorilor de turism care le comercializează serviciile accesul la astfel de informații de călătorie, precum și să le acorde posibilitatea de a efectua și de a anula rezervări. Administratorii de infrastructură ar trebui să comunice întreprinderilor feroviare și gestionarilor de gară, precum și vânzătorilor de legitimații de transport și operatorilor de turism, informații în timp real referitoare la sosirea și plecarea trenurilor pentru a facilita călătoriile pe calea ferată.
- (13) Cerințe mai detaliate referitoare la comunicarea de informații de călătorie sunt stabilite prin specificațiile tehnice de interoperabilitate menționate în Regulamentul (UE) nr. 454/2011 al Comisiei ⁽⁴⁾.
- (14) Consolidarea drepturilor călătorilor din transportul feroviar trebuie să se bazeze pe dreptul internațional existent, prevăzut în apendicele A – Reguli uniforme privind Contractul de transport internațional feroviar de călători (CIV) – la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de modificare a Convenției privind transporturile internaționale feroviare din 3 iunie 1999 (Protocolul din 1999). Cu toate acestea, este de dorit să fie extins domeniul de aplicare al prezentului regulament și să fie protejați nu numai călătorii internaționali, ci și călătorii interni. Uniunea a aderat la COTIF la 23 februarie 2013.
- (15) Statele membre ar trebui să interzică discriminarea pe baza cetățeniei călătorului sau a locului de stabilire în Uniune a întreprinderii feroviare, a vânzătorului de legitimații de transport sau a operatorului de turism. Cu toate acestea, tarifele sociale și inițiativele de încurajare a utilizării transportului în comun pe scară mai largă nu ar trebui să fie interzise, cu condiția ca astfel de măsuri să fie proporționale și independente de cetățenia călătorilor vizati. Întreprinderile feroviare, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism au libertatea de a-și stabili practicile comerciale, inclusiv utilizarea de oferte speciale și promovarea anumitor canale de vânzare. Având în vedere dezvoltarea de platforme online care vând legitimații de transport pentru călători, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită asigurării faptului că, în cursul procesului de accesare la interfețele online sau de achiziționare a legitimațiilor de transport, nu se produce nicio discriminare. În plus, indiferent de modul în care este achiziționat un anumit tip de legitimație de transport, nivelul de protecție a călătorului ar trebui să fie același.
- (16) Creșterea popularității deplasării cu bicicleta la nivelul întregii Uniuni prezintă implicații pentru turism și pentru mobilitate în ansamblu. O creștere a utilizării atât a căilor ferate, cât și a deplasării cu bicicleta în cadrul repartizării modale reduce impactul transporturilor asupra mediului. Prin urmare, întreprinderile feroviare ar trebui să faciliteze combinarea deplasării cu bicicleta și a călătoriilor cu trenul, pe cât de mult posibil. În special, atunci când achiziționează material rulant nou sau realizează o modernizare majoră a materialului rulant existent, acestea ar trebui să prevadă un număr adecvat de locuri pentru biciclete, cu excepția cazului în care achiziția sau modernizarea se referă la vagoanele restaurant, la vagoanele de dormit sau la vagoanele cușetă. Pentru a se evita efectele negative asupra performanței în materie de siguranță a materialului rulant existent, obligația respectivă ar trebui să se aplice numai în cazul unei modernizări semnificative care necesită o nouă autorizație de introducere pe piață a vehiculului.

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 454/2011 al Comisiei din 5 mai 2011 privind specificația tehnică de interoperabilitate referitoare la subsistemul „aplicații telematice pentru serviciile de călători” al sistemului feroviar transeuropean (JO L 123, 12.5.2011, p. 11).

- (17) Numărul adecvat de locuri pentru biciclete pentru o compunere a trenului ar trebui să fie determinat ținând cont de dimensiunea compunerii trenului, de tipul serviciului și de cererea de transport de biciclete. Întreprinderile feroviare ar trebui să poată stabili planuri cu numărul de locuri pentru biciclete pentru serviciile lor după consultarea publicului. Cu toate acestea, în cazul în care întreprinderile feroviare nu stabilesc planuri, ar trebui să se aplice un număr stabilit prin lege. Numărul stabilit prin lege ar trebui să fie, de asemenea, orientativ pentru întreprinderile feroviare atunci când acestea își stabilesc planurile. Un număr mai mic decât numărul stabilit prin lege ar trebui să fie considerat adecvat numai în cazul în care acest lucru este justificat de circumstanțe speciale, cum ar fi funcționarea serviciilor de transport feroviar în perioada de iarnă, caz în care cererea de transport de biciclete este în mod clar inexistentă sau redusă. În plus, în unele state membre, cererea de transport de biciclete este deosebit de ridicată în ceea ce privește anumite tipuri de servicii. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată stabili numărul minim adecvat de locuri pentru biciclete pentru anumite tipuri de servicii, care ar trebui să prevaleze asupra eventualelor planuri ale întreprinderilor feroviare. Acest lucru nu ar trebui să împiedice libera circulație a materialului rulant feroviar în Uniune. Călătorii ar trebui să fie informați cu privire la locurile disponibile pentru biciclete.
- (18) Drepturile și obligațiile privind transportul bicicletelor în trenuri ar trebui să se aplice bicicletelor care pot fi folosite fără a necesita asamblarea, respectiv dezasamblarea înainte și după călătoria feroviară. Transportul bicicletelor în pachete și genți, după caz, face obiectul dispozițiilor din prezentul regulament referitoare la bagaje.
- (19) Drepturile călătorilor din transportul feroviar includ primirea de informații privind serviciul de transport, atât înaintea cât și în timpul călătoriei. Întreprinderile feroviare, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism ar trebui să comunice înaintea călătoriei informații generale cu privire la serviciul feroviar. Informațiile respective ar trebui să fie puse la dispoziția persoanelor cu handicap sau a persoanelor cu mobilitate redusă în formate accesibile. Întreprinderile feroviare și, dacă este posibil, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism ar trebui să comunice călătorilor, în timpul călătoriei, informațiile suplimentare necesare în temeiul prezentului regulament. Atunci când un gestionar de gară deține astfel de informații, și acesta ar trebui să le comunice călătorilor.
- (20) Dimensiunea vânzătorilor de legitimații de transport variază în mod substanțial de la microîntreprinderi la întreprinderi mari, iar unii vânzători de legitimații de transport își oferă serviciile numai offline sau numai online. Prin urmare, obligația de a comunica călătorilor informații de călătorie ar trebui să fie proporțională cu capacitățile diferite ale vânzătorilor de legitimații de transport.
- (21) Prezentul regulament nu ar trebui să împiedice întreprinderile feroviare, operatorii de turism sau vânzătorii de legitimații de călătorie să ofere călătorilor condiții contractuale mai favorabile decât condițiile stabilite prin prezentul regulament. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui genereze în sarcina unui întreprinderi feroviare obligații pe baza unor condiții contractuale mai favorabile oferite de un operator de turism sau de un vânzător de legitimații de transport, cu excepția cazului în care un acord între întreprinderea feroviară și operatorul de turism sau vânzătorul de legitimații de transport prevede acest lucru.
- (22) Biletele directe permit călătorilor să efectueze călătorii fără întreruperi și, prin urmare, ar trebui să se depună eforturi rezonabile pentru a oferi astfel de legitimații de transport pentru serviciile de lung parcurs de transport feroviar urban, suburban și regional de călători, atât intern cât și internațional, inclusiv pentru serviciile de transport feroviar de călători care fac obiectul unor derogări în temeiul prezentului regulament. Pentru calcularea perioadei de întârziere în vederea despăgubirilor ar trebui să fie posibilă excluderea întârzierilor intervenite în cursul acelor părți ale călătoriei pentru care serviciile de transport feroviar fac obiectul unor derogări în temeiul prezentului regulament.
- (23) În ceea ce privește serviciile prestate de aceeași întreprindere feroviară, transferul călătorilor din transportul feroviar de la un serviciu la altul ar trebui facilitat prin introducerea obligației de a furniza bilete directe, nefiind necesare acorduri comerciale între întreprinderile feroviare. Obligația de a furniza bilete directe ar trebui să se aplice, de asemenea, în ceea ce privește serviciile operate de întreprinderi feroviare care aparțin aceluiași proprietar sau care sunt filiale deținute în totalitate ale uneia dintre întreprinderile feroviare care furnizează servicii de transport feroviar incluse în călătorie. Întreprinderea feroviară ar trebui să poată preciza pe biletul direct ora de plecare a fiecărui serviciu feroviar, inclusiv a serviciilor regionale, pentru care este valabil biletul direct.

- (24) Călătorii ar trebui să fie informați în mod explicit dacă legitimațiile de transport vândute de o întreprindere feroviară într-o singură tranzacție comercială constituie un bilet direct. În cazul în care călătorii nu sunt informați în mod corect, răspunderea întreprinderii feroviare ar trebui să fie angajată ca și cum aceste legitimații de transport ar constitui un bilet direct.
- (25) Oferta de bilete directe ar trebui promovată. Cu toate acestea, informațiile corecte privind serviciul feroviar sunt esențiale și atunci când călătorii cumpără legitimații de transport de la un vânzător de legitimații de transport sau de la un operator de turism. În cazul în care vânzătorii de legitimații de transport sau operatorii de turism vând, sub formă de pachete, legitimații de transport separate, aceștia ar trebui să informeze călătorul în mod explicit că respectivele legitimații de transport nu oferă același nivel de protecție ca biletele directe și că acestea nu au fost eliberate ca bilete directe de întreprinderea feroviară sau întreprinderile feroviare care furnizează serviciile. În cazul în care nu respectă această cerință, răspunderea care le revine vânzătorilor de legitimații de transport sau operatorilor de turism ar trebui să depășească rambursarea legitimațiilor de transport.
- (26) Atunci când oferă bilete directe, este important ca întreprinderile feroviare să ia în considerare intervale de legătură minime realiste și aplicabile la momentul rezervării inițiale, precum și orice factori relevanți, cum ar fi dimensiunile și amplasarea gărilor și peroarelor respective.
- (27) Luând în considerare Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap și pentru a oferi persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă posibilități de călătorie pe calea ferată comparabile cu cele ale altor cetățeni, ar trebui stabilite norme privind nediscriminarea și asistența pe parcursul călătoriei acestor persoane. Persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă au în egală măsură cu toți ceilalți cetățeni dreptul la libera circulație și la nediscriminare. Printre altele, ar trebui să se acorde o atenție deosebită punerii la dispoziția persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă a informațiilor cu privire la accesibilitatea serviciilor de transport feroviar, condițiile de acces la materialul rulant și echipamentele de la bord. Pentru a pune la dispoziția călătorilor cu deficiențe senzoriale informații optime privind întârzierile, ar trebui să fie utilizate sisteme vizuale și auditive, după caz. Persoanele cu handicap ar trebui să poată cumpăra legitimații de transport la bordul trenului fără taxe suplimentare în cazul în care nu există mijloace accesibile de cumpărare a unei legitimații de transport înainte de îmbarcarea în tren. Cu toate acestea, acest drept ar trebui să poată fi restrâns în circumstanțe care privesc securitatea sau obligativitatea rezervării călătoriei. Personalul ar trebui să fie format în mod adecvat pentru a răspunde nevoilor persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă, în special atunci când acordă asistență. Pentru a asigura condiții egale de călătorie, aceste persoane ar trebui să beneficieze de asistență în gări și la bordul trenului sau, în absența personalului însoțitor instruit la bordul trenului și în gară, ar trebui să se depună toate eforturile rezonabile pentru a le permite accesul la călătoriile cu trenul.
- (28) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară ar trebui să coopereze în mod activ cu organizațiile care reprezintă persoanele cu handicap, pentru a îmbunătăți accesibilitatea serviciilor de transport.
- (29) Pentru a facilita accesul persoanelor cu handicap și al persoanelor cu mobilitate redusă la serviciile de transport feroviar de călători, statele membre ar trebui să poată impune întreprinderilor feroviare și gestionarilor de gară să înființeze ghișee unice naționale pentru a coordona informațiile și asistența.
- (30) Pentru a se asigura acordarea de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, din motive practice, este necesar ca întreprinderii feroviare, gestionarului de gară, vânzătorului de legitimații de transport sau operatorului de turism să i se notifice în prealabil nevoia de asistență. Deși prezentul regulament stabilește un termen maxim comun pentru astfel de notificări prealabile, mecanisme voluntare care să prevadă termene mai scurte pot contribui la îmbunătățirea mobilității persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă. Pentru a garanta cea mai largă difuzare posibilă a informațiilor privind astfel de termene mai scurte, este important ca raportul Comisiei privind punerea în aplicare și rezultatele acestui regulament să includă informații privind elaborarea unor mecanisme de notificare prealabilă cu termene mai scurte și de diseminare a informațiilor aferente.

- (31) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară ar trebui să ia în considerare nevoile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă, prin respectarea Directivei (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 1300/2014 al Comisiei ⁽⁶⁾. Atunci când prezentul regulament face trimitere la dispozițiile Directivei (UE) 2019/882, dispozițiile respective se aplică de către statele membre începând cu 28 iunie 2025 și în conformitate cu măsurile tranzitorii prevăzute la articolul 32 din directiva respectivă. În ceea ce privește serviciile de transport feroviar de călători, domeniul de aplicare al dispozițiilor respective este prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (c) din directiva menționată.
- (32) Anumite animale sunt dresate pentru a asista persoanele cu handicap în vederea obținerii unei mobilități autonome. Pentru o astfel de mobilitate este esențial ca aceste animale să poată fi luate la bordul trenurilor. Prezentul regulament stabilește reguli și obligații comune în ceea ce privește câinii de asistență. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată efectua studii folosind alte animale de asistență pentru mobilitate și să permită accesul acestora la bordul trenurilor în cadrul serviciilor de transport intern feroviar. Este importantă monitorizarea de către Comisie a evoluției acestor aspecte în vederea activității viitoare privind animalele de asistență pentru mobilitate.
- (33) Este de dorit ca prezentul regulament să stabilească un sistem de despăgubire a călătorilor în cazul unei întârzieri, inclusiv în cazurile în care întârzierea este cauzată de anularea unui serviciu de transport feroviar de călători sau de pierderea legăturii. În cazul unei întârzieri a unui serviciu de transport feroviar de călători, întreprinderile feroviare ar trebui să ofere călătorilor despăgubiri procentual din prețul legimității de transport.
- (34) Întreprinderile feroviare ar trebui să aibă obligația să încheie o asigurare sau să dispună de garanții adecvate pentru răspunderea care le revine față de călătorii din transportul feroviar în cazul unui accident.
- (35) Consolidarea drepturilor la despăgubire și asistență în caz de întârziere, de pierdere a legăturii sau de anulare a unui serviciu de transport ar trebui să ducă la sporirea stimulentei pentru piața serviciilor de transport feroviar de călători, în beneficiul călătorilor.
- (36) În cazul unei întârzieri, călătorilor ar trebui să li se ofere opțiuni de transport prin continuarea călătoriei sau prin redirecționare, în condiții de transport comparabile. Într-un asemenea caz ar trebui să se țină seama de nevoile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă.
- (37) Cu toate acestea, unei întreprinderi feroviare nu ar trebui să-i revină obligația să plătească despăgubiri dacă poate dovedi că întârzierea a fost provocată de circumstanțe extraordinare precum condiții meteorologice extreme sau dezastre naturale majore care pun în pericol exploatarea în siguranță a serviciului. Orice astfel de eveniment ar trebui să prezinte caracteristicile unei catastrofe naturale excepționale, distincte de condițiile meteorologice sezoniere normale, precum furtunile de toamnă sau inundațiile urbane periodice datorate marelui sau topirii zăpezii. În plus, unei întreprinderi feroviare nu ar trebui să-i revină obligația să plătească despăgubiri dacă poate face dovada că întârzierea a fost cauzată de o criză majoră de sănătate publică, cum în cazul unei pandemii. De asemenea, întreprinderii feroviare nu ar trebui să-i revină obligația să plătească despăgubiri de întârziere în cazul în care întârzierea este cauzată de călător sau de anumite acțiuni ale unor părți terțe. Întreprinderile feroviare ar trebui să dovedească faptul că nu ar fi putut să prevadă sau să preîntâmpine astfel de evenimente și nici să prevină întârzierea chiar dacă s-ar fi luat toate măsurile rezonabile, inclusiv întreținerea preventivă corespunzătoare a

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2019/882 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor (JO L 151, 7.6.2019, p. 70).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 1300/2014 al Comisiei din 18 noiembrie 2014 privind specificațiile tehnice de interoperabilitate referitoare la accesibilitatea sistemului feroviar al Uniunii pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă (JO L 356, 12.12.2014, p. 110).

materialului rulant. Grevele personalului întreprinderii feroviare și acțiunile sau omisiunile altor operatori feroviari care utilizează aceeași infrastructură, ale administratorului de infrastructură sau ale gestionarilor de gară nu ar trebui să aducă atingere răspunderii pentru întârziere. Circumstanțele în care întreprinderile feroviare nu le revine obligația să plătească despăgubiri ar trebui să fie justificate în mod obiectiv. Atunci când dețin o comunicare sau un document al administratorului de infrastructură feroviară, al unei autorități publice sau al altui organism independent de întreprinderile feroviare, care indică circumstanțele pe care întreprinderea feroviară le invocă pentru a susține că este scutit de obligația de a plăti despăgubiri, întreprinderile feroviare ar trebui să aducă aceste comunicări sau documente în atenția călătorilor și, dacă este cazul, în atenția autorităților în cauză.

- (38) Întreprinderile feroviare ar trebui să fie încurajate să simplifice procedura de solicitare de despăgubiri sau de rambursare pentru călători. În special, statele membre ar trebui să poată impune întreprinderile feroviare cerința să accepte cereri prin anumite mijloace de comunicare, cum ar fi prin intermediul site-urilor de internet sau prin utilizarea aplicațiilor mobile, cu condiția ca această cerință să nu fie discriminatorie.
- (39) Pentru a facilita solicitarea de către călători a rambursării sau a despăgubirii în conformitate cu prezentul regulament, ar trebui să fie stabilite formulare de cerere de rambursare sau de despăgubire, care să fie aplicabile în întreaga Uniune. Călătorii ar trebui să poată adresa cererile utilizând un astfel de formular.
- (40) În cooperare cu administratorii de infrastructură și cu gestionarii de gară, întreprinderile feroviare ar trebui să elaboreze planuri de urgență, în vederea reducerii la minimum a efectelor unor perturbări majore prin punerea la dispoziția călătorilor blocați a unor informații și a unor servicii de asistență adecvate.
- (41) Este, de asemenea, de dorit să fie ajutate victimele accidentelor și persoanele aparținătoare pentru a face față nevoilor financiare pe termen scurt în perioada imediat următoare accidentului.
- (42) Este în interesul călătorilor din transportul feroviar să se adopte măsuri adecvate, de comun acord cu autoritățile publice, pentru a li se asigura securitatea personală în gări, precum și la bordul trenurilor.
- (43) Călătorii din transportul feroviar ar trebui să poată adresa o plângere oricărei întreprinderi feroviare implicate sau gestionarilor de gară din anumite gări, ori, după caz, vânzătorilor de legitimații de transport sau operatorilor de turism, în limitele răspunderii care-i revine fiecăruia, referitor la drepturile și obligațiile prevăzute de prezentul regulament. Călătorii din transportul feroviar ar trebui să aibă dreptul de a primi un răspuns într-un termen rezonabil.
- (44) În interesul gestionării eficiente a plângerilor, întreprinderile feroviare și gestionarii de gară ar trebui să aibă dreptul să stabilească servicii comune de asistență a clienților și mecanisme comune de gestionare a plângerilor. Informațiile referitoare la procedurile de gestionare a plângerilor ar trebui să fie disponibile public și ușor accesibile tuturor călătorilor.
- (45) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere drepturilor călătorilor de a adresa o plângere unui organism național sau de a introduce o acțiune în justiție în conformitate cu procedurile naționale.
- (46) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară ar trebui să determine, să administreze și să controleze standarde de calitate a serviciilor pentru serviciile de transport feroviar de călători. Întreprinderile feroviare ar trebui, de asemenea, să pună la dispoziția publicului informații privind performanțele lor în materie de calitate a serviciilor.

- (47) Pentru a menține un nivel ridicat de protecție a consumatorilor în transportul feroviar, statele membre ar trebui să aibă obligația de a desemna organisme naționale de aplicare a legii care să monitorizeze îndeaproape aplicarea prezentului regulament și asigurarea respectării acestuia la nivel național. Aceste organisme ar trebui să poată lua o serie de măsuri de aplicare a legii. Călătorii ar trebui să poată adresa plângeri organismelor respective în legătură cu presupusele încălcări ale regulamentului. Pentru a asigura gestionarea în mod satisfăcător a acestor plângeri, organismele respective ar trebui de asemenea să coopereze cu organismele naționale de aplicare a legii ale altor state membre.
- (48) Statele membre care nu dispun de un sistem feroviar și nici de o perspectivă imediată de a avea un astfel de sistem ar suporta o sarcină disproporționată și inutilă dacă li s-ar aplica obligațiile de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește gestionarii de gară și administratorii de infrastructură prevăzute de prezentul regulament. Același lucru este valabil și pentru obligațiile de asigurare a respectării normelor în ceea ce privește întreprinderile feroviare atât timp cât un stat membru nu a acordat o licență unei întreprinderi feroviare. În consecință, astfel de state membre ar trebui să fie exonerate de obligațiile respective.
- (49) Prelucrarea de date cu caracter personal ar trebui să se realizeze în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal, în special Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾.
- (50) Statele membre ar trebui să stabilească sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să asigure aplicarea acestor sancțiuni. Sancțiunile, care pot include plata de despăgubiri către persoana în cauză, ar trebui să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.
- (51) Întrucât obiectivele prezentului regulament, respectiv dezvoltarea căilor ferate ale Uniunii și consolidarea drepturilor călătorilor din transportul feroviar, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar pot fi, prin urmare, realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (52) În vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a călătorilor, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei, pentru a modifica anexa I în ceea ce privește Regulile uniforme CIV și pentru a ajusta cuantumul minim al plății în avans în cazul decesului unui călător ținând cont de variația indicelui armonizat al prețurilor de consum la nivelul UE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁸⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (53) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽⁸⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (54) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolele 21, 26, 38 și 47 privind, respectiv, interzicerea oricărei forme de discriminare, integrarea persoanelor cu handicap, garantarea unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil. Instanțele statelor membre trebuie să aplice în mod consecvent prezentul regulament respectând aceste drepturi și principii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și obiective

Pentru a asigura protecția efectivă a călătorilor și a încuraja călătoriile pe calea ferată, prezentul regulament stabilește norme aplicabile transportului feroviar cu privire la:

- (a) nediscriminarea între călători în ceea ce privește condițiile de transport și furnizarea legitimațiilor de transport;
- (b) răspunderea întreprinderilor feroviare și obligațiile lor în materie de asigurare a călătorilor și a bagajelor acestora;
- (c) drepturile călătorilor în cazul unui accident care se produce în urma utilizării serviciilor feroviare și care conduce la decesul sau la vătămarea corporală a călătorilor ori la pierderea sau deteriorarea bagajelor acestora;
- (d) drepturile călătorilor în cazul unei perturbări, cum ar fi anularea sau întârzierea, inclusiv dreptul acestora la despăgubiri;
- (e) informațiile minime și exacte, inclusiv în ceea ce privește emiterea legitimațiilor de transport, care trebuie puse la dispoziția călătorilor într-un format accesibil și în timp util;
- (f) nediscriminarea și acordarea de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă;
- (g) determinarea și monitorizarea standardelor de calitate a serviciilor și gestionarea riscurilor care ar putea afecta siguranța personală a călătorilor;
- (h) gestionarea plângerilor;
- (i) normele generale în materie de aplicare a legii.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică serviciilor și călătoriilor feroviare internaționale și interne pe întreg teritoriul Uniunii, oferite de una sau mai multe întreprinderi feroviare care au obținut licența în conformitate cu Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁰⁾.

(2) Statele membre pot exclude din domeniul de aplicare al prezentului regulament serviciile care sunt exploatate strict pentru utilizări istorice sau turistice. Derogarea respectivă nu se aplică în ceea ce privește articolele 13 și 14.

⁽¹⁰⁾ Directiva 2012/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind instituirea spațiului feroviar unic european (JO L 343, 14.12.2012, p. 32).

(3) Derogările acordate în conformitate cu articolul 2 alineatele (4) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 înainte de 6 iunie 2021 rămân valabile până la data la care derogările respective expiră. Derogările acordate în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 înainte de 6 iunie 2021 rămân valabile până la 7 iunie 2023.

(4) Înainte de expirarea unei derogări acordate serviciilor de transport feroviar intern de călători în temeiul articolului 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1371/2007, statele membre pot acorda acestor servicii de transport feroviar intern de călători derogări de la aplicarea articolelor 15, 17 și 19, a articolului 20 alineatul (2) literele (a) și (b), precum și a articolului 30 alineatul (2) din prezentul regulament pentru o perioadă suplimentară de cel mult cinci ani.

(5) Până la 7 iunie 2030, statele membre pot să prevadă că articolul 10 nu se aplică în cazul în care nu este fezabil din punct de vedere tehnic ca un administrator de infrastructură să comunice informații în timp real în sensul articolului 10 alineatul (1) oricărei întreprinderi feroviare, oricărui vânzător de legitimații de transport, operator de turism sau gestionar de gară. Cel puțin la fiecare doi ani, statele membre reevaluează măsura în care comunicarea acestor informații este fezabilă din punct de vedere tehnic.

(6) Sub rezerva alineatului (8), statele membre pot excepta următoarele servicii de la aplicarea prezentului regulament:

(a) serviciile de transport feroviar urban, suburban ori regional de călători;

(b) serviciile de transport feroviar internațional de călători în cazul cărora o parte importantă, incluzând cel puțin o oprire programată într-o gară, este efectuată în afara Uniunii.

(7) Statele membre informează Comisia cu privire la derogările acordate în temeiul alineatelor (2), (4), (5) și (6) și prezintă motivele pentru aceste derogări.

(8) Derogările acordate în conformitate cu alineatul (6) litera (a) nu se aplică în ceea ce privește articolele 5, 11, 13, 14, 21, 22, 27 și 28.

În cazul în care derogările respective privesc servicii de transport feroviar regional de călători, acestea nu se aplică nici în ceea ce privește articolele 6 și 12, articolul 18 alineatul (3) și capitolul V.

Prin excepție de la cel de al doilea paragraf de la prezentul alineat, derogările de la aplicarea articolului 12 alineatul (1) și a articolului 18 alineatul (3), acordate serviciilor de transport feroviar regional de călători, se pot aplica până la 7 iunie 2028.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „întreprindere feroviară” înseamnă o întreprindere feroviară în înțelesul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2012/34/UE;
2. „administrator de infrastructură” înseamnă un administrator de infrastructură în înțelesul definiției de la articolul 3 punctul 2 din Directiva 2012/34/UE;
3. „gestionar de gară” înseamnă entitatea organizațională dintr-un stat membru care a fost însărcinată cu gestionarea uneia sau mai multor gări feroviare și care poate fi administratorul de infrastructură;

4. „operator de turism” înseamnă un organizator sau un comerciant cu amănuntul în înțelesul definițiilor de la articolul 3 punctele 8 și 9 din Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾, altul decât o întreprindere feroviară;
5. „vânzător de legitimații de transport” înseamnă orice comerciant cu amănuntul de servicii de transport feroviar care vinde legitimații de transport, inclusiv bilete directe, pe baza unui contract sau a unei alte înțelegeri între comerciantul cu amănuntul și una sau mai multe întreprinderi feroviare;
6. „contract de transport” înseamnă un contract de transport feroviar, contra cost sau gratuit, între o întreprindere feroviară și un călător, în vederea prestării unuia sau mai multor servicii de transport;
7. „legitimație de transport” înseamnă o dovadă valabilă a încheierii unui contract de transport, indiferent de forma acesteia;
8. „rezervare” înseamnă o autorizație, pe hârtie sau în format electronic, care dă drept la transport pe baza planului personalizat de transport confirmat anterior;
9. „bilet direct” înseamnă un bilet direct, în înțelesul definiției de la articolul 3 punctul 35 din Directiva 2012/34/UE;
10. „serviciu” înseamnă un serviciu de transport feroviar de călători efectuat între gări în conformitate cu un orar, inclusiv serviciile de transport oferite pentru redirectionare;
11. „călătorie” înseamnă transportul unui călător între o gară de plecare și o gară de sosire;
12. „serviciu de transport feroviar intern de călători” înseamnă un serviciu feroviar pentru transportul de călători care nu traversează frontiera unui stat membru;
13. „serviciu de transport feroviar urban și suburban de călători” înseamnă un serviciu de transport feroviar de călători în înțelesul de la articolul 3 punctul 6 din Directiva 2012/34/UE;
14. „serviciu de transport feroviar regional de călători” înseamnă un serviciu de transport feroviar de călători în înțelesul de la articolul 3 punctul 7 din Directiva 2012/34/UE;
15. „serviciu de lung parcurs de transport feroviar de călători” înseamnă un serviciu feroviar pentru transportul de călători care nu este un serviciu de transport feroviar urban, suburban sau regional de călători;
16. „serviciu de transport feroviar internațional de călători” înseamnă un serviciu de transport feroviar de călători în cadrul căruia trenul traversează cel puțin o frontieră a unui stat membru și al cărui scop principal este acela de a transporta călători între stații aflate în state membre diferite sau aflate într-un stat membru și o țară terță;
17. „întârziere” înseamnă intervalul de timp dintre ora la care călătorul trebuia să ajungă, în conformitate cu orarul publicat, și ora sa de sosire reală sau preconizată la gara de destinație finală;
18. „sosire” înseamnă momentul în care ușile trenului sunt deschise la peronul de destinație și debarcarea este permisă;

⁽¹¹⁾ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).

19. „permis de călătorie” sau „abonament” înseamnă o legitimație pentru un număr nelimitat de călătorii care permite titularului autorizat să călătorească pe calea ferată, în decursul unei perioade specificate, pe o anumită rută sau rețea;
20. „legătură pierdută” înseamnă o situație în care un călător pierde unul sau mai multe servicii în decursul unei călătorii feroviare, vândute sub forma unui bilet direct, ca urmare a întârzierii sau anulării unui sau mai multor servicii anterioare, sau a plecării unui serviciu înainte de ora planificată a plecării;
21. „persoană cu handicap” și „persoană cu mobilitate redusă” înseamnă orice persoană prezentând o deficiență fizică, mentală, intelectuală sau senzorială, permanentă sau temporară, care, în combinație cu diverse obstacole, poate împiedica persoana respectivă să utilizeze în mod integral și eficace transporturile, în condiții de egalitate cu alți călători sau a cărei mobilitate atunci când folosește transporturile este redusă din cauza vârstei;
22. „gară” înseamnă un loc situat pe o cale ferată unde un serviciu de transport feroviar de călători poate începe, poate opri sau se poate încheia.

CAPITOLUL II

CONTRACTUL DE TRANSPORT, INFORMAȚII ȘI LEGITIMAȚII DE TRANSPORT

Articolul 4

Contractul de transport

Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, încheierea și executarea unui contract de transport, precum și furnizarea de informații și de legitimații de transport sunt reglementate de dispozițiile titlurilor II și III din anexa I.

Articolul 5

Condiții contractuale și tarife nediscriminatorii

Fără a aduce atingere tarifelor sociale, întreprinderile feroviare, vânzătorii de legitimații de transport sau operatorii de turism oferă publicului larg condiții contractuale și tarife fără a discrimina călătorii, în mod direct sau indirect, pe baza cetățeniei sau a locului în care este stabilit(ă) în Uniune întreprinderea feroviară ori vânzătorul de legitimații de transport sau operatorul de turism.

Primul paragraf de la prezentul articol se aplică întreprinderilor feroviare și vânzătorilor de legitimații de transport și atunci când acceptă rezervări din partea călătorilor în conformitate cu articolul 11.

Articolul 6

Biciclete

(1) Sub rezerva restricțiilor menționate la alineatul (3) și, după caz, la un cost rezonabil, călătorii au dreptul să ia biciclete la bordul trenului.

În trenurile pentru care este obligatorie o rezervare, trebuie să se poată efectua o rezervare pentru transportul unei biciclete.

În cazul în care un călător a făcut o rezervare pentru o bicicletă, iar transportul bicicletei este refuzat fără un motiv justificat, călătorul are dreptul la redirectionare sau la rambursare în conformitate cu articolul 18, la despăgubiri în conformitate cu articolul 19 și la asistență în conformitate cu articolul 20 alineatul (2).

(2) În cazul în care la bordul trenului sunt disponibile locuri pentru biciclete, călătorii își depun bicicletele în astfel de locuri. În cazul în care nu sunt disponibile astfel de locuri, călătorii își supraveghează bicicletele și fac toate eforturile rezonabile să se asigure că bicicletele lor nu provoacă nicio vătămare sau prejudiciu altor călători, echipamentelor de mobilitate, bagajelor sau operațiunilor feroviare.

(3) Întreprinderile feroviare pot restrânge dreptul călătorilor de a lua biciclete la bordul trenului din motive de siguranță sau de exploatare, în special din cauza restricțiilor de capacitate din timpul orelor de vârf, sau în cazul în care materialul rulant nu permite acest lucru. Întreprinderile feroviare pot, de asemenea, să restricționeze transportul bicicletelor în funcție de greutatea și dimensiunile acestora. Întreprinderile feroviare publică pe site-urile lor oficiale de internet condițiile pentru transportul bicicletelor, inclusiv informații actualizate privind capacitatea disponibilă, prin utilizarea aplicațiilor telematice menționate în Regulamentul (UE) nr. 454/2011.

(4) La inițierea procedurilor de achiziții pentru material rulant nou sau la realizarea unei modernizări semnificative a materialului rulant existent care necesită o nouă autorizație de introducere pe piață a vehiculului în temeiul articolului 21 alineatul (12) din Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹²⁾, întreprinderile feroviare se asigură că compunerile trenurilor în care este utilizat materialul rulant în cauză sunt dotate cu un număr adecvat de locuri pentru biciclete. Prezentul paragraf nu se aplică vagoanelor restaurant, vagoanelor de dormit sau vagoanelor cușetă.

Întreprinderile feroviare stabilesc un număr adecvat de locuri pentru biciclete ținând cont de dimensiunea compunerii trenului, de tipul serviciului și de cererea de transport de biciclete. Numărul adecvat de locuri pentru biciclete este determinat în planurile menționate la alineatul (5). În cazul în care nu există astfel de planuri sau planurile nu determină un astfel de număr, fiecare compunere a trenului dispune de cel puțin patru locuri pentru biciclete.

Statele membre pot să stabilească un număr mai mare de patru locuri ca fiind numărul minim adecvat pentru anumite tipuri de servicii, iar în acest caz, se aplică numărul respectiv în locul numărului determinat în conformitate cu al doilea paragraf.

(5) Întreprinderile feroviare pot să întocmească și să actualizeze planuri pentru extinderea și îmbunătățirea transportului de biciclete, precum și alte soluții care să încurajeze utilizarea combinată a transportului feroviar și a bicicletelor.

Autoritățile competente în înțelesul definiției de la articolul 2 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹³⁾ pot să întocmească astfel de planuri pentru serviciile furnizate în temeiul unor contracte de servicii publice. Statele membre pot impune întocmirea unor astfel de planuri de către autoritățile competente respective sau de către întreprinderile feroviare care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor.

(6) Planurile menționate la alineatul (5) sunt întocmite în urma consultării publicului și a organizațiilor reprezentative relevante. Planurile respective se publică pe site-ul de internet al întreprinderii feroviare sau al autorității competente, după caz.

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Uniunea Europeană (JO L 138, 26.5.2016, p. 44).

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

*Articolul 7***Inadmisibilitatea exonerării și indicarea limitărilor**

(1) Obligațiile față de călători în temeiul prezentului regulament nu pot face obiectul unei limitări sau exonerări, în special printr-o derogare sau o clauză restrictivă cuprinsă în contractul de transport. Orice condiții contractuale care au drept scop, direct sau indirect, exonerarea, derogarea sau limitarea drepturilor care decurg din prezentul regulament nu sunt obligatorii pentru călător.

(2) Întreprinderile feroviare, operatorii de turism sau vânzătorii de legitimații de transport pot să ofere călătorilor condiții contractuale mai favorabile decât condițiile stabilite prin prezentul regulament.

*Articolul 8***Obligația de a comunica informațiile privind întreruperea serviciilor**

Întreprinderile feroviare sau, după caz, autoritățile competente care răspund de un contract de servicii publice feroviare își fac publice deciziile de întrerupere permanentă sau temporară a serviciilor feroviare, prin mijloace adecvate, inclusiv în formate accesibile în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882 și ale Regulamentelor (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014, și înaintea punerii în aplicare a acestor decizii.

*Articolul 9***Informații de călătorie**

(1) Întreprinderile feroviare, operatorii de turism și vânzătorii de legitimații de transport care oferă contracte de transport în numele uneia sau mai multor întreprinderi feroviare pun la dispoziția călătorilor, la cerere, cel puțin informațiile prevăzute în partea I din anexa II, cu privire la călătoriile pentru care respectiva întreprindere feroviară oferă un contract de transport.

(2) Întreprinderile feroviare și, dacă este posibil, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism pun la dispoziția călătorilor, în timpul călătoriei, cel puțin informațiile prevăzute în partea II din anexa II. Atunci când un gestionar de gară deține astfel de informații, și acesta le pune la dispoziția călătorilor.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se comunică în formatul cel mai adecvat, atunci când este posibil pe baza unor informații de călătorie în timp real, inclusiv prin utilizarea unor tehnologii de comunicare corespunzătoare. Se acordă o atenție deosebită asigurării faptului că aceste informații sunt accesibile în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882 și ale Regulamentelor (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014.

*Articolul 10***Accesul la informațiile de trafic și de călătorie**

(1) Administratorii de infrastructură comunică întreprinderilor feroviare, vânzătorilor de legitimații de transport, operatorilor de turism și gestionarilor de gară informații în timp real referitoare la sosirea și plecarea trenurilor.

(2) Întreprinderile feroviare acordă altor întreprinderi feroviare, vânzătorilor de legitimații de transport și operatorilor de turism care le comercializează serviciile accesul la informațiile de călătorie minime prevăzute în partea I și partea II din anexa II, precum și la operațiunile privind sistemele de rezervare menționate în partea III din anexa II.

(3) Informațiile sunt comunicate și accesul se acordă într-o manieră nediscriminatorie și fără întârzieri nejustificate. Pentru a avea acces continuu la informații este suficientă o singură cerere. Administratorul de infrastructură și întreprinderea feroviară care au obligația să pună la dispoziție informații în conformitate cu alineatele (1) și (2) pot solicita încheierea unui contract sau a unui alt acord pe baza căruia se comunică informațiile sau se acordă accesul.

Clauzele și condițiile oricărui contract sau acord privind utilizarea informațiilor nu restricționează în mod nejustificat posibilitățile de reutilizare a acestora și nici nu sunt utilizate pentru a limita concurența.

Întreprinderile feroviare pot solicita altor întreprinderi feroviare, operatorilor de turism și vânzătorilor de legitimații de transport o compensație financiară echitabilă, rezonabilă și proporțională pentru costurile suportate în vederea acordării accesului, iar administratorii de infrastructură pot solicita o compensație în conformitate cu normele aplicabile.

(4) Informațiile se comunică și accesul se acordă prin mijloace tehnice adecvate, cum ar fi interfețele de programare a aplicațiilor.

(5) În măsura în care informațiile care intră sub incidența alineatelor (1) sau (2) sunt comunicate în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii, în special cu Regulamentul delegat (UE) 2017/1926 al Comisiei ⁽¹⁴⁾, obligațiile corespunzătoare în temeiul prezentului articol se consideră respectate.

Articolul 11

Disponibilitatea legitimațiilor de transport și a rezervărilor

(1) Întreprinderile feroviare, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism oferă legitimații de transport și, dacă sunt disponibile, bilete directe și rezervări.

(2) Fără a aduce atingere alineatelor (3) și (4), întreprinderile feroviare vând călătorilor legitimații de transport, fie direct, fie prin intermediul vânzătorilor de legitimații de transport sau al operatorilor de turism, cel puțin prin intermediul uneia dintre următoarele modalități de vânzare:

(a) ghișee, alte puncte de vânzare sau distribuitoare automate;

(b) telefon, internet sau orice altă tehnologie informațională disponibilă pe scară largă;

(c) la bordul trenurilor.

Autoritățile competente, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 pot impune întreprinderilor feroviare să pună la dispoziție legitimații de transport pentru servicii furnizate în temeiul unor contracte de servicii publice prin intermediul mai multor modalități de vânzare.

(3) În cazul în care în gara de plecare nu există ghișee sau distribuitoare automate de legitimații de transport, călătorii vor fi informați în gară cu privire la:

(a) posibilitatea de a achiziționa legitimații de transport prin telefon/internet sau la bordul trenului, precum și cu privire la procedura de achiziție în acest mod;

(b) cea mai apropiată gară sau cel mai apropiat loc în care sunt disponibile ghișee sau distribuitoare automate de legitimații de transport.

⁽¹⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) 2017/1926 al Comisiei din 31 mai 2017 de completare a Directivei 2010/40/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește furnizarea la nivelul UE a unor servicii de informare cu privire la călătoriile multimodale (JO L 272, 21.10.2017, p. 1).

(4) Dacă în gara de plecare nu este disponibil niciun ghișeu sau distribuitor automat de legitimații de transport și nicio altă modalitate accesibilă de a achiziționa în avans o legitimație de transport, persoanelor cu handicap li se permite să achiziționeze legitimații de transport la bordul trenului fără taxe suplimentare. Întreprinderile feroviare pot limita sau refuza acest drept pe motive justificabile legate de securitate sau de rezervare obligatorie a călătoriei.

În cazul în care nu există personal la bordul trenului, întreprinderea feroviară informează persoanele cu handicap asupra necesității și modalităților de a achiziționa legitimația de transport.

Statele membre pot permite ca întreprinderile feroviare să ceară ca persoanele cu handicap să fie recunoscute ca atare în conformitate cu legislația și practicile naționale din țara de rezidență a acestora.

Statele membre pot extinde dreptul menționat la primul paragraf la toți călătorii. În cazul în care aplică această opțiune, statele membre informează Comisia cu privire la aceasta. Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate publică pe site-ul său informațiile cu privire la punerea în aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014.

Articolul 12

Biletele directe

(1) În cazul în care serviciile de lung parcurs de transport feroviar de călători sau serviciile de transport feroviar regional de călători sunt operate de o întreprindere feroviară unică, aceasta oferă un bilet direct pentru aceste servicii. Pentru alte servicii de transport feroviar de călători, întreprinderile feroviare depun toate eforturile rezonabile pentru a oferi bilete directe și cooperează în acest scop între ele.

În sensul primului paragraf, sintagma „întreprindere feroviară unică” include, de asemenea, toate întreprinderile feroviare care sunt deținute integral de același proprietar sau sunt filiale deținute în totalitate de către unul dintre întreprinderile feroviare implicate.

(2) În cazul călătoriilor care includ una sau mai multe legături, călătorul este informat, înainte de a achiziționa legitimația sau legitimațiile de transport, dacă respectivele legitimații constituie un bilet direct.

(3) În cazul călătoriilor care includ una sau mai multe legături, una sau mai multe legitimații de transport achiziționate într-o singură tranzacție comercială de la o întreprindere feroviară constituie un bilet direct și întreprinderii feroviare îi revine răspunderea în conformitate cu articolele 18, 19 și 20 în cazul în care călătorul pierde una sau mai multe legături.

(4) În cazul în care una sau mai multe legitimații de transport sunt achiziționate printr-o singură tranzacție comercială, iar vânzătorul de legitimații de transport sau operatorul de turism a combinat legitimațiile de transport din proprie inițiativă, vânzătorului de legitimații de transport sau operatorului de turism care a vândut legitimația sau legitimațiile de transport îi revine răspunderea pentru rambursarea sumei plătite prin tranzacția respectivă pentru legitimația sau legitimațiile de transport și, în plus, pentru plata unei despăgubiri în valoare de 75 % din respectiva sumă în cazul în care călătorul pierde una sau mai multe legături.

Dreptul la rambursare și la despăgubire menționat la primul paragraf nu aduce atingere dreptului intern aplicabil prin care se acordă călătorilor despăgubiri suplimentare pentru prejudicii.

(5) Obligațiile prevăzute la alineatele (3) și (4) nu se aplică dacă se menționează pe legitimațiile de transport, pe un alt document sau electronic, în așa fel încât să i se permită călătorului să reproducă informațiile pentru consultare ulterioară, că legitimațiile de transport reprezintă contracte de transport separate, iar călătorul a fost informat cu privire la acest aspect înainte de achiziționare.

(6) Sarcina probei că respectivului călător i-au fost comunicate informațiile menționate la acest articol îi revine întreprinderii feroviare, operatorului de turism sau vânzătorului de legitimații de transport care a vândut legitimația sau legitimațiile respective.

(7) Vânzătorilor de legitimații de transport sau operatorilor de turism le revine răspunderea pentru gestionarea cererilor și a eventualelor plângeri din partea călătorului în temeiul alineatului (4). Rambursarea și despăgubirea menționate la alineatul (4) se efectuează în termen de 30 de zile de la primirea cererii.

CAPITOLUL III

RĂSPUNDEREA ÎNTREPRINDERILOR FERUVIARE FAȚĂ DE CĂLĂTORI ȘI DE BAGAJELE LOR

Articolul 13

Răspunderea față de călători și de bagajele lor

Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol și fără a aduce atingere dreptului intern aplicabil prin care se acordă despăgubiri suplimentare călătorilor pentru prejudicii, răspunderea întreprinderilor feroviare față de călători și de bagajele lor este reglementată în anexa I la titlul IV capitolele I, III și IV și la titlurile VI și VII.

Articolul 14

Asigurare și acoperirea răspunderii

O întreprindere feroviară este asigurată în mod corespunzător sau dispune de garanții adecvate, în condițiile pieței, pentru acoperirea răspunderii sale, în conformitate cu articolul 22 din Directiva 2012/34/UE.

Articolul 15

Plățile în avans

(1) În cazul decesului sau vătămării corporale a unui călător, întreprinderea feroviară astfel cum se menționează la articolul 26 alineatul (5) din anexa I efectuează, fără întârziere și în orice caz, în cel mult 15 zile de la stabilirea identității persoanei fizice care are dreptul la despăgubire, plățile în avans necesare pentru a satisface nevoi economice imediate, în mod proporțional cu prejudiciul suferit.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în caz de deces, plata în avans nu poate fi mai mică decât 21 000 EUR pe călător.

(3) O plată în avans nu constituie recunoașterea răspunderii și poate fi dedusă din orice sumă plătită ulterior în baza prezentului regulament, dar nu este rambursabilă, cu excepția cazurilor în care prejudiciul a fost cauzat prin neglijența sau din culpa călătorului sau a cazurilor în care persoana care a primit plata în avans nu era persoana care are dreptul la despăgubire.

Articolul 16

Declinarea răspunderii

Chiar dacă întreprinderea feroviară își declină răspunderea pentru vătămarea corporală a unui călător pe care îl transportă, aceasta trebuie să depună toate eforturile, în mod rezonabil, pentru a acorda asistență unui călător care solicită despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de terți.

CAPITOLUL IV

ÎNTÂRZIERI, PIERDEREA LEGĂTURII ȘI ANULĂRI*Articolul 17***Răspunderea pentru întârzieri, pierderea legăturii și anulări**

Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, răspunderea întreprinderilor feroviare pentru întârzieri, pierderea legăturii și anulări este reglementată în anexa I titlul IV capitolul II.

*Articolul 18***Rambursare și redirecționare**

(1) Atunci când se poate prevedea, în mod rezonabil, fie la plecare, fie în cazul pierderii unei legături sau al unei anulări, că sosirea la destinația finală prevăzută în contractul de transport se va efectua cu o întârziere de 60 de minute sau mai mult, întreprinderea feroviară care exploatează serviciul întârziat sau anulat oferă imediat călătorului posibilitatea de a alege una dintre următoarele opțiuni și întreprinde demersurile necesare în acest sens:

- (a) rambursarea costului total al legitimației de transport, în condițiile de achiziție a acesteia, pentru partea sau părțile de călătorie care nu au fost efectuate și pentru partea sau părțile care au fost deja efectuate, în cazul în care călătoria devine inutilă în raport cu planul de călătorie inițial al călătorului, însoțită de asigurarea, în cazul în care este nevoie, a transportului de întoarcere la punctul inițial de plecare în cel mai scurt timp posibil;
- (b) continuarea călătoriei sau redirecționarea, în condiții de transport comparabile, spre destinația finală, în cel mai scurt timp posibil;
- (c) continuarea călătoriei sau redirecționarea, în condiții de transport comparabile, spre destinația finală la o dată ulterioară, la alegerea călătorului.

(2) În cazul în care, în scopul alineatului (1) literele (b) și (c), redirecționarea în condiții comparabile este efectuată de aceeași întreprindere feroviară sau sarcina de a efectua redirecționarea este încredințată unei altei întreprinderi, acest lucru nu trebuie să genereze costuri suplimentare pentru călător. Această cerință se aplică, de asemenea, în cazul în care redirecționarea implică utilizarea unei clase superioare de servicii și a unor moduri alternative de transport. Întreprinderile feroviare depun eforturi rezonabile pentru a evita introducerea unor legături suplimentare și pentru a se asigura că întârzierea este cât mai scurtă posibilă în raport cu durata totală al călătoriei. Călătorii nu pot să fie decalasați la condiții de transport dintr-o clasă inferioară, cu excepția cazului în care aceste condiții reprezintă singura soluție de redirecționare disponibilă.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (2), întreprinderea feroviară poate permite călătorului, la cerere, să încheie contracte cu alți furnizori de servicii de transport care să îi permită să ajungă la destinația finală în condiții comparabile, caz în care întreprinderea feroviară rambursează călătorului costurile suportate.

În cazul în care opțiunile disponibile pentru redirecționare nu sunt comunicate călătorului în termen de 100 de minute de la ora de plecare prevăzută a serviciului întârziat sau anulat sau de la pierderea legăturii, călătorul are dreptul să încheie un astfel de contract cu alți furnizori de servicii de transport public feroviar, cu autocarul sau cu autobuzul. Întreprinderea feroviară rambursează costurile necesare, corespunzătoare și rezonabile suportate de călător.

Prezentul alineat nu aduce atingere actelor cu putere de lege și actelor administrative de drept intern prin care călătorilor li se acordă condiții mai avantajoase de redirecționare.

(4) Furnizorii serviciului de transport de redirectionare asigură persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă un nivel comparabil de asistență și accesibilitate în cazul în care oferă un serviciu alternativ. Furnizorii serviciului de transport de redirectionare pot oferi persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă servicii alternative adecvate nevoilor lor care sunt diferite de cele oferite altor călători.

(5) Rambursările menționate la alineatul (1) litera (a) și la alineatul (3) se efectuează în termen de 30 de zile de la primirea cererii. Statele membre pot impune întreprinderilor feroviare să accepte primirea unor astfel de cereri prin mijloace de comunicare specifice, cu condiția ca cererea să nu aibă efecte discriminatorii. Rambursarea poate fi plătită în bonuri și/sau prin furnizarea altor servicii cu condiția ca clauzele referitoare la bonurile și/sau serviciile respective să fie suficient de flexibile, în special în ceea ce privește perioada de valabilitate și destinația, iar călătorul acceptă bonurile și/sau serviciile respective. Din rambursarea reprezentând prețul legitimației de transport nu se scad costurile ocazionate de tranzacția financiară precum comisioanele, cheltuielile telefonice sau timbrele poștale.

(6) Până la 7 iunie 2023, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește un formular comun pentru cererile de rambursare în temeiul prezentului regulament. Formularul comun respectiv este stabilit într-un format care este accesibil persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

(7) Călătorii au dreptul de a-și adresa cererile utilizând formularul comun menționat la alineatul (6). Întreprinderile feroviare nu refuză o cerere de rambursare numai pentru motivul că formularul respectiv nu a fost utilizat de călător. În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, întreprinderea feroviară solicită călătorului să precizeze cererea și îi acordă asistență în acest sens.

Articolul 19

Despăgubirea

(1) Fără a pierde dreptul la transport, un călător are dreptul să-i fie acordată de către întreprinderea feroviară o despăgubire pentru întârziere, în cazul în care se confruntă cu o întârziere între locul de plecare și cel de destinație finală menționate pe legitimația de transport sau pe biletul direct, pentru care costul nu a fost rambursat în conformitate cu articolul 18. Despăgubirea minimă pentru întârziere se stabilește după cum urmează:

(a) 25 % din prețul legitimației de transport pentru o întârziere între 60 și 119 minute;

(b) 50 % din prețul legitimației de transport pentru o întârziere de 120 de minute sau mai mult.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, călătorilor care dețin un permis de călătorie sau un abonament. Dacă se confruntă cu întârzieri sau cu anulări repetate pe durata de valabilitate a permisului de călătorie sau a abonamentului, călătorii respectivi au dreptul la o despăgubire adecvată în conformitate cu regimul de despăgubiri acordate de întreprinderile feroviare. Regimul respectiv stabilește criterii pentru determinarea întârzierii și pentru calcularea despăgubirii. În cazul în care pe durata de valabilitate a permisului de călătorie sau a abonamentului survin în mod repetat întârzieri mai mici de 60 de minute, aceste întârzieri pot fi contabilizate cumulativ, iar călătorii pot fi despăgubiți în conformitate cu regimul de despăgubiri acordate de întreprinderile feroviare.

(3) Sub rezerva alineatului (2), valoarea despăgubirii pentru întârziere se calculează în funcție de prețul întreg pe care călătorul l-a plătit efectiv pentru serviciul în cazul căruia s-a înregistrat întârzierea. Atunci când contractul de transport are ca obiect o călătorie dus-întors, valoarea despăgubirii pentru întârziere fie la dus, fie la întors este calculată în raport cu prețul indicat pe legitimația de transport pentru segmentul respectiv al călătoriei. În cazul în care nu există o astfel de indicație cu privire la prețul segmentelor individuale ale călătoriei, compensația se calculează în raport cu jumătate din prețul plătit pentru legitimația de transport. În același mod, valoarea despăgubirii în caz de întârziere a unui serviciu care face obiectul oricărui alt tip de contract de transport care dă dreptul călătorului la efectuarea a două sau mai multe călătorii ulterioare este calculată în raport cu prețul întreg.

(4) La calcularea duratei de întârziere nu se ia în considerare o întârziere referitor la care întreprinderea feroviară poate dovedi că a survenit în afara Uniunii.

(5) Până la 7 iunie 2023, Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care se stabilește un formular comun pentru cererile de despăgubire în temeiul prezentului regulament. Formularul comun respectiv este stabilit într-un format care este accesibil persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).

(6) Statele membre pot impune întreprinderilor feroviare să accepte primirea unor cereri de despăgubire prin mijloace de comunicare specifice, cu condiția ca cererea să nu aibă efecte discriminatorii. Călătorii au dreptul să-și prezinte cererile prin utilizarea formularului menționat la alineatul (5). Întreprinderile feroviare nu refuză o cerere de despăgubire numai pentru motivul că formularul respectiv nu a fost utilizat de călător. În cazul în care o cerere nu este suficient de precisă, întreprinderea feroviară solicită călătorului să precizeze cererea și îi acordă asistență în acest sens.

(7) Despăgubirea pentru prețul legitimației de transport se plătește în termen de o lună de la adresarea cererii de despăgubire. Despăgubirea poate fi plătită în bonuri și/sau furnizarea altor servicii cu condiția ca clauzele referitoare la bonurile și/sau serviciile respective să fie suficient de flexibile, în special în ceea ce privește perioada de valabilitate și destinația. La cererea călătorului, despăgubirea se plătește în bani.

(8) Din despăgubirea reprezentând prețul legitimației de transport nu se deduc costurile ocazionate de tranzacția financiară precum comisioanele, cheltuielile telefonice sau timbrele poștale. Întreprinderile feroviare pot introduce un plafon minim sub care nu se va plăti nicio despăgubire. Acest plafon nu poate fi mai mare de 4 EUR per legitimație de transport.

(9) Călătorii nu au dreptul la nicio despăgubire în cazul în care sunt informați cu privire la întârziere înainte de achiziționarea legitimației de transport sau dacă întârzierea care se datorează redirectionării sau continuării călătoriei la bordul unui alt tren nu depășește 60 de minute.

(10) O întreprindere feroviară nu este obligată să plătească despăgubiri dacă poate dovedi că întârzierea, pierderea legăturii sau anularea a fost cauzată direct de, sau este indisolubil legată de:

- (a) circumstanțe extraordinare independente de exploatarea feroviară, precum condițiile meteorologice extreme, dezastrele naturale majore sau crizele majore în domeniul sănătății publice, pe care întreprinderea feroviară, în ciuda efectuării demersurilor impuse de circumstanțele specifice ale cazului, nu le-a putut evita și ale căror consecințe nu le-a putut preîntâmpina;
- (b) culpa călătorului; sau
- (c) comportamentul unui terț, pe care întreprinderea feroviară, în ciuda efectuării demersurilor impuse de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu l-a putut evita și ale cărui consecințe nu le-a putut preîntâmpina, cum ar fi prezența a unor persoane pe liniile de cale ferată, furtul de cabluri, urgențe la bordul trenurilor, activități de asigurare a respectării legii, acte de sabotaj sau terorism.

Grevele personalului întreprinderii feroviare, acțiunile sau omisiunile altor întreprinderi care utilizează aceeași infrastructură feroviară, precum și acțiunile sau omisiunile administratorilor de infrastructură și ale gestionarilor de gară nu intră sub incidența derogării menționate la primul paragraf litera (c).

*Articolul 20***Asistență**

(1) În caz de întârziere la sosire sau la plecare ori de anulare a unui serviciu, întreprinderile feroviare sau gestionarul de gară informează călătorii asupra situației și a orelor de plecare și de sosire orientative ale serviciului sau ale serviciului de înlocuire, de îndată ce astfel de informații sunt disponibile. În cazul în care vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism dețin astfel de informații, aceștia le comunică, la rândul lor, călătorilor.

(2) În cazul în care întârzierea menționată la alineatul (1) este de 60 de minute sau mai mult, ori în cazul în care serviciul este anulat, întreprinderea feroviară care exploatează serviciul întârziat sau anulat oferă gratuit călătorilor:

- (a) mese și băuturi răcoritoare în mod proporțional rezonabil cu timpul de așteptare, dacă acestea sunt disponibile la bordul trenului sau în gară ori pot fi furnizate în mod rezonabil, ținând cont de criterii precum distanța de la furnizor, durata necesară pentru livrare și costul;
- (b) cazare hotelieră sau de altă natură și transportul între gară și locul de cazare, în cazul în care o ședere de una sau mai multe nopți devine necesară sau în cazul în care devine necesară o ședere suplimentară, în măsura în care acest lucru este efectiv posibil. În cazul în care o astfel de ședere devine necesară având în vedere circumstanțele menționate la articolul 19 alineatul (10), întreprinderea feroviară poate limita durata cazării la maximum trei nopți. Ori de câte ori este posibil, se au în vedere necesitățile de acces pentru persoanele cu handicap și cele cu mobilitate redusă și necesitățile câinilor de asistență;
- (c) în cazul în care trenul este blocat pe calea ferată, transportul de la tren până la gară, până la un alt punct de plecare sau până la destinația finală a serviciului, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere fizic.

(3) Dacă serviciul feroviar este întrerupt și nu mai poate fi continuat deloc sau nu poate fi continuat într-un timp rezonabil, întreprinderile feroviare oferă călătorilor, cât mai repede posibil, servicii de transport alternative și întreprind demersurile necesare.

(4) Întreprinderile feroviare informează călătorii afectați cum să solicite certificarea faptului că serviciul feroviar a avut întârziere, a cauzat pierderea unei legături sau a fost anulat. Certificarea respectivă se aplică și în legătură cu dispozițiile prevăzute la articolul 19.

(5) La aplicarea alineatelor (1)-(4), întreprinderea feroviară în cauză acordă o atenție specială nevoilor persoanelor cu handicap, ale persoanelor cu mobilitate redusă, ale însoțitorilor acestora și ale câinilor de asistență.

(6) În cazul în care se stabilesc planuri de urgență în conformitate cu articolul 13a alineatul (3) din Directiva 2012/34/UE, întreprinderile feroviare își coordonează împreună cu gestionarul de gară și cu administratorul de infrastructură pregătirea în eventualitatea unor perturbări majore și a unor întârzieri prelungite care ar duce la blocarea în gară a unui număr considerabil de călători. Aceste planuri de urgență trebuie să includă cerințe privind accesibilitatea sistemelor de alertă și de informare.

CAPITOLUL V

PERSOANELE CU HANDICAP ȘI PERSOANELE CU MOBILITATE REDUSĂ*Articolul 21***Dreptul la transport**

(1) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară, cu implicarea activă a organizațiilor reprezentative și, dacă este cazul, a reprezentanților persoanelor cu handicap și ai persoanelor cu mobilitate redusă, stabilesc sau prevăd reguli de acces nediscriminatorii pentru transportul persoanelor cu handicap, inclusiv al asistenților personali ai acestora, recunoscuți ca atare în conformitate cu practicile naționale, și al persoanelor cu mobilitate redusă. Regulile respective au în vedere acordurile menționate la punctul 4.4.3 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1300/2014, în special în ceea ce privește entitatea căreia îi revine răspunderea pentru acordarea de asistență persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.

(2) Rezervările și legitimațiile de transport sunt oferite persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă fără costuri suplimentare. O întreprindere feroviară, un vânzător de legitimații de transport sau un operator de turism nu poate refuza să accepte o rezervare sau să elibereze o legitimație de transport pentru o persoană cu handicap sau o persoană cu mobilitate redusă și nu poate impune condiția ca o astfel de persoană să fie însoțită de o altă persoană, decât în cazul în care acest lucru este absolut necesar în vederea respectării regulilor de acces menționate la alineatul (1).

*Articolul 22***Informarea persoanelor cu handicap și a persoanelor cu mobilitate redusă**

(1) Gestionarul de gară, întreprinderea feroviară, vânzătorul de legitimații de transport sau operatorul de turism comunică, la cerere, persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă informații, inclusiv în formate accesibile în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882 și ale Regulamentelor (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014, privind accesibilitatea gării și a facilităților asociate, precum și a serviciilor de transport feroviar și condițiile de acces la materialul rulant în conformitate cu regulile de acces menționate la articolul 21 alineatul (1) și informează persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă cu privire la facilitățile oferite la bord.

(2) Atunci când o întreprindere feroviară, un vânzător de legitimații de transport sau un operator de turism se prevalează de derogarea prevăzută la articolul 21 alineatul (2), acesta informează în scris, la cerere, persoana cu handicap sau persoana cu mobilitate redusă în cauză cu privire la motivele acestei derogări, în termen de cinci zile lucrătoare de la refuzul acceptării rezervării sau al emiterii legitimației de transport sau de la impunerea condiției de a fi însoțită. Întreprinderea feroviară, vânzătorul de legitimații de transport sau operatorul de turism depun eforturi rezonabile pentru a propune persoanei în cauză o opțiune de transport alternativă acceptabilă, ținând seama de nevoile de accesibilitate ale acesteia.

(3) În gările fără personal, întreprinderile feroviare și gestionarii de gară se asigură că informațiile sunt ușor accesibile, inclusiv în formate accesibile în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) 2019/882 și ale Regulamentelor (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014 și, în special, că acestea sunt afișate în conformitate cu regulile de acces menționate la articolul 21 alineatul (1), în ceea ce privește cea mai apropiată gară cu personal și asistența direct disponibilă pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă.

*Articolul 23***Asistența în gări și la bordul trenurilor**

(1) Persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă sunt asistate după cum urmează:

- (a) asistentul personal, recunoscut ca atare în conformitate cu practicile naționale, poate călători cu un tarif special și, dacă este cazul, gratuit și se poate așeza, atunci când este posibil, lângă persoana cu handicap;
- (b) în cazul în care o întreprindere feroviară impune unui călător să fie însoțit la bordul trenului în conformitate cu articolul 21 alineatul (2), persoana însoțitoare are dreptul să călătorească gratuit și să se așeze, dacă este posibil, lângă persoana cu handicap sau lângă persoana cu mobilitate redusă;

- (c) este permis ca acestea să fie însoțite de un câine de asistență, în conformitate cu orice norme relevante de drept intern;
- (d) în cazul trenurilor fără personal, gestionarii de gară sau întreprinderile feroviare acordă asistență gratuită, în conformitate cu regulile de acces menționate la articolul 21 alineatul (1), la urcarea și la coborârea din tren, în cazul în care în gară se află în serviciu personal instruit;
- (e) la plecare, în timpul tranzitului sau la sosirea într-o gară cu personal, gestionarul de gară sau întreprinderea feroviară acordă asistență gratuită necesară pentru ca persoana respectivă să poată urca în tren, să poată face transferul către un serviciu feroviar de legătură pentru care dispune de o legitimație de transport sau să poată coborî din tren, dacă există în serviciu personal instruit. În cazul în care nevoia de asistență a fost notificată în avans, în conformitate cu articolul 24 litera (a), gestionarul de gară sau întreprinderea feroviară se asigură că asistența este acordată conform nevoilor;
- (f) în gările fără personal, întreprinderile feroviare acordă asistență gratuită la bordul trenului, precum și la urcarea și la coborârea din tren, în cazul în care în tren se află personal însoțitor instruit;
- (g) în absența personalului însoțitor instruit la bordul trenului sau în gară, întreprinderea feroviară sau gestionarul de gară depune toate eforturile rezonabile pentru a asigura accesul persoanelor cu handicap sau al persoanelor cu mobilitate redusă la transportul feroviar;
- (h) întreprinderile feroviare depun toate eforturile rezonabile pentru a acorda persoanelor cu handicap sau persoanelor cu mobilitate redusă accesul la aceleași servicii de la bord care sunt disponibile celorlalți călători, în cazul în care aceste persoane nu pot avea acces la aceste servicii în mod independent și în condiții de siguranță.

(2) Regulile menționate la articolul 21 alineatul (1) stabilesc regimul de exercitare a drepturilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 24

Condițiile în care se acordă asistență

Întreprinderile feroviare, gestionarii de gară, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism cooperează pentru a acorda asistență gratuită persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, astfel cum se precizează la articolele 21 și 23, oferind un mecanism de notificare unică, în conformitate cu următoarele dispoziții:

- (a) se acordă asistență cu condiția ca întreprinderea feroviară, gestionarul de gară, vânzătorul de legitimații de transport sau operatorul de turism de la care a fost achiziționată legitimația de transport, ori ghișeul unic menționat la litera (f), după caz, să fi fost notificate cu privire la nevoile de asistență ale călătorului cu cel puțin 24 de ore înainte ca asistența să fie necesară. O notificare unică pentru o călătorie cu trenul este suficientă. Astfel de notificări se transmit mai departe tuturor întreprinderilor feroviare și gestionarilor de gară implicați în călătorie.

Astfel de notificări se acceptă fără costuri suplimentare, indiferent de mijloacele de comunicare utilizate.

În cazul în care o legitimație de transport sau un abonament permite efectuarea mai multor călătorii, o singură notificare este suficientă, cu condiția să fie comunicate informații adecvate cu privire la orele călătoriilor ulterioare și, în orice caz, cu cel puțin 24 de ore înaintea primului moment în care este necesară asistența. Călătorul sau reprezentantul său depune toate eforturile rezonabile pentru a informa cu privire la anularea oricăror astfel de călătorii ulterioare cu cel puțin 12 ore în avans.

Statele membre pot permite ca termenul de 24 de ore pentru notificările menționate la primul, la al doilea și la al treilea paragraf să fie extins până la 36 de ore, dar nu ulterior datei de 30 iunie 2026. În astfel de cazuri, statele membre notifică Comisiei permisiunea respectivă și îi comunică măsurile care au fost luate sau care urmează să fie luate pentru a reduce termenul respectiv;

- (b) întreprinderile feroviare, gestionarii de gară, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism iau toate măsurile necesare pentru recepția notificărilor. În cazul în care nu sunt în măsură să gestioneze astfel de notificări, vânzătorii de legitimații de transport indică puncte alternative de achiziție sau modalități alternative pentru prezentarea notificării;
- (c) în absența unei notificări în conformitate cu litera (a), întreprinderea feroviară și gestionarul de gară depun toate eforturile rezonabile pentru a acorda asistența necesară astfel încât persoana cu handicap sau persoana cu mobilitate redusă să poată călători;
- (d) sub rezerva literei (f) de la prezentul articol, gestionarul de gară sau orice altă persoană autorizată desemnează puncte unde persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă își pot face cunoscută sosirea în gară și pot solicita asistență. Responsabilitățile privind desemnarea acestor puncte și difuzarea informației despre respectivele puncte se stabilesc prin regulile de acces menționate la articolul 21 alineatul (1);
- (e) asistența se acordă cu condiția ca persoana cu handicap sau persoana cu mobilitate redusă să se prezinte la punctul desemnat la ora indicată în prealabil de către întreprinderea feroviară sau de către gestionarul gării care acordă asistență. Orice oră indicată nu trebuie să preceadă cu mai mult de 60 de minute ora de plecare publicată sau ora la care toți călătorii sunt rugați să se prezinte. Dacă nu este indicată o oră la care persoana cu handicap sau persoana cu mobilitate redusă trebuie să se prezinte, aceasta se prezintă cu cel puțin 30 de minute înainte de ora de plecare publicată sau înainte de ora la care toți călătorii sunt rugați să se prezinte;
- (f) statele membre pot impune gestionarilor de gară și întreprinderile feroviare de pe teritoriul lor să coopereze pentru a înființa și opera ghișee unice pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă. Condițiile de funcționare a ghișeelor unice se stabilesc prin regulile de acces menționate la articolul 21 alineatul (1). Ghișeelor unice le revin următoarele responsabilități:
 - (i) să accepte cererile de asistență în gări;
 - (ii) să transmită cererile individuale de asistență gestionarilor de gară și întreprinderilor feroviare; și
 - (iii) să comunice informații privind accesibilitatea.

Articolul 25

Despăgubirea pentru echipamente de mobilitate, dispozitive de asistare și câini de asistență

(1) În cazul în care întreprinderile feroviare și gestionarii de gară cauzează pierderea sau deteriorarea unor echipamente de mobilitate, inclusiv fotoliile rulante, și a altor dispozitive de asistare, sau pierderea ori rănirea câinilor de asistență folosiți de persoanele cu handicap sau de persoanele cu mobilitate redusă, aceștia răspund pentru pierderea, deteriorarea sau vătămarea respectivă și plătesc, fără întârzieri nejustificate, o despăgubire. Despăgubirea respectivă include:

- (a) costul înlocuirii sau al reparării echipamentelor de mobilitate sau dispozitivelor de asistare care au fost pierdute sau deteriorate;
- (b) costul înlocuirii sau al tratamentului rănii unui câine de asistență care a fost pierdut sau rănit; și

- (c) costurile rezonabile ale înlocuirii temporare a echipamentelor de mobilitate, dispozitivelor de asistare sau a câinelui de asistență, în cazul în care întreprinderea feroviară sau gestionarul de gară nu asigură această înlocuire în conformitate cu alineatul (2).

(2) Atunci când se aplică alineatul(1), întreprinderile feroviare și gestionarii de gară depun rapid toate eforturile rezonabile pentru a asigura imediat înlocuirea temporară necesară a echipamentelor de mobilitate sau a dispozitivelor de asistare. Persoanei cu handicap sau persoanei cu mobilitate redusă i se permite să păstreze echipamentul sau dispozitivul înlocuitor temporar respectiv până când a fost plătită despăgubirea menționată la alineatul (1).

Articolul 26

Programe de formare a personalului

(1) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară se asigură că toți membrii personalului, inclusiv cei angajați recent, care acordă, în cadrul atribuțiilor lor obișnuite, asistență directă persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă, beneficiază de programe de formare privind handicapurile, pentru a ști cum să satisfacă necesitățile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă.

Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară oferă, de asemenea, întregului personal care activează în gară sau la bordul trenurilor și care lucrează direct cu publicul călător programe de formare și programe de perfecționare periodică pentru conștientizarea nevoilor persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă.

(2) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară pot accepta participarea la programele de formare menționate la alineatul (1) a angajaților cu handicap și pot avea în vedere participarea călătorilor cu handicap și a călătorilor cu mobilitate redusă și/sau a organizațiilor care îi reprezintă.

CAPITOLUL VI

SECURITATE, PLÂNGERI ȘI CALITATEA SERVICIILOR

Articolul 27

Securitatea personală a călătorilor

De comun acord cu autoritățile publice, întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură și gestionarii de gară iau măsurile corespunzătoare în domeniile lor de competență și le adaptează în funcție de nivelul de securitate determinat de autoritățile publice pentru asigurarea securității personale a călătorilor în gări și la bordul trenurilor și pentru gestionarea riscurilor. Întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură și gestionarii de gară cooperează și fac schimb de informații în legătură cu cele mai bune practici privind prevenirea actelor care sunt susceptibile să deterioreze nivelul de securitate.

Articolul 28

Plângeri

(1) Întreprinderea feroviară și gestionarul de gară al gării prin care, în cursul unui an, trec în medie peste 10 000 de călători pe zi, stabilesc un regim de gestionare a plângerilor referitoare la drepturile și obligațiile prevăzute de prezentul regulament care sunt de competența lor. Aceștia fac cunoscute călătorilor datele lor de contact, precum și limba sau limbile de lucru. Acest regim nu se aplică în cazul capitolului III.

(2) Călătorii pot adresa o plângere oricărei întreprinderi feroviare sau oricărui gestionar de gară, în limitele răspunderii fiecăruia, în cadrul regimului menționat la alineatul (1). O astfel de plângere se prezintă în termen de trei luni de la incidentul care face obiectul plângerii. În termen de o lună de la primirea plângerii, destinatarul răspunde cu argumente la plângere sau, în situații justificate, informează călătorii că vor primi un răspuns într-un termen mai scurt de trei luni de la

data primirii plângerii. Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară păstrează datele necesare pentru a evalua plângerea pe durata întregii proceduri de gestionare a plângerii, inclusiv procedurile de gestionare a plângerilor menționate la articolele 33 sau 34, și le pun, la cerere, la dispoziția organismelor naționale de aplicare a legii.

(3) Detaliile referitoare la procedura de gestionare a plângerilor sunt accesibile public, inclusiv persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă. Aceste informații sunt disponibile la cerere, cel puțin în limba (limbile) oficială (oficiale) a (ale) statului membru în care își desfășoară activitatea întreprinderea feroviară.

(4) Întreprinderea feroviară publică în raportul menționat la articolul 29 alineatul (2) numărul și categoriile de plângeri primite și de plângeri gestionate, timpul de răspuns și eventualele acțiuni de îmbunătățire întreprinse.

Articolul 29

Standarde de calitate a serviciilor

(1) Întreprinderile feroviare stabilesc standarde de calitate a serviciilor și pun în aplicare un sistem de management al calității pentru menținerea calității serviciului. Standardele de calitate a serviciilor acoperă cel puțin punctele enumerate în anexa III.

(2) Întreprinderile feroviare își monitorizează performanța în raport cu standardele de calitate a serviciilor. Până la 30 iunie 2023 și, ulterior, la fiecare doi ani, întreprinderile feroviare publică pe site-urile lor de internet un raport privind performanța în materie de calitate a serviciilor lor. De asemenea, rapoartele respective sunt făcute publice pe site-ul de internet al Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate.

(3) Gestionarii de gară stabilesc standarde de calitate a serviciilor bazate pe elementele relevante enumerate în anexa III. Gestionarii de gară monitorizează performanța în conformitate cu standardele respective și oferă autorităților publice naționale, la cerere, acces la informațiile privind performanța lor.

CAPITOLUL VII

INFORMARE ȘI APLICAREA LEGII

Articolul 30

Informarea călătorilor cu privire la drepturile lor

(1) Atunci când vând legitimații de transport pe calea ferată, întreprinderile feroviare, gestionarii de gară, vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism informează călătorii cu privire la drepturile și obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament. Pentru a respecta această cerință de informare, aceștia pot utiliza un rezumat al dispozițiilor prezentului regulament, pregătit de Comisie în toate limbile oficiale ale Uniunii și pus la dispoziția lor. Aceștia comunică informațiile respective, fie pe hârtie, fie în format electronic sau prin orice alte mijloace, inclusiv în formate accesibile în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882 și cu Regulamentul (UE) nr. 1300/2014. Aceștia precizează de unde pot fi obținute informațiile respective în caz de anulare, de pierdere a legăturii sau de întârziere de durată.

(2) Întreprinderile feroviare și gestionarii de gară informează călătorii în mod corespunzător, inclusiv în formate accesibile în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882 și cu Regulamentul (UE) nr. 1300/2014, în gară, la bordul trenului sau pe site-ul lor de internet, cu privire la drepturile și obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament și la datele de contact ale organismului sau organismelor desemnate de statele membre în conformitate cu articolul 31.

*Articolul 31***Desemnarea organismelor naționale de aplicare a legii**

- (1) Fiecare stat membru desemnează unul sau mai multe organisme responsabile pentru aplicarea prezentului regulament. Fiecare organism adoptă măsurile necesare pentru a asigura respectarea drepturilor călătorilor.
- (2) Fiecare organism este independent, în ceea ce privește organizarea, deciziile de finanțare, forma juridică și adoptarea deciziilor, de orice administrator de infrastructură, organism de tarife, organism de alocare sau întreprindere feroviară.
- (3) Statele membre informează Comisia în legătură cu organismul sau organismele desemnate în conformitate cu prezentul articol și în legătură cu responsabilitățile care revin fiecăruia. Comisia și organismele desemnate publică informațiile respective pe site-urile lor de internet.
- (4) Obligațiile de asigurare a respectării legii în ceea ce privește gestionarii de gară și administratorii de infrastructură prevăzute în prezentul capitol nu se aplică Ciprului și Maltei atât timp cât pe teritoriul lor nu s-a constituit un sistem feroviar și, în ceea ce privește întreprinderile feroviare, atât timp cât niciunei întreprinderi feroviare nu i-a fost acordată o licență de către o autoritate de acordare a licențelor desemnată de Cipru sau Malta în conformitate cu articolul 2 alineatul (1).

*Articolul 32***Atribuții de aplicare a legii**

- (1) Organismele naționale de aplicare a legii monitorizează îndeaproape respectarea prezentului regulament, inclusiv respectarea Regulamentelor (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014 în măsura în care se face trimitere la acestea în cuprinsul prezentului regulament, și iau măsurile necesare pentru a se asigura că drepturile călătorilor sunt respectate.
- (2) În sensul alineatului (1), întreprinderile feroviare, gestionarii de gară, administratorii de infrastructură, precum și vânzătorii de legitimații de transport și operatorii de turism pun la dispoziția organismelor naționale de aplicare a legii, la cerere, documentele și informațiile relevante, fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de o lună de la primirea cererii. În cazurile complexe, organismul național de aplicare a legii poate prelungi acest termen până la cel mult trei luni de la data primirii cererii. În îndeplinirea atribuțiilor care le revin, organismele de aplicare a legii țin seama, la gestionarea plângerilor, de informațiile care le sunt comunicate de organismul desemnat în temeiul articolului 33, dacă acesta este un organism distinct. Organismele de aplicare a legii pot de asemenea să hotărască cu privire la acțiuni de aplicare a legii în funcție de plângerile individuale transmise de organismul desemnat.
- (3) La fiecare doi ani, organismele naționale de aplicare a legii publică, până la 30 iunie a următorului an calendaristic, rapoarte care conțin statistici cu privire la activitatea lor, inclusiv cu privire la sancțiunile aplicate. Rapoartele respective se publică pe site-ul de internet al Agenției Uniunii Europene pentru Căile Ferate.
- (4) Întreprinderile feroviare comunică datele lor de contact organismului sau organismelor naționale de aplicare a legii din statele membre în care își desfășoară activitatea.

*Articolul 33***Gestionarea plângerilor de către organismele naționale de aplicare a legii și alte organisme**

- (1) Fără a aduce atingere drepturilor consumatorilor de a recurge la căi de atac alternative în temeiul Directivei 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁵⁾, după ce a adresat fără succes o plângere în temeiul articolului 28 întreprinderii feroviare sau gestionarului de gară, un călător poate adresa o plângere organismului național de aplicare a legii sau oricărui alt organism desemnat în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol în termen de trei luni de la primirea informațiilor referitoare la respingerea plângerii inițiale. În cazul în care nu primește răspuns în termen de trei luni de la introducerea plângerii inițiale, călătorul are dreptul să adreseze o plângere organismului național de aplicare a legii sau oricărui alt organism desemnat în temeiul alineatului (2). Atunci când este necesar, respectivul organism îl informează pe reclamant cu privire la dreptul său de a se adresa unor organisme de soluționare alternativă a litigiilor pentru a solicita reparații individuale.

⁽¹⁵⁾ Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

(2) Orice călător poate adresa o plângere în legătură cu o presupusă încălcare a prezentului regulament fie organismului național de aplicare a legii, fie oricărui alt organism desemnat de un stat membru în acest sens.

(3) Organismul național de aplicare a legii sau orice alt organism desemnat în temeiul alineatului (2) confirmă primirea plângerii în termen de două săptămâni de la primirea acesteia. Procedura de gestionare a plângerilor durează maximum trei luni de la data întocmirii dosarului plângerii. În cazurile complexe, organismul în cauză poate prelungi durata procedurii respective până la șase luni. Într-un astfel de caz, călătorul este informat cu privire la motivele prelungirii și la durata preconizată necesară pentru finalizarea procedurii. Procedura poate avea o durată mai mare de șase luni numai în cazurile care implică acțiuni în justiție. Dacă organismul în cauză reprezintă totodată un organism de soluționare alternativă a litigiilor în sensul Directivei 2013/11/UE, au prioritate termenele stabilite prin directiva respectivă.

Procedura de gestionare a plângerilor trebuie să fie accesibilă persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă.

(4) Plângerile călătorilor referitoare la un incident care implică o întreprindere feroviară sunt gestionate de organismul național de aplicare a legii sau de orice alt organism desemnat în temeiul alineatului (2) din statul membru care a acordat licența întreprinderii respective.

(5) În cazul în care o plângere se referă la presupuse încălcări comise de gestionarii de gară sau de administratorii de infrastructură, plângerea este gestionată de organismul național de aplicare a legii sau de orice alt organism desemnat în temeiul alineatului (2) din statul membru pe teritoriul căruia s-a produs incidentul.

(6) În cadrul cooperării în conformitate cu articolul 34, organismele naționale de aplicare a legii pot deroga de la alineatele (4) și (5) din prezentul articol atunci când, din motive justificate, în special cele care privesc limba sau reședința, acest lucru este în interesul călătorului.

Articolul 34

Schimbul de informații și cooperarea transfrontalieră între organismele naționale de aplicare a legii

(1) În cazul desemnării în temeiul articolelor 31 și 33 a unor organisme distincte, se stabilesc modalități de raportare care să asigure schimbul de informații între acestea, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, cu scopul de a ajuta organismul național de aplicare a legii să își îndeplinească sarcinile de supraveghere și de aplicare a legii care îi revin, astfel încât organismul de gestionare a plângerilor desemnat în temeiul articolului 33 să poată colecta informațiile necesare pentru examinarea fiecărei plângeri în parte.

(2) Organismele naționale de aplicare a legii fac schimb de informații în ceea ce privește activitatea, principiile și practicile lor decizionale, în scopul coordonării. Comisia le acordă sprijin în această privință.

(3) În cazuri complexe precum cele care implică mai multe plângeri sau mai mulți operatori, călătorii transfrontaliere sau accidente pe teritoriul altui stat membru decât cel care a acordat licența întreprinderii, în special atunci când nu este clar care organism național de aplicare a legii este competent sau atunci când acest lucru ar facilita sau ar accelera soluționarea plângerii, organismele naționale de aplicare a legii cooperează pentru a identifica un organism principal care să servească drept ghișeu unic pentru călători. Toate organismele naționale de aplicare a legii implicate cooperează pentru a facilita soluționarea plângerii, inclusiv prin schimb de informații, prin acordarea de asistență pentru traducerea documentelor și prin comunicarea de informații cu privire la circumstanțele incidentelor. Călătorii sunt informați cu privire la organismul care acționează în calitate de organism principal.

CAPITOLUL VIII
DISPOZIȚII FINALE

Articolul 35

Sancțiuni

(1) Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru asigurarea punerii în aplicare a acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste norme și măsuri Comisiei și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(2) În cadrul cooperării menționate la articolul 34, organismul național de aplicare a legii care este competent în sensul articolului 33 alineatul (4) sau (5) investighează, la cererea organismului național de aplicare a legii care gestionează plângerea, încălcarea prezentului regulament identificată de organismul respectiv și, dacă este necesar, impune sancțiuni.

Articolul 36

Delegare de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 37, de modificare a prezentului regulament în scopul de:

- (a) a ajusta valorile financiare indicate la articolul 15 alineatul (2) pentru a ține seama de variația indicelui armonizat al prețurilor de consum la nivelul UE, excluzând energia și produsele alimentare neprelucrate, astfel cum este publicat de Comisie (Eurostat);
- (b) a modifica anexa I pentru a ține seama de modificările aduse Regulilor uniforme referitoare la Contractul de transport internațional feroviar de călători (CIV), astfel cum figurează în apendicele A la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF).

Articolul 37

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 36 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 6 iunie 2021. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 36 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 36 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 38***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 39***Raport**

Până la 7 iunie 2026, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare și rezultatele prezentului regulament.

Raportul se bazează pe informațiile care se pun la dispoziție în conformitate cu prezentul regulament. În cazul în care este necesar, raportul este însoțit de propuneri adecvate.

*Articolul 40***Abrogare**

Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 se abrogă de la 7 iunie 2023.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

*Articolul 41***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 7 iunie 2023.

Cu toate acestea, articolul 6 alineatul (4) se aplică de la 7 iunie 2025.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 aprilie 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D.M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A.P. ZACARIAS

ANEXA I

EXTRAS DIN REGULILE UNIFORME PRIVIND CONTRACTUL DE TRANSPORT INTERNAȚIONAL
FEROVIAR DE CĂLĂTORI (CIV)

Apendicele A la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată de Protocolul de modificare a Convenției privind transporturile internaționale feroviare din 3 iunie 1999

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentelor Reguli uniforme, termenul

- (a) „operator de transport” înseamnă operatorul contractual cu care călătorul a încheiat contractul de transport în temeiul prezentelor Reguli uniforme, sau un operator de transport succesiv care este răspunzător în temeiul contractului respectiv;
- (b) „operator de transport substituit” înseamnă un operator care nu a încheiat contractul de transport cu călătorul, dar căruia operatorul menționat la litera (a) i-a încredințat, în întregime sau în parte, executarea transportului feroviar;
- (c) „condiții generale de transport” înseamnă condițiile operatorului de transport sub formă de condiții generale sau de tarife intrate în vigoare din punct de vedere juridic în toate statele membre și care au devenit, prin încheierea contractului de transport, parte integrantă din acesta;
- (d) „vehicul” înseamnă un vehicul motor sau o remorcă, transportate cu ocazia unui transport de călători;

TITLUL II

ÎNCHEIEREA ȘI EXECUTAREA CONTRACTULUI DE TRANSPORT

Articolul 6

Contractul de transport

- (1) Prin contractul de transport, operatorul de transport se angajează să transporte la locul de destinație călătorul, precum și, dacă este cazul, bagaje și vehicule, și să livreze bagajele și vehiculele la locul de destinație.
- (2) Contractul de transport trebuie să fie constatat prin una sau mai multe legitimații de transport eliberate călătorului. Cu toate acestea, sub rezerva articolului 9, absența, neregularitatea sau pierderea legitimației de transport nu afectează existența sau validitatea contractului, care rămâne sub incidența prezentelor Reguli uniforme.
- (3) Legitimația de transport confirmă, până la proba contrarie, încheierea și conținutul contractului de transport.

Articolul 7

Legitimația de transport

- (1) Condițiile generale de transport stabilesc forma și conținutul legitimațiilor de transport, precum și limba și caracterele în care trebuie tipărite și completate.
- (2) Pe legitimația de transport trebuie menționate cel puțin:
 - (a) operatorul sau operatorii de transport;
 - (b) o declarație conform căreia transportul respectă, în pofida oricărei clauze contrare, prezentele Reguli uniforme; aceasta se poate indica prin acronimul CIV;
 - (c) orice altă indicație care este necesară pentru a dovedi încheierea și conținutul contractului de transport și care permite călătorului să beneficieze de drepturile ce decurg din respectivul contract.
- (3) Călătorul trebuie să se asigure, la primirea legitimației de transport, că aceasta a fost completată potrivit indicațiilor sale.

- (4) Legitimația de transport este transferabilă dacă nu este nominală și dacă nu a fost începută călătoria.
- (5) Legitimația de transport poate fi emisă sub formă de înregistrare electronică de date, care poate fi transformată în caractere scrise lizibile. Procedurile folosite pentru înregistrarea și pentru tratarea datelor trebuie să fie echivalente din punct de vedere funcțional, în special în ceea ce privește puterea doveditoare a legitimației de transport reprezentate prin aceste date.

Articolul 8

Plata și rambursarea prețului transportului

- (1) Sub rezerva unei convenții contrare între călător și operatorul de transport, prețul transportului se plătește în avans.
- (2) Condițiile generale de transport stabilesc condițiile de rambursare ale prețului transportului.

Articolul 9

Dreptul la transport. Excluderea de la transport

- (1) Încă de la începerea călătoriei, călătorul trebuie să dețină o legitimație de transport valabilă și să o prezinte cu ocazia controlului legitimațiilor de transport. Condițiile generale de transport pot prevedea:
- (a) că un călător care nu prezintă o legitimație de transport valabilă trebuie să plătească, în afara prețului transportului, o suprataxă;
- (b) că unui călător care refuză să facă plata imediată a prețului transportului sau a suprataxei i se poate cere să-și întrerupă călătoria;
- (c) dacă și în ce condiții are loc rambursarea suprataxei.
- (2) Condițiile generale de transport pot prevedea că acei călători care:
- (a) prezintă un pericol pentru siguranța și buna funcționare a operațiunilor sau pentru siguranța celorlalți călători,
- (b) îi incomodează pe ceilalți călători de manieră intolerabilă

sunt excluși de la transport sau li se poate cere să-și întrerupă călătoria și că aceste persoane nu au dreptul la rambursarea prețului transportului, nici a prețului pe care l-au plătit pentru transportul bagajelor lor înregistrate.

Articolul 10

Îndeplinirea formalităților administrative

Călătorul trebuie să se conformeze formalităților solicitate de autoritățile vamale sau de alte autorități administrative.

Articolul 11

Anularea sau întârzierea trenurilor. Pierderea legăturii

Operatorul de transport trebuie, dacă este necesar, să certifice pe legitimația de transport că trenul a fost anulat sau că s-a pierdut legătura.

TITLUL III

TRANSPORTUL DE BAGAJE DE MÂNĂ, ANIMALE, BAGAJE ÎNREGISTRATE ȘI VEHICULE

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Articolul 12

Obiectele și animalele admise

- (1) Călătorul poate lua cu el obiecte ușor de purtat (bagaje de mână) precum și animale vii, în conformitate cu Condițiile generale de transport. În plus, călătorul poate lua cu el obiecte incomode, în conformitate cu dispozițiile specifice conținute în Condițiile generale de transport. Nu sunt admise ca bagaje de mână obiectele și animalele care pot deranja sau incomoda călătorii sau pot provoca prejudicii.
- (2) Călătorii pot expedia, sub formă de bagaje înregistrate, obiecte și animale, în conformitate cu Condițiile generale de transport.

(3) Operatorul de transport poate admite transportul de vehicule cu ocazia transportului de călători, în conformitate cu dispozițiile specifice conținute în Condițiile generale de transport.

(4) Transportul mărfurilor periculoase sub formă de bagaje de mână, bagaje înregistrate, precum și în sau pe vehicule care, în conformitate cu prezentul titlu, sunt transportate pe calea ferată, trebuie să respecte Regulamentul privind transportul de mărfuri periculoase pe căile ferate (RID).

Articolul 13

Verificarea

(1) În cazul în care există motive întemeiate pentru a suspecta nerespectarea condițiilor de transport, operatorul de transport are dreptul să verifice dacă obiectele (bagaje de mână, bagaje înregistrate, vehicule, inclusiv încărcătura acestora) și animalele transportate sunt conforme condițiilor de transport, cu condiția ca actele cu putere de lege ale statului în care urmează să aibă loc verificarea să nu o interzică. Călătorul trebuie să fie invitat să asiste la verificare. Dacă acesta din urmă nu se prezintă sau nu poate fi contactat, operatorul de transport trebuie să solicite prezența a doi martori independenți.

(2) Dacă s-a constatat că nu au fost respectate condițiile de transport, operatorul de transport îi poate cere călătorului să plătească cheltuielile care decurg din verificare.

Articolul 14

Îndeplinirea formalităților administrative

Călătorul trebuie să se conformeze formalităților solicitate de autoritățile vamale sau de alte autorități administrative în cazul în care, în timpul transportului, acesta deține obiecte (bagaje de mână, bagaje înregistrate, vehicule, inclusiv încărcătura acestora) sau animale. Călătorul trebuie să fie prezent în timpul inspecției acestor obiecte, în afara excepțiilor prevăzute de actele cu putere de lege ale fiecărui stat.

CAPITOLUL II

Bagajele de mână și animalele

Articolul 15

Supravegherea

Supravegherea bagajelor de mână și a animalelor ce însoțesc călătorul îi revine acestuia din urmă.

CAPITOLUL III

Bagajele înregistrate

Articolul 16

Expedierea bagajelor înregistrate

(1) Obligațiile contractuale privind expedierea bagajelor înregistrate trebuie constatate printr-un buletin de bagaje înregistrate emis călătorului.

(2) Sub rezerva articolului 22, absența, neregularitatea sau pierderea buletinului de bagaje înregistrate nu afectează existența sau validitatea convențiilor referitoare la expedierea bagajelor înregistrate, care rămân sub incidența prezentelor Reguli uniforme.

(3) Buletinul de bagaje înregistrate face dovada, până la proba contrarie, a înregistrării bagajelor și a condițiilor de transport.

(4) Până la proba contrarie, se presupune că, atunci când operatorul de transport a preluat bagajele înregistrate, acestea erau în stare aparent bună și că numărul și cantitatea bagajelor corespundeau mențiunilor existente pe buletinul de bagaje înregistrate.

Articolul 17

Buletinul de bagaje înregistrate

(1) Condițiile generale de transport determină forma și conținutul buletinului de bagaje înregistrate, precum și limba și caracterele în care trebuie tipărit și completat. Articolul 7 alineatul (5) se aplică prin analogie.

- (2) Pe buletinul de bagaje înregistrate trebuie menționate cel puțin:
- (a) operatorul sau operatorii de transport;
 - (b) o declarație conform căreia transportul respectă, sub rezerva unei clauze contrare, prezentele Reguli uniforme; aceasta se poate indica prin acronimul CIV;
 - (c) orice altă declarație care este necesară pentru a demonstra obligațiile contractuale referitoare la expedierea bagajelor înregistrate și care îi permite călătorului să își exercite drepturile ce decurg din contractul de transport.
- (3) Călătorul trebuie să se asigure, la primirea buletinului de bagaje înregistrate, că acesta a fost completat potrivit indicațiilor sale.

Articolul 18

Înregistrarea și transportul

- (1) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în condițiile generale de transport, înregistrarea bagajelor are loc doar în momentul prezentării unei legitimații de transport valabile cel puțin până la locul de destinație al bagajelor. În celelalte cazuri, înregistrarea se realizează în conformitate cu prevederile legale în vigoare la locul expediției.
- (2) În cazul în care condițiile generale de transport prevăd că anumite bagaje pot fi admise la transport fără prezentarea unei legitimații de transport, prevederile prezentelor Reguli uniforme care stabilesc drepturile și obligațiile călătorului referitoare la bagajele înregistrate ale acestuia se aplică prin analogie expeditorului bagajelor înregistrate.
- (3) Operatorul de transport poate expedia bagajele înregistrate cu un alt tren sau un alt mijloc de transport și pe un alt itinerar decât cel utilizat de călător.

Articolul 19

Plata prețului pentru transportul de bagaje înregistrate

Sub rezerva unei convenții contrare între călător și operatorul de transport, prețul pentru transportul bagajelor înregistrate trebuie plătită în momentul înregistrării.

Articolul 20

Marcarea bagajelor înregistrate

Călătorul trebuie să indice pe fiecare bagaj înregistrat, într-un loc vizibil, într-un mod suficient de durabil și lizibil:

- (a) numele și adresa sa;
- (b) locul de destinație.

Articolul 21

Dreptul de a dispune de bagajele înregistrate

- (1) Dacă circumstanțele o permit și dacă formalitățile vamale sau cerințele altor autorități administrative nu sunt contrare, călătorul poate solicita returnarea bagajelor la locul de expediere în schimbul predării buletinului de bagaje înregistrate și, în cazul în care aceasta este prevăzută de condițiile generale de transport, la prezentarea legitimației de transport.
- (2) Condițiile generale de transport pot conține alte prevederi referitoare la dreptul de a dispune de bagajele înregistrate, în special modificări ale locului de destinație și eventuale consecințe financiare ce trebuie suportate de către călător.

Articolul 22

Livrarea

- (1) Bagajele înregistrate sunt livrate în schimbul predării buletinului de bagaje înregistrate și, dacă este cazul, în schimbul plății sumelor ce trebuie achitate în momentul expedierii.

Operatorul de transport are dreptul, fără a fi obligat, de a verifica dacă deținătorul buletinului are dreptul de a prelua livrarea.

(2) Următoarele cazuri sunt echivalente livrării către deținătorul buletinului de bagaje înregistrate dacă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare la locul de destinație:

(a) bagajele au fost predate autorităților vamale competente, la sediile sau depozitele acestora, dacă acestea nu se află sub supravegherea operatorului de transport;

(b) animalele vii au fost încredințate unor părți terțe.

(3) Deținătorul buletinului de bagaje înregistrate poate solicita livrarea bagajelor la locul de destinație de îndată ce a expirat timpul convenit și, dacă este cazul, timpul necesar operațiilor efectuate de autoritățile vamale sau de alte autorități administrative.

(4) În absența predării buletinului de bagaje înregistrate, operatorul de transport este obligat să livreze bagajele doar persoanei care își demonstrează acest drept; dacă dovada oferită pare insuficientă, operatorul de transport poate pretinde o garanție.

(5) Bagajele sunt livrate la locul de destinație pentru care au fost înregistrate.

(6) Deținătorul buletinului de bagaje înregistrate căruia nu i-au fost livrate bagajele poate cere, în conformitate cu alineatul (3), certificarea pe buletin a datei și orei la care a solicitat livrarea.

(7) Persoana îndreptățită poate să refuze acceptarea bagajelor, dacă operatorul de transport nu dă curs solicitării sale de a efectua o verificare a bagajelor înregistrate în vederea constatării unor presupuse prejudicii.

(8) În toate celelalte cazuri, livrarea bagajelor se efectuează în conformitate cu prevederile legale în vigoare la locul destinației.

CAPITOLUL IV

Vehicule

Articolul 23

Condiții de transport

Dispozițiile specifice care reglementează transportul vehiculelor, prevăzute în condițiile generale de transport, determină în special condițiile care reglementează acceptarea transportului, înregistrarea, încărcarea și transportul, descărcarea și livrarea, precum și obligațiile călătorului.

Articolul 24

Buletin de transport

(1) Obligațiile contractuale privind transportul vehiculelor trebuie stabilite printr-un buletin de transport emis călătorului. Buletinul de transport poate fi inclus în legitimația de transport a călătorului.

(2) Dispozițiile specifice care reglementează transportul vehiculelor, cuprinse în condițiile generale de transport, determină forma și conținutul buletinului de transport, precum și limba și caracterele în care trebuie tipărit și completat. Articolul 7 alineatul (5) se aplică prin analogie.

(3) Pe buletinul de transport trebuie menționate cel puțin:

(a) operatorul sau operatorii de transport;

(b) o declarație conform căreia transportul respectă, sub rezerva unei clauze contrare, prezentele Reguli uniforme; aceasta se poate indica prin acronimul CIV;

(c) orice altă declarație care este necesară pentru a demonstra obligațiile contractuale referitoare la transportul vehiculelor și care îi permite călătorului să își exercite drepturile ce decurg din contractul de transport.

(4) Călătorul trebuie să se asigure, la primirea buletinului de transport, că acesta a fost completat potrivit indicațiilor sale.

*Articolul 25***Drept aplicabil**

Sub rezerva dispozițiilor prezentului capitol, dispozițiile capitolului III referitoare la transportul de bagaje se aplică și vehiculelor.

TITLUL IV

RĂSPUNDEREA OPERATORILOR DE TRANSPORT

CAPITOLUL I

Răspunderea în caz de deces sau vătămare corporală a călătorilor*Articolul 26***Baza răspunderii**

(1) Operatorul de transport este răspunzător pentru pierderea sau prejudiciul rezultat din decesul, vătămarea corporală sau orice alt prejudiciu adus integrității fizice sau psihice a călătorului, cauzat printr-un accident survenit în timpul exploatarea feroviară și în timp ce călătorul fie se află în vehiculele feroviare, fie urcă sau coboară din acestea, indiferent de infrastructura feroviară utilizată.

(2) Operatorul de transport este exonerat de această răspundere

(a) dacă accidentul a fost cauzat de circumstanțe independente de exploatarea feroviară pe care operatorul de transport, în ciuda diligențelor cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu le putea evita și pe ale căror consecințe nu le putea preîntâmpina;

(b) în măsura în care accidentul este din culpa călătorului;

(c) dacă accidentul este cauzat de comportamentul unui terț pe care operatorul de transport, în ciuda diligențelor cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu îl putea evita și pe ale cărui consecințe nu le putea preîntâmpina; o altă întreprindere care utilizează aceeași infrastructură feroviară nu este considerată un terț; nu se aduce atingere dreptului de regres.

(3) Dacă accidentul este cauzat de comportamentul unui terț și dacă, în ciuda acestui fapt, operatorul de transport nu este în întregime exonerat de răspunderea sa în conformitate cu alineatul (2) litera (c), operatorul de transport răspunde pe deplin, în limitele prevăzute în prezentele Reguli uniforme, dar fără a aduce atingere dreptului de regres pe care îl poate avea împotriva terțului.

(4) Prezentele Reguli uniforme nu aduc atingere răspunderii care îi poate reveni operatorului de transport pentru cazurile neprevăzute la alineatul (1).

(5) În cazul în care un transport reglementat de un contract de transport unic este efectuat de operatori de transport succesivi, este răspunzător, în cazul decesului și al vătămării corporale a călătorilor, operatorul de transport căruia îi revine, prin contractul de transport, prestarea serviciului de transport în cursul căruia a avut loc accidentul. În cazul în care acest serviciu nu a fost prestat de către operatorul de transport, ci de către un operator de transport substituit, cei doi operatori de transport sunt răspunzători în solidar, în conformitate cu prezentele Reguli uniforme.

*Articolul 27***Daune-interese în caz de deces**

(1) În cazul decesului călătorului, daunele-interese cuprind:

(a) toate cheltuielile necesare efectuate ca urmare a decesului, în special cele legate de transportul corpului și de înmormântare;

(b) dacă decesul nu a survenit imediat, daunele-interese prevăzute la articolul 28.

(2) Dacă, prin decesul unui călător, persoanele față de care acesta avea sau ar fi avut în viitor o obligație de întreținere în baza legii sunt private de sprijinul acestuia, persoanele vizate sunt de asemenea despăgubite pentru această pierdere. Dreptul la acțiune în despăgubire al persoanelor cărora călătorul le asigura întreținerea, fără să existe o obligație legală, este reglementat de dreptul intern.

*Articolul 28***Daune-interese în caz de vătămare corporală**

În caz de vătămare corporală sau de orice alt prejudiciu adus integrității fizice și psihice a călătorului, daunele-interese cuprind:

- (a) toate cheltuielile necesare, în special cele legate de tratament și transport;
- (b) despăgubirea pierderii financiare datorate incapacității de muncă totale sau parțiale sau unui număr sporit de nevoi.

*Articolul 29***Despăgubirea pentru alte prejudicii corporale**

Dreptul intern stabilește dacă și în ce măsură operatorul de transport trebuie să plătească daune-interese pentru alte prejudicii corporale decât cele prevăzute la articolele 27 și 28.

*Articolul 30***Forma și suma daunelor-interese în caz de deces și vătămare corporală**

(1) Daunele-interese prevăzute la articolul 27 alineatul (2) și la articolul 28 litera (b) trebuie acordate sub formă de sumă forfetară. Cu toate acestea, dacă dreptul intern permite plata unei anuități, daunele-interese vor fi acordate sub această formă în cazul în care călătorul vătămat sau persoanele îndreptățite menționate la articolul 27 alineatul (2) solicită aceasta.

(2) Cuantumul daunelor-interese care trebuie acordate potrivit alineatului (1) se stabilește în conformitate cu dreptul intern. Cu toate acestea, în sensul prezentelor Reguli uniforme, limita maximă pe călător este stabilită la 175 000 de unități de cont ca sumă forfetară sau ca anuitate corespunzătoare acestei sume, în cazul în care dreptul intern prevede o limită maximă inferioară acelei sume.

*Articolul 31***Alte moduri de transport**

(1) Sub rezerva alineatului (2), dispozițiile referitoare la răspunderea operatorului de transport în caz de deces sau vătămare corporală a călătorului nu se aplică pierderilor sau prejudiciilor survenite în timpul transportului care, în conformitate cu contractul de transport, nu era un transport feroviar.

(2) Cu toate acestea, în cazul în care vehiculele feroviare sunt transportate cu feribotul, dispozițiile referitoare la răspunderea în caz de deces sau vătămare corporală a călătorilor se aplică pierderilor sau prejudiciilor menționate la articolul 26 alineatul (1) și la articolul 33 alineatul (1), cauzate printr-un accident survenit în timpul exploatării feroviare și în timp ce călătorul fie se află în vehiculele feroviare, fie urcă sau coboară din acestea.

(3) În cazul în care, ca urmare a unor circumstanțe excepționale, exploatarea feroviară este întreruptă în mod provizoriu, iar călătorii sunt transportați cu un alt mod de transport, operatorul de transport este răspunzător în temeiul prezentelor Reguli uniforme.

*CAPITOLUL II***Răspunderea în caz de nerespectare a orarelor***Articolul 32***Răspunderea în caz de anulare, de întârziere a trenurilor sau pierdere a legăturii**

(1) Operatorul de transport este răspunzător față de călător pentru pierderea sau prejudiciul rezultat din faptul că, din cauza anulării, a întârzierii unui tren sau a pierderii unei legături, călătoria nu poate fi continuată în aceeași zi sau continuarea nu poate fi solicitată în mod rezonabil în aceeași zi, având în vedere circumstanțele date. Daunele-interese cuprind cheltuieli rezonabile de cazare, precum și cheltuieli rezonabile datorate informării persoanelor care îl așteptau pe călător.

(2) Operatorul de transport este exonerat de această răspundere atunci când anularea, întârzierea sau pierderea legăturii se datorează uneia dintre cauzele următoare:

- (a) circumstanțe independente de exploatarea feroviară pe care operatorul de transport, în ciuda diligențelor cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu le putea evita și pe ale căror consecințe nu le putea preîntâmpina;

- (b) o vină din partea călătorului; sau
- (c) comportamentul unui terț pe care operatorul de transport, în ciuda diligențelor cerute de circumstanțele specifice ale cazului în speță, nu îl putea evita și pe ale cărui consecințe nu le putea preîntâmpina; o altă întreprindere care utilizează aceeași infrastructură feroviară nu este considerată un terț; nu se aduce atingere dreptului de regres.
- (3) Dreptul intern stabilește dacă și în ce măsură operatorul de transport trebuie să plătească daune-interese pentru alte prejudicii decât cele prevăzute la alineatul (1). Prezenta dispoziție nu aduce atingere articolului 44.

CAPITOLUL III

Răspunderea în cazul bagajelor de mână, animalelor, bagajelor înregistrate și vehiculelor

Secțiunea 1

Bagaje de mână și animalele

Articolul 33

Răspundere

- (1) În caz de deces sau vătămare corporală a călătorilor, operatorul de transport este de asemenea răspunzător pentru pierderea sau prejudiciul rezultat din pierderea totală sau parțială sau deteriorarea obiectelor pe care călătorul le avea fie asupra sa, fie cu el sub formă de bagaje de mână; aceasta se aplică de asemenea animalelor care îl însoțeau pe călător. Articolul 26 se aplică prin analogie.
- (2) În celelalte cazuri, operatorul de transport nu este răspunzător pentru pierderea totală sau parțială sau deteriorarea obiectelor, a bagajelor de mână sau a animalelor a căror supraveghere era în sarcina călătorului în conformitate cu articolul 15, cu excepția cazului în care această pierdere sau deteriorare este cauzată din vina operatorului de transport. Celelalte articole din titlul IV, cu excepția articolului 51, și din titlul VI nu se aplică în acest caz.

Articolul 34

Limitarea daunelor-interese în caz de pierdere sau deteriorare a obiectelor

În cazul în care este răspunzător în temeiul articolului 33 alineatul (1), operatorul de transport trebuie să plătească o despăgubire de până la o limită de 1 400 de unități de cont pentru fiecare călător.

Articolul 35

Exonerarea de răspundere

Operatorul de transport nu este răspunzător față de călător pentru pierderea sau prejudiciul rezultat din faptul că acesta din urmă nu se conformează formalităților impuse de autoritățile vamale sau de alte autorități administrative.

Secțiunea 2

Bagaje înregistrate

Articolul 36

Baza răspunderii

- (1) Operatorul de transport este răspunzător pentru pierderea sau prejudiciul rezultat din pierderea totală sau parțială sau deteriorarea bagajelor înregistrate în intervalul de timp dintre preluarea de către operatorul de transport și livrare, precum și în caz de întârziere la livrare.
- (2) Operatorul de transport este exonerat de această răspundere în măsura în care pierderea, deteriorarea sau întârzierea la livrare a fost cauzată din vina călătorului, de un ordin al acestuia nerezultând dintr-o vină a operatorului de transport, de un viciu propriu al bagajului înregistrat sau de circumstanțe pe care operatorul de transport nu le putea evita și pe ale căror consecințe nu le putea preîntâmpina.
- (3) Operatorul de transport este exonerat de această răspundere în măsura în care pierderea sau prejudiciul rezultă ca urmare a riscurilor speciale inerente ce pot apărea într-una sau mai multe din circumstanțele următoare:
- (a) absența ambalajului sau ambalarea inadecvată;
 - (b) natura specială a bagajului;
 - (c) expedierea ca bagaje a obiectelor neacceptate la transport.

*Articolul 37***Sarcina probei**

(1) Sarcina dovedirii că pierderea, deteriorarea sau întârzierea la livrare s-a datorat uneia din cauzele prevăzute la articolul 36 alineatul (2) incumbă operatorului de transport.

(2) Dacă operatorul de transport stabilește că, ținând cont de circumstanțele unui caz particular, pierderea sau deteriorarea ar fi putut rezulta din unul sau mai multe din riscurile speciale menționate la articolul 36 alineatul (3), se presupune că aceasta a rezultat din aceste riscuri. Persoana îndreptățită își păstrează totuși dreptul de a dovedi că pierderea sau deteriorarea nu putea fi atribuită, fie în totalitate, fie parțial, uneia din aceste riscuri.

*Articolul 38***Operatorii de transport succesivi**

Dacă un transport reglementat de un contract de transport unic este efectuat de mai mulți operatori de transport succesivi, fiecare operator de transport, prin preluarea bagajelor însoțite de buletinul de bagaje înregistrate sau a vehiculului însoțit de buletinul de transport, devine parte la contractul de transport în ceea ce privește expedierea bagajelor sau transportul vehiculelor, în conformitate cu condițiile buletinului de bagaje înregistrate sau a buletinului de transport, și își asumă obligațiile care decurg din acesta. Într-un astfel de caz, fiecare operator de transport răspunde de transport pe întreg parcursul până la livrare.

*Articolul 39***Operator de transport substituit**

(1) În cazul în care operatorul de transport a încredințat efectuarea transportului, în totalitate sau parțial, unui operator de transport substituit, indiferent dacă, în temeiul contractului de transport, are sau nu dreptul de a face aceasta, operatorul de transport este în continuare răspunzător pentru întregul transport.

(2) Toate dispozițiile prezentelor Reguli uniforme care reglementează răspunderea operatorului de transport se aplică de asemenea răspunderii operatorului de transport substituit pentru transportul efectuat de acesta din urmă. Articolele 48 și 52 se aplică atunci când este introdusă o acțiune în justiție împotriva agenților sau a oricăror alte persoane ale căror servicii au fost utilizate de către operatorul de transport substituit pentru a efectua transportul.

(3) Orice convenție specifică prin care operatorul de transport își asumă obligații care nu îi revin în temeiul prezentelor Reguli uniforme sau renunță la unele din drepturile care îi sunt conferite de prezentele Reguli uniforme nu produce efecte asupra operatorului de transport substituit care nu a acceptat convenția respectivă în mod expres și în scris. Indiferent dacă operatorul de transport substituit a acceptat sau nu această convenție, operatorul de transport trebuie să respecte în continuare obligațiile sau renunțările care rezultă dintr-o astfel de convenție specifică.

(4) Dacă și în măsura în care atât operatorul de transport, cât și operatorul de transport substituit sunt răspunzători, răspunderea lor este solidară.

(5) Valoarea totală a despăgubirii datorate de operatorul de transport, operatorul de transport substituit, precum și de agenții lor și de alte persoane ale căror servicii sunt utilizate de către aceștia în scopul efectuării transportului nu depășește limitele prevăzute în prezentele Reguli uniforme.

(6) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor de regres care pot exista între operatorul de transport și operatorul de transport substituit.

*Articolul 40***Prezumția de pierdere**

(1) Persoana îndreptățită poate, fără a fi obligată să furnizeze dovezi suplimentare, să considere pierdut un bagaj dacă acesta nu a fost livrat sau pus la dispoziția sa în termen de 14 zile de la cererea de livrare adresată conform articolului 22 alineatul (3).

(2) Dacă un bagaj considerat pierdut este recuperat în decurs de un an de la data cererii de livrare, operatorul de transport trebuie să informeze persoana îndreptățită dacă adresa acesteia este cunoscută sau poate fi aflată.

(3) Persoana îndreptăţită poate solicita, în termen de treizeci de zile de la primirea avizului menţionat la alineatul (2), să îi fie livrat bagajul. În acest caz, persoana îndreptăţită trebuie să plătească cheltuielile aferente transportului bagajului de la locul de expediţie până la locul unde se efectuează livrarea şi să restituie despăgubirea primită, din care se reţin, dacă este cazul, cheltuielile incluse în aceasta. Cu toate acestea, îşi păstrează drepturile de a pretinde despăgubire pentru întârzierea livrării, prevăzute la articolul 43.

(4) Dacă bagajul recuperat nu a fost revendicat în termenul prevăzut la alineatul (3) sau dacă este recuperat la mai mult de un an de la cererea de livrare, operatorul de transport dispune de acesta în conformitate cu actele cu putere de lege în vigoare la locul unde se află bagajul.

Articolul 41

Despăgubirea în caz de pierdere

(1) În caz de pierdere totală sau parţială a bagajelor înregistrate, operatorul de transport trebuie să plătească, în afara tuturor celorlalte daune-interese:

- (a) dacă valoarea pierderii sau prejudiciului suferit este dovedită, o despăgubire egală cu valoarea respectivă, dar care să nu depăşească 80 de unităţi de cont pe kilogram de masă brută lipsă sau 1 200 de unităţi de cont pe bagaj;
- (b) dacă valoarea pierderii sau prejudiciului suferit nu este dovedită, o despăgubire forfetară de 20 de unităţi de cont pe kilogram de masă brută lipsă sau 300 de unităţi de cont pe bagaj.

Modalitatea de despăgubire, pe kilogram lipsă sau pe bagaj, este stabilită în condiţiile generale de transport.

(2) Operatorul de transport trebuie, în plus, să restituie preţul pentru transportul bagajelor şi celelalte sume plătite pentru transportul bagajului pierdut, precum şi taxele vamale şi accizele deja achitate.

Articolul 42

Despăgubirea în caz de deteriorare

(1) În caz de deteriorare a bagajelor înregistrate, operatorul de transport trebuie să plătească, în afara tuturor celorlalte daune-interese, o despăgubire echivalentă cu deprecierea bagajelor.

(2) Despăgubirea nu depăşeşte:

- (a) dacă toate bagajele s-au depreciat din cauza deteriorării, suma care ar fi trebuit plătită în caz de pierdere integrală;
- (b) dacă doar o parte a bagajelor s-au depreciat din cauza deteriorării, suma care ar fi trebuit plătită în caz de pierdere a părţii depreciate.

Articolul 43

Despăgubirea în caz de întârziere la livrare

(1) În caz de întârziere la livrare a bagajelor înregistrate, operatorul de transport trebuie să plătească pentru fiecare perioadă integrală de 24 de ore de la solicitarea livrării, dar care nu depăşeşte un maximum de 14 zile:

- (a) dacă persoana îndreptăţită dovedeşte că pierderea sau prejudiciul a rezultat ca urmare a întârzierii, o despăgubire egală cu suma pierderii sau prejudiciului, până la maximum 0,80 unităţi de cont pe kilogram de masă brută lipsă a bagajelor sau 14 unităţi de cont pe bagaj livrat cu întârziere;
- (b) dacă persoana îndreptăţită nu dovedeşte că pierderea sau prejudiciul a rezultat ca urmare a întârzierii, o despăgubire forfetară de 0,14 unităţi de cont pe kilogram de masă brută de bagaje sau 2,80 unităţi de cont pe bagaj livrat cu întârziere.

Modalităţile de despăgubire, pe kilogram lipsă sau pe bagaj, sunt stabilite în condiţiile generale de transport.

(2) În caz de pierdere totală a bagajelor, despăgubirea prevăzută la alineatul (1) nu se cumulează cu cea prevăzută la articolul 41.

(3) În caz de pierdere parțială a bagajelor, despăgubirea prevăzută la alineatul (1) este plătită pentru partea care nu a fost pierdută.

(4) În caz de deteriorare a bagajelor care nu a survenit în urma întârzierii la livrare, despăgubirea prevăzută la alineatul (1) se cumulează, dacă este cazul, cu cea prevăzută la articolul 42.

(5) Cumulul despăgubirilor prevăzute la alineatul (1) împreună cu cele prevăzute la articolele 41 și 42 nu depășește în niciun caz despăgubirea care ar trebui plătită în cazul pierderii totale a bagajelor.

Secțiunea 3

Vehicule

Articolul 44

Despăgubirea în caz de întârziere

(1) În caz de întârziere la încărcare datorată unei cauze imputabile operatorului de transport sau în caz de întârziere la livrarea unui vehicul, operatorul de transport trebuie să plătească, dacă persoana îndreptățită dovedește că pierderea sau prejudiciul a rezultat ca urmare a acestor acțiuni, o despăgubire care să nu depășească suma prețului transportului.

(2) Dacă, în caz de întârziere la încărcare datorată unei cauze imputabile operatorului de transport, persoana îndreptățită renunță la contractul de transport, prețul transportului îi este rambursat. Pe lângă aceasta, persoana îndreptățită poate, dacă dovedește că pierderea sau prejudiciul a rezultat ca urmare a întârzierii, să pretindă o despăgubire care să nu depășească prețul transportului.

Articolul 45

Despăgubirea în caz de pierdere

În caz de pierdere totală sau parțială a unui vehicul, despăgubirea care trebuie plătită persoanei îndreptățite pentru pierderea sau prejudiciul dovedit este calculată pe baza valorii uzuale a vehiculului. Aceasta nu depășește 8 000 de unități de cont. O remorcă încărcată sau fără încărcătură este considerată un vehicul separat.

Articolul 46

Răspunderea în privința altor obiecte

(1) În ceea ce privește obiectele lăsate în vehicul sau care se găsesc în portbagaje (de exemplu, portbagaj sau portschi), operatorul de transport nu este răspunzător decât pentru pierderea sau prejudiciul cauzat din vina sa. Despăgubirea totală care trebuie plătită nu depășește 1 400 de unități de cont.

(2) În ceea ce privește obiectele fixate în exteriorul vehiculului, inclusiv portbagajele menționate la alineatul (1), operatorul de transport nu este răspunzător de obiectele situate în exteriorul vehiculului decât dacă se dovedește că pierderea sau prejudiciul rezultă dintr-o acțiune sau o omisiune pe care operatorul de transport a comis-o fie cu intenția de a provoca o astfel de pierdere sau prejudiciu, fie în mod neglijent și în cunoștință de cauză că ar putea rezulta o astfel de pierdere sau prejudiciu.

Articolul 47

Drept aplicabil

Sub rezerva dispozițiilor prezentei secțiuni, dispozițiile secțiunii 2 referitoare la răspunderea pentru bagaje se aplică în cazul vehiculelor.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune

Articolul 48

Decăderea din dreptul de a invoca limitele de răspundere

Limitele de răspundere prevăzute în prezentele Reguli uniforme, precum și dispozițiile de drept intern care limitează despăgubirea la o sumă fixă nu se aplică dacă se dovedește că pierderea sau prejudiciul rezultat în urma unei acțiuni sau omisiuni pe care operatorul de transport a comis-o fie cu intenția de a provoca o astfel de pierdere sau prejudiciu, fie în mod neglijent și în cunoștință de cauză că ar putea rezulta o astfel de pierdere sau prejudiciu.

*Articolul 49***Convertibilitate și dobânzi**

- (1) În cazul în care calculul despăgubirii impune conversia sumelor exprimate în valută, conversia este efectuată la cursul de schimb aplicabilă în ziua și în locul în care a fost făcută plata despăgubirii.
- (2) Persoana îndreptățită poate pretinde dobândă asupra despăgubirii, calculată la un procent de cinci la sută per an, începând de la data reclamației prevăzute la articolul 55 sau, dacă nu s-a făcut nicio reclamație, de la data acțiunii în justiție.
- (3) Cu toate acestea, în cazul unei despăgubiri care trebuie plătită în temeiul articolelor 27 și 28, dobânda se aplică doar de la data la care au avut loc evenimentele relevante pentru evaluarea valorii despăgubirii, dacă data respectivă este ulterioară datei reclamației sau datei acțiunii în justiție.
- (4) În cazul bagajelor, dobânda este datorată doar dacă despăgubirea depășește 16 unități de cont pe buletin de bagaje înregistrate.
- (5) În cazul bagajelor, dacă persoana îndreptățită nu îi prezintă operatorului de transport, într-un termen care i-a fost fixat în mod rezonabil, piesele justificative cerute pentru soluționarea definitivă a reclamației, dobânda nu curge în perioada dintre expirarea termenului fixat și depunerea efectivă a documentelor în cauză.

*Articolul 50***Răspunderea în caz de accident nuclear**

Operatorul de transport este exonerat de răspunderea care îi revine în temeiul prezentelor Reguli uniforme atunci când pierderea sau prejudiciul a fost cauzat în urma unui accident nuclear și atunci când operatorul unei instalații nucleare, sau altă persoană care îl înlocuiește este răspunzătoare pentru pierdere sau prejudiciu în temeiul actelor cu putere de lege ale unui stat care reglementează răspunderea în domeniul energiei nucleare.

*Articolul 51***Persoanele pentru care răspunde operatorul de transport**

Operatorul de transport răspunde de agenții săi și de alte persoane ale căror servicii le utilizează pentru executarea transportului atunci când agenții și persoanele menționate acționează în exercițiul funcțiunii lor. Administratorii infrastructurii feroviare pe care se efectuează transportul sunt considerați persoane ale căror servicii le utilizează operatorul de transport pentru executarea transportului.

*Articolul 52***Alte acțiuni în justiție**

- (1) În toate cazurile în care se aplică prezentele Reguli uniforme, orice acțiune în justiție, indiferent de motive, nu poate fi intentată împotriva operatorului de transport decât în condițiile și în limitele prezentelor Reguli uniforme.
- (2) Aceeași procedură se aplică oricărei acțiuni intentate împotriva agenților și a altor persoane de care răspunde operatorul de transport în temeiul articolului 51.

TITLUL V

RĂSPUNDEREA CĂLĂTORULUI*Articolul 53***Principii specifice de răspundere**

Călătorul este răspunzător față de operatorul de transport pentru orice pierdere sau prejudiciu:

- (a) rezultat din nerespectarea obligațiilor sale în temeiul

1. articolelor 10, 14 și 20,

2. dispozițiilor specifice pentru transportul vehiculelor, conținute în condițiile generale de transport, sau

3. Regulamentului privind transportul internațional feroviar de mărfuri periculoase (RID); sau

(b) cauzat de către obiectele și animalele care îl însoțesc,

cu excepția cazului în care dovedește că pierderea sau prejudiciul a fost cauzat de circumstanțe pe care nu le putea evita și pe ale căror consecințe nu le putea preîntâmpina, în ciuda faptului că a făcut dovada diligenței cerute unui călător conștiincios. Această dispoziție nu aduce atingere răspunderii operatorului de transport în temeiul articolului 26 și al articolului 33 alineatul (1).

TITLUL VI

EXERCITAREA DREPTURILOR

Articolul 54

Constatarea unei pierderi parțiale sau a unei deteriorări

(1) În cazul în care o pierdere parțială sau o deteriorare a unui articol aflat în sarcina operatorului de transport (bagaje, vehicule) este descoperită sau presupusă de către operatorul de transport sau pretinsă de către persoana îndreptățită, operatorul de transport trebuie, fără întârziere și, dacă este posibil, în prezența persoanei îndreptățite, să întocmească un proces-verbal care să specifice natura pierderii sau a deteriorării, condiția obiectului și, pe cât posibil, importanța pierderii sau a deteriorării, cauza acesteia și momentul în care s-a produs.

(2) O copie a procesului-verbal de constatare trebuie să fie transmisă gratuit persoanei îndreptățite.

(3) În cazul în care persoana îndreptățită nu acceptă constatările din procesul-verbal, aceasta poate solicita ca starea bagajelor sau a vehiculului, precum și cauza și valoarea pierderii sau a deteriorării să fie constatate de către un expert numit fie de părțile contractului de transport, fie de o instanță. Procedura care trebuie respectată este reglementată de actele cu putere de lege ale statului în care are loc constatarea.

Articolul 55

Reclamațiile

(1) Reclamațiile referitoare la răspunderea operatorului de transport în caz de deces sau vătămare corporală a călătorilor trebuie adresate în scris operatorului de transport împotriva căruia poate fi introdusă o acțiune în justiție. În cazul unui transport reglementat de un contract unic și efectuat de operatori de transport succesivi, reclamațiile pot fi, de asemenea, adresate primului sau ultimului operator de transport, precum și operatorului de transport care are sediul principal, sucursala sau reprezentanța care a încheiat contractul de transport în statul în care călătorul este domiciliat sau își are reședința obișnuită.

(2) Celelalte reclamații referitoare la contractul de transport trebuie adresate în scris operatorului de transport menționat la articolul 56 alineatele (2) și (3).

(3) Documentele pe care persoana îndreptățită le consideră utile pentru a însoți reclamația trebuie prezentate fie în original, fie sub formă de copii, dacă este cazul, copiile fiind autentificate corespunzător, dacă operatorul de transport cere acest lucru. Atunci când are loc soluționarea reclamației, operatorul de transport poate solicita restituirea legitimației de transport, a buletinului de înregistrare a bagajelor și a buletinului de transport.

Articolul 56

Operatori de transport care pot fi acționați în justiție

(1) O acțiune în justiție bazată pe răspunderea operatorului de transport în caz de deces sau vătămare corporală a călătorilor nu poate fi introdusă decât împotriva operatorului de transport răspunzător în temeiul articolului 26 alineatul (5).

(2) Sub rezerva alineatului (4), celelalte acțiuni în justiție introduse de călători pe baza contractului de transport nu pot fi intentate decât împotriva primului operator de transport, a ultimului operator de transport sau a operatorului de transport care a efectuat acea parte a transportului în cursul căreia s-a produs faptul generator al acțiunii în justiție.

(3) Atunci când, în cazul unor transporturi efectuate de operatori de transport succesivi, operatorul de transport care trebuie să livreze bagajele sau vehiculul este înscris cu consimțământul său pe buletinul de bagaje înregistrate sau pe buletinul de transport, acesta poate fi acționat în justiție în conformitate cu alineatul (2), chiar dacă nu a preluat bagajele sau vehiculul.

(4) Acțiunea în justiție pentru recuperarea unei sume plătite în baza contractului de transport poate fi introdusă împotriva operatorului de transport care a perceput suma sau împotriva operatorului de transport în beneficiul căruia a fost percepută această sumă.

(5) Acțiunea în justiție poate fi introdusă împotriva unui operator de transport diferit de cei menționați la alineatele (2) și (4) atunci când acțiunea este prezentată ca cerere reconvențională sau ca excepție în instanță referitoare la o reclamație principală bazată pe același contract de transport.

(6) În măsura în care prezentele Reguli uniforme se aplică operatorului de transport substituit, acesta poate de asemenea să fie acționat în justiție.

(7) Dacă reclamantul poate alege între mai mulți operatori de transport, dreptul său de opțiune se stinge de îndată ce introduce o acțiune în justiție împotriva unuia dintre ei; aceasta se aplică de asemenea dacă reclamantul poate alege între unul sau mai mulți operatori de transport și un operator de transport substituit.

Articolul 58

Stingerea acțiunii în justiție în caz de deces sau vătămare corporală

(1) Orice acțiune în justiție al persoanei îndreptățite, bazat pe răspunderea operatorului de transport în caz de deces sau vătămare corporală, se stinge dacă persoana îndreptățită nu semnalează accidentul suferit de călător, într-un termen de 12 luni de la data constatării pierderii sau prejudiciului, unuia dintre operatorii de transport căruia îi poate fi adresată o reclamație în conformitate cu articolul 55 alineatul (1). În cazul în care persoana îndreptățită sesizează verbal accidentul operatorului de transport, acesta trebuie să elibereze o dovadă a acestei sesizări verbale.

(2) Cu toate acestea, acțiunea în justiție nu se stinge dacă:

- (a) în termenul prevăzut la alineatul (1), persoana îndreptățită a adresat o reclamație unuia dintre transportatorii desemnați la articolul 55 alineatul (1);
- (b) în termenul prevăzut la alineatul (1), operatorul de transport răspunzător a luat cunoștință de accident pe o altă cale;
- (c) accidentul nu a fost semnalat sau a fost semnalat tardiv în urma unor circumstanțe care nu pot fi imputate persoanei îndreptățite;
- (d) persoana îndreptățită dovedește că accidentul a avut drept cauză o vină a operatorului de transport.

Articolul 59

Stingerea acțiunii în justiție rezultată din transportul de bagaje

(1) Acceptarea bagajelor de către persoana îndreptățită stinge orice acțiune în justiție împotriva operatorului de transport, rezultat din contractul de transport, în caz de pierdere parțială, deteriorare sau de întârziere la livrare.

(2) Cu toate acestea, acțiunea în justiție nu se stinge:

- (a) în caz de pierdere parțială sau de deteriorare dacă:
 - 1. pierderea sau deteriorarea a fost constatată în conformitate cu articolul 54 înainte ca persoana îndreptățită să accepte bagajele;
 - 2. constatarea care ar fi trebuit să fie făcută în conformitate cu articolul 54 a fost omisă exclusiv din vina operatorului de transport;
- (b) în caz de pierdere sau deteriorare neobservabilă, a cărei existență este constatată după acceptarea bagajelor de către persoana îndreptățită, dacă aceasta din urmă
 - 1. solicită o constatare în conformitate cu articolul 54 imediat după descoperirea pierderii sau deteriorării, cel târziu în termen de trei zile de la acceptarea bagajelor și
 - 2. dovedește în plus că pierderea sau deteriorarea a survenit în perioada dintre luarea în primire de către operatorul de transport și livrare;
- (c) în caz de întârziere la livrare, dacă persoana îndreptățită și-a valorificat drepturile, în termen de 21 de zile, împotriva unuia dintre operatorii de transport menționați la articolul 56 alineatul (3);
- (d) persoana îndreptățită dovedește că pierderea sau deteriorarea a avut drept cauză culpa operatorului de transport.

Articolul 60

Termenul de prescripție

(1) Termenul de prescripție a acțiunii în justiție privind daunele-interese bazate pe răspunderea operatorului de transport în caz de deces sau vătămare corporală a călătorilor este:

- (a) în cazul unui călător, trei ani începând din ziua următoare accidentului;

(b) în cazul celorlalte persoane îndreptățite, trei ani începând de a doua zi după decesul călătorului, fără ca acest termen să poată totuși depăși cinci ani din ziua următoare accidentului.

(2) Termenul de prescripție pentru celelalte acțiuni rezultate din contractul de transport este de un an. Cu toate acestea, termenul de prescripție este de doi ani în cazul unei acțiuni în justiție pentru pierdere sau prejudiciu rezultat dintr-o acțiune sau omisiune comisă fie cu intenția de a provoca un astfel de prejudiciu, fie în mod neglijent și în cunoștință de cauză că ar putea rezulta un astfel de prejudiciu.

(3) Termenul de prescripție prevăzut la alineatul (2) curge pentru acțiuni în justiție:

- (a) pentru despăgubirea pierderii totale, din a 14-a zi care urmează expirării termenului prevăzut la articolul 22 alineatul (3);
- (b) pentru despăgubirea pierderii parțiale, a deteriorării sau a întârzierii la livrare începând din ziua în care a avut loc livrarea;
- (c) în toate celelalte cazuri referitoare la transportul călătorilor, începând din ziua expirării valabilității legitimației de transport.

Ziua indicată pentru începerea termenului de prescripție nu este inclusă în termen.

(4) Suspendarea și întreruperea termenului de prescripție sunt, de altfel, reglementate de dreptul intern.

TITLUL VII

RAPORTURILE DINTRE OPERATORII DE TRANSPORT

Articolul 61

Distribuirea prețului de transport

(1) Orice operator de transport trebuie să plătească operatorilor de transport interesați partea care le revine dintr-un transport pe care l-a încasat sau pe care ar fi trebuit să-l încaseze. Modalitățile de plată sunt fixate prin convenție între operatori de transport.

(2) Articolul 6 alineatul (3), articolul 16 alineatul (3) și articolul 25 se aplică și în privința raporturilor dintre operatori de transport succesivi.

Articolul 62

Dreptul de regres

(1) Operatorul de transport care a plătit o despăgubire în temeiul prezentelor Reguli uniforme are un drept de regres împotriva operatorilor de transport care au participat la transport în conformitate cu prevederile următoare:

- (a) operatorul de transport care a cauzat pierderea sau deteriorarea este singurul răspunzător;
- (b) atunci când pierderea sau deteriorarea a fost cauzată de mai mulți operatori de transport, fiecare dintre ei răspunde pentru pierderea sau deteriorarea pe care a provocat-o; dacă o asemenea diferențiere este imposibilă, despăgubirea este repartizată între operatorii de transport în conformitate cu litera (c);
- (c) dacă nu se poate dovedi care dintre operatorii de transport a cauzat pierderea sau deteriorarea, despăgubirea este repartizată între toți operatorii de transport care au participat la transport, cu excepția celor care demonstrează că pierderea sau deteriorarea nu a fost cauzată de ei; această repartizare se face proporțional cu partea din prețul de transport care îi revine fiecărui operator de transport.

(2) În cazul insolvenței unuia dintre acești operatori de transport, partea neplătită care îi revine acestuia este repartizată între toți ceilalți operatori de transport care au participat la transport, proporțional cu prețul de transport care îi revine fiecăruia.

Articolul 63

Procedura de regres

(1) Validitatea plății efectuate de către operatorul de transport care exercită un drept de regres în conformitate cu articolul 62 nu poate fi contestată de către operatorul de transport împotriva căruia este exercitat regresul atunci când despăgubirea a fost stabilită de o instanță și când acestui ultim operator de transport, înștiințat în mod corespunzător de proces, i s-a permis să intervină în proces. Instanța sesizată prin acțiunea principală în justiție fixează termenele acordate pentru o astfel de chemare în judecată și pentru intervenția la proces.

(2) Operatorul de transport care își exercită dreptul de regres trebuie să-și prezinte reclamația în una și aceeași instanță împotriva tuturor operatorilor de transport cu care nu a ajuns la o înțelegere, sub sancțiunea de a-și pierde dreptul de regres împotriva celor pe care nu i-a acționat în judecată.

- (3) Instanța statuează printr-o unică și singură hotărâre asupra tuturor acțiunilor în regres cu care este sesizată.
- (4) Operatorul de transport care dorește să-și valorifice dreptul de regres poate sesiza instanța statului pe teritoriul căruia unul din operatorii de transport participanți la transport își are sediul principal, sucursala sau reprezentanța care a încheiat contractul de transport.
- (5) Atunci când acțiunea în justiție trebuie introdusă împotriva mai multor operatori de transport, operatorul de transport reclamant o poate alege, dintre instanțele competente în conformitate cu alineatul (4), pe aceea în fața căreia își va introduce regresul.
- (6) Nu pot fi introduse în instanță acțiuni în regres împreună cu acțiuni de despăgubire introduse de persoana îndreptățită în baza contractului de transport.

Articolul 64

Convenții referitoare la acțiuni în regres

Operatorii de transport sunt liberi să încheie între ei convenții care derogă de la articolele 61 și 62.

ANEXA II

INFORMAȚIILE MINIME PE CARE LE COMUNICĂ ÎNTREPRINDERILE FERROVIARE ȘI VÂNZĂTORII DE LEGITIMAȚII DE TRANSPORT

Partea I: Informații anterioare călătoriei

Condițiile generale aplicabile contractului

Orarele și condițiile pentru cea mai rapidă călătorie

Orarele și condițiile pentru toate prețurile disponibile, evidențiind cele mai mici prețuri

Accesibilitatea, condițiile de acces și disponibilitatea la bord a echipamentelor pentru persoanele cu handicap și persoanele cu mobilitate redusă, în conformitate cu Directiva (UE) 2019/882 și cu Regulamentele (UE) nr. 454/2011 și (UE) nr. 1300/2014

Disponibilitatea capacității și condițiile de acces pentru biciclete

Disponibilitatea locurilor în vagoanele de clasa întâi și clasa a doua, precum și în vagoanele cușetă și vagoanele de dormit

Perturbările și întârzierile (prevăzute și în timp real)

Disponibilitatea la bord a unor echipamente, inclusiv a rețelei Wi-Fi și a toaletelor, și a serviciilor de la bord, inclusiv a asistenței oferite de personal călătorilor.

Informații anterioare achiziționării, indicând dacă legitimația sau legitimațiile de transport constituie un bilet direct

Procedurile pentru reclamarea bagajelor pierdute

Procedurile pentru introducerea plângerilor

Partea a II-a: Informații în cursul călătoriei

Serviciile și echipamentele de la bord, inclusiv Wi-Fi

Următoarea gară

Perturbările și întârzierile (prevăzute și în timp real)

Principalele legături

Aspecte privind securitatea și siguranța

Partea a III-a: Operațiuni privind sistemele de rezervare

Cereri privind disponibilitatea serviciilor de transport feroviar, inclusiv tarifele aplicabile

Cereri de rezervare a serviciilor de transport feroviar

Cereri de anulare parțială sau integrală a unei rezervări

ANEXA III

STANDARDELE MINIME DE CALITATE A SERVICIILOR

Informațiile și legitimațiile de călătorie

Punctualitatea serviciilor și principiile generale pentru a face față disfuncționalităților serviciilor

Întârzierile

- (i) întârzierea medie generală a serviciilor ca procent per categorie de serviciu (de lung parcurs, regional și urban/suburban);
- (ii) procentul întârzierilor cauzate de circumstanțele menționate la articolul 19 alineatul (10)
- (iii) procentul serviciilor care au suferit întârzieri la plecare;
- (iv) procentul serviciilor care au suferit întârzieri la sosire:
 - procentul întârzierilor de sub 60 de minute;
 - procentul întârzierilor de 60-119 minute;
 - procentul întârzierilor de 120 de minute sau mai mult.

Anularea serviciilor

- (i) anularea serviciilor ca procent per categorie de serviciu (internațional, de lung parcurs intern, regional și urban/suburban);
- (ii) anularea serviciilor ca procent per categorie de serviciu (internațional, de lung parcurs intern, regional și urban/suburban) cauzată de circumstanțele menționate la articolul 19 alineatul (10).

Starea de curățenie a materialului rulant și a echipamentelor gărilor (calitatea aerului și controlul temperaturii din vagoane, igiena echipamentelor sanitare etc.)

Evaluarea satisfacției clienților

Tratarea plângerilor, rambursările și despăgubirile în caz de nerespectare a normelor de calitate a serviciului

Asistența acordată persoanelor cu handicap și persoanelor cu mobilitate redusă și discutarea acestei asistențe cu organizațiile reprezentative și, în cazurile în care este relevant, cu reprezentanții persoanelor cu handicap și ai persoanelor cu mobilitate redusă.

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 1371/2007	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 1 litera (a)	Articolul 1 litera (a)
Articolul 1 litera (b)	Articolul 1 litera (b)
—	Articolul 1 litera (c)
Articolul 1 litera (c)	Articolul 1 litera (d)
—	Articolul 1 litera (e)
Articolul 1 litera (d)	Articolul 1 litera (f)
Articolul 1 litera (e)	Articolul 1 litera (g)
—	Articolul 1 litera (h)
Articolul 1 litera (f)	Articolul 1 litera (i)
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (3)	—
Articolul 2 alineatul (4)	—
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2 alineatul (6) litera (a) și alineatul (8)
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 2 alineatul (6) litera (b)
Articolul 2 alineatul (7)	Articolul 2 alineatul (7)
—	Articolul 2 alineatul (2)
—	Articolul 2 alineatul (3)
—	Articolul 2 alineatul (4)
—	Articolul 2 alineatul (5)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 3 punctul 1	Articolul 3 punctul 1
Articolul 3 punctele 2 și 3	—
Articolul 3 punctul 4	Articolul 3 punctul 2

Regulamentul (CE) nr. 1371/2007	Prezentul regulament
Articolul 3 punctul 5	Articolul 3 punctul 3
Articolul 3 punctul 6	Articolul 3 punctul 4
Articolul 3 punctul 7	Articolul 3 punctul 5
Articolul 3 punctul 8	Articolul 3 punctul 6
—	Articolul 3 punctul 7
Articolul 3 punctul 9	Articolul 3 punctul 8
Articolul 3 punctul 10	Articolul 3 punctul 9
—	Articolul 3 punctul 10
—	Articolul 3 punctul 11
Articolul 3 punctul 11	Articolul 3 punctul 12
—	Articolul 3 punctul 13
—	Articolul 3 punctul 14
—	Articolul 3 punctul 15
—	Articolul 3 punctul 16
Articolul 3 punctul 12	Articolul 3 punctul 17
—	Articolul 3 punctul 18
Articolul 3 punctul 13	Articolul 3 punctul 19
—	Articolul 3 punctul 20
Articolul 3 punctul 15	Articolul 3 punctul 21
—	Articolul 3 punctul 22
Articolul 4	Articolul 4
—	Articolul 5
Articolul 5	Articolul 6
Articolul 6	Articolul 7
Articolul 7	Articolul 8
Articolul 8	Articolul 9
—	Articolul 10
Articolul 19	Articolul 11
—	Articolul 12

Regulamentul (CE) nr. 1371/2007	Prezentul regulament
Articolul 11	Articolul 13
Articolul 12	Articolul 14
Articolul 13	Articolul 15
Articolul 14	Articolul 16
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 16	Articolul 18
—	Articolul 18 alineatele (2), (3), (4), (5), (6), (7)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 19 alineatele (1), (2), (3), (4)
—	Articolul 19 alineatele (5), (6)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (7)
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (8)
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (9)
—	Articolul 19 alineatul (10)
Articolul 18	Articolul 20
—	Articolul 20 alineatul (6)
Articolul 19	Articolul 21
Articolul 20	Articolul 22
Articolul 21 alineatul (1)	—
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (1) litera (g)
Articolul 22, articolul 23	Articolul 23
Articolul 22 alineatul (2)	—
Articolul 24	Articolul 24
Articolul 25	Articolul 25 alineatele (1), (2) și (3)
—	Articolul 26
Articolul 26	Articolul 27
Articolul 27	Articolul 28
—	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (4)

Regulamentul (CE) nr. 1371/2007	Prezentul regulament
Articolul 28	Articolul 29
Articolul 29	Articolul 30
Articolul 30	Articolul 31
—	Articolele 32 și 33
Articolul 31	Articolul 34
—	Articolul 34 alineatele (1) și (3)
Articolul 32	Articolul 35
—	Articolul 35 alineatul (2)
Articolul 33	—
Articolul 34	Articolul 36
Articolul 35	Articolul 38
—	Articolul 37
Articolul 36	Articolul 39
—	Articolul 40
Articolul 37	Articolul 41
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa III
—	Anexa IV

REGULAMENTUL (UE) 2021/783 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 29 aprilie 2021****de instituire a unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1293/2013****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Legislația și politicile relevante ale Uniunii în domeniul mediului, al climei și al energiei au adus îmbunătățiri substanțiale stării mediului. Cu toate acestea, continuă să existe provocări majore în materie de mediu și climă, a căror nesoluționare ar avea consecințe negative semnificative pentru Uniune și pentru bunăstarea cetățenilor săi.
- (2) Programul pentru mediu și politici climatice (LIFE) stabilit pentru perioada 2014-2020 prin Regulamentul (UE) nr. 1293/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾, este cel mai recent dintr-o serie de programe ale Uniunii care, începând din anul 1992, sprijină punerea în aplicare a legislației și a priorităților de politică în domeniul mediului și al climei. Eficiența, eficacitatea și relevanța programului LIFE 2014-2020 au fost evaluate pozitiv în cadrul unei evaluări intermediare recente. Programul LIFE 2014-2020 ar trebui, așadar, să continue, cu anumite modificări indicate în evaluarea intermediară și în evaluările ulterioare. Prin urmare, programul pentru mediu și politici climatice (LIFE) (denumit în continuare „programul LIFE”) ar trebui să fie stabilit pentru o durată de șapte ani, în vederea alinierii duratei sale cu cea a cadrului financiar multianual stabilit prin Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (3) În urmărirea îndeplinirii obiectivelor și a ȋntelor stabilite prin legislația, politicile și planurile din domeniul mediului, schimbărilor climatice și, cele relevante din domeniul energiei, în special a obiectivelor prevăzute în comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 referitoare la Pactul ecologic european (denumit în continuare „Pactul verde european”), precum și a angajamentelor internaționale ale Uniunii, programul LIFE ar trebui să contribuie la o tranziție echitabilă către o economie durabilă, circulară, eficientă din punct de vedere energetic, bazată pe surse regenerabile de energie, neutră din punct de vedere climatic și rezilientă la schimbările climatice, precum și la protejarea, refacerea și îmbunătățirea calității mediului, inclusiv a aerului, a apei și a solului și a sănătății și la stoparea și inversarea declinului biodiversității, inclusiv prin sprijinul acordat implementării și gestionării rețelei Natura 2000 și prin lupta împotriva degradării ecosistemelor, fie prin intervenții directe, fie

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 226.⁽²⁾ JO C 461, 21.12.2018, p. 156.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 16 martie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 26 aprilie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1293/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind instituirea unui program pentru mediu și politici climatice (LIFE) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 614/2007 (JO L 347, 20.12.2013, p. 185).⁽⁵⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (JO L 433 I, 22.12.2020, p. 11).

prin sprijinirea integrării acestor obiective în cadrul altor politici. Programul LIFE ar trebui să susțină, de asemenea, punerea în aplicare a programelor generale de acțiune adoptate în temeiul articolului 192 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), cum ar fi Al șaptelea program de acțiune pentru mediu ⁽⁶⁾ și orice alt program subsecvent de acțiune pentru mediu al Uniunii.

- (4) Uniunea s-a angajat să promoveze o inițiativă cuprinzătoare corelată obiectivelor de dezvoltare durabilă stabilite în Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă, care subliniază legătura intrinsecă dintre gestionarea resurselor naturale, astfel încât să se asigure disponibilitatea lor pe termen lung și serviciile ecosistemice, precum și legătura acestor două aspecte cu sănătatea umană și creșterea economică durabilă și favorabilă incluziunii sociale. În acest sens, programul LIFE ar trebui să reflecte principiile de solidaritate și în același timp să aibă o contribuție concretă în ceea ce privește atât dezvoltarea economică, cât și coeziunea socială.
- (5) În vederea promovării dezvoltării durabile, la stabilirea și punerea în aplicare a tuturor politicilor și activităților Uniunii ar trebui să fie integrate cerințele de mediu și de protecție climatică. În consecință, sinergiile și complementaritatea cu alte programe de finanțare ale Uniunii ar trebui să fie promovate, inclusiv prin finanțarea unor activități care completează proiectele integrate strategice și proiectele strategice de protecție a naturii și încurajează utilizarea și replicarea soluțiilor elaborate în cadrul programului LIFE. Pentru a se evita dubla finanțare este necesar să existe coordonare. Comisia și statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a preveni suprapunerile și sarcinile administrative pe care obligațiile de raportare din diversele instrumente financiare le generează pentru beneficiarii proiectului.
- (6) Programul LIFE ar trebui să contribuie la dezvoltarea durabilă și la îndeplinirea obiectivelor și a Țintelor stabilite prin legislația, politica, planurile și angajamentele internaționale ale Uniunii în domeniul mediului, al climei și prin cele relevante în domeniul energiei, în special prin Agenda 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă, prin Convenția privind diversitatea biologică ⁽⁷⁾ și prin Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ⁽⁸⁾ (denumit în continuare „Acordul de la Paris privind schimbările climatice”), precum și, printre altele, prin Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu ⁽⁹⁾ (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”), prin Convenția CEE-ONU privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi, prin Convenția ONU de la Basel privind controlul circulației transfrontaliere a deșeurilor periculoase și al eliminării acestora, prin Convenția ONU de la Rotterdam privind procedura de consimțământ prealabil în cunoștință de cauză aplicabilă anumitor produse chimice și pesticide periculoase care fac obiectul comerțului internațional și prin Convenția ONU de la Stockholm privind poluanții organici persistenți.
- (7) Uniunea acordă o mare importanță durabilității pe termen lung a rezultatelor proiectelor finanțate prin programul LIFE, precum și capacității de a asigura și de a menține aceste rezultate după punerea în aplicare a proiectelor, printre altele, prin continuarea, replicarea sau transferul rezultatelor.
- (8) Respectarea angajamentelor asumate de Uniune în cadrul Acordului de la Paris privind schimbările climatice necesită transformarea Uniunii într-o societate durabilă, circulară, eficientă din punct de vedere energetic, bazată pe surse regenerabile de energie, neutră din punct de vedere climatic și rezilientă la schimbările climatice. La rândul său, o astfel de transformare necesită acțiuni, concentrate în special pe sectoarele care sunt principalele responsabile de nivelurile actuale ale emisiilor de gaze cu efect de seră și ale poluării, care să promoveze eficiența energetică și energia din surse regenerabile și care să contribuie la punerea în aplicare a cadrului de politici privind schimbările climatice și energia pentru 2030 și a planurilor naționale integrate ale statelor membre privind energia și schimbările climatice, precum și la punerea în aplicare a strategiei climatice și energetice a Uniunii pe termen lung, în conformitate cu obiectivele pe termen lung ale Acordului de la Paris privind schimbările climatice. Programul LIFE ar trebui să includă, de asemenea, măsuri care să contribuie la punerea în aplicare a politicii Uniunii de adaptare la schimbările climatice pentru a reduce vulnerabilitatea față de efectele negative ale schimbărilor climatice.

⁽⁶⁾ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

⁽⁷⁾ Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției privind diversitatea biologică (JO L 309, 13.12.1993, p. 1).

⁽⁸⁾ JO L 282, 19.10.2016, p. 4.

⁽⁹⁾ JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

- (9) Proiectele din cadrul noului subprogram „Tranziția către o energie curată” al programului LIFE ar trebui să se concentreze pe facilitarea consolidării capacităților și pe difuzarea de cunoștințe, competențe, tehnici, metode și soluții inovatoare pentru atingerea obiectivelor legislative și de politică ale Uniunii privind tranziția către surse regenerabile de energie și creșterea eficienței energetice. O astfel de consolidare a capacităților și difuzare reprezintă, în general, acțiuni de coordonare și de sprijin cu o valoare adăugată mare la nivelul Uniunii, care urmăresc să elimine de pe piață obstacolele din calea tranziției socioeconomice spre energia durabilă, acțiuni care implică, în special, entități de dimensiuni mici și mijlocii, precum și actori multipli, inclusiv autorități publice locale și regionale, precum și organizații non-profit. Astfel de acțiuni aduc multiple beneficii conexe, cum ar fi combaterea sărăciei energetice, ameliorarea calității aerului din încăperi, reducerea poluanților locali prin creșterea eficienței energetice și sporirea energiilor din surse regenerabile distribuite, și contribuie la efecte economice locale pozitive și la o creștere mai favorabilă incluziunii sociale.
- (10) Pentru a contribui la atenuarea schimbărilor climatice și la angajamentele internaționale ale Uniunii în materie de decarbonizare, este necesară accelerarea transformării sectorului energetic. Acțiunile de consolidare a capacităților care sprijină eficiența energetică și sursele regenerabile de energie, finanțate până în 2020 în cadrul programului Orizont 2020 ⁽¹⁰⁾, ar trebui să fie integrate în noul subprogram „Tranziția către o energie curată” al programului LIFE, deoarece obiectivul lor nu este acela de a finanța excelența și de a genera inovarea, ci de a facilita aplicarea tehnologiilor deja disponibile în domeniul surselor regenerabile de energie și al eficienței energetice și care vor contribui la atenuarea schimbărilor climatice. Programul LIFE ar trebui să implice toate părțile interesate și toate sectoarele angajate în tranziția energetică curată. Includerea unor astfel de acțiuni de consolidare a capacităților în programul LIFE generează potențialul de realizare a unor sinergii între subprograme și sporește coerența globală a finanțării acordate de Uniune. Prin urmare, ar trebui colectate și diseminate date privind utilizarea soluțiilor de cercetare și inovare existente rezultate din proiectele din cadrul programului LIFE, inclusiv din programul Orizont Europa, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹¹⁾ (denumit în continuare „Orizont Europa”) și din programele predecesoare ale acestuia.
- (11) Conform studiului de impact care însoțește propunerea Comisiei privind Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹²⁾, care a modificat Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹³⁾, se estimează că realizarea obiectivelor pentru 2030 în materie de energie ale Uniunii va necesita investiții suplimentare în valoare de 177 de miliarde EUR pe an în perioada 2021-2030. Cele mai mari deficite se înregistrează în privința investițiilor în decarbonizarea clădirilor pentru creșterea eficienței energetice și utilizarea de surse regenerabile de energie la scară mică, în cazul cărora capitalul trebuie direcționat către proiecte cu un caracter foarte descentralizat. Printre obiectivele subprogramului „Tranziția către o energie curată”, care privește eficiența energetică și introducerea rapidă a surselor regenerabile de energie, este și acela de a consolida capacitățile pentru dezvoltarea și agregarea unor astfel de proiecte, contribuind totodată la absorbția fondurilor acordate prin intermediul fondurilor structurale și de investiții europene și de a acționa ca un catalizator pentru stimularea investițiilor în surse regenerabile de energie și în eficiența energetică, inclusiv prin utilizarea instrumentelor financiare puse la dispoziție în temeiul Regulamentului (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾.
- (12) Programul LIFE este singurul program dedicat în mod specific acțiunilor în domeniul mediului și acțiunii climatice și are, așadar, un rol esențial în sprijinul punerii în aplicare a legislației și a politicilor Uniunii din aceste domenii.
- (13) Sinergiile cu Orizont Europa ar trebui să faciliteze identificarea și determinarea, în cadrul procesului de planificare strategică a cercetării și inovării din cadrul Orizont Europa, a necesităților în materie de cercetare și inovare pentru abordarea provocărilor legate de mediu, climă și energie din Uniune. Programul LIFE ar trebui să acționeze în

⁽¹⁰⁾ Decizia 2013/743/UE a Consiliului din 3 decembrie 2013 de instituire a programului specific de punere în aplicare a Programului-cadru pentru cercetare și inovare (2014-2020) – Orizont 2020 și de abrogare a Deciziilor 2006/971/CE, 2006/972/CE, 2006/973/CE, 2006/974/CE și 2006/975/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 965).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/695 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 aprilie 2021 de instituire a programului-cadru pentru cercetare și inovare Orizont Europa, de stabilire a normelor sale de participare și de diseminare și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1290/2013 și (UE) nr. 1291/2013 (JO L 170, 12.5.2021, p. 1).

⁽¹²⁾ Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 328, 21.12.2018, p. 210).

⁽¹³⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) 2021/523 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 martie 2021 de instituire a Programului InvestEU și de modificare a Regulamentului (UE) 2015/1017 (JO L 107, 26.3.2021, p. 30).

continuare ca un catalizator pentru punerea în aplicare a legislației și politicilor relevante ale Uniunii în domeniul mediului, al climei și al energiei, inclusiv prin preluarea și aplicarea rezultatelor în materie de cercetare și inovare ale programului Orizont Europa și prin facilitarea adoptării acestora la o scară mai extinsă, dacă astfel pot contribui la abordarea problemelor din domeniul mediului, al climei și al tranziției energetice. Consiliul european al inovării din cadrul programului Orizont Europa poate acorda sprijin pentru dezvoltarea și comercializarea ideilor novatoare care ar putea rezulta prin punerea în aplicare a proiectelor LIFE. În mod similar, sinergiile cu Fondul pentru inovare în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾ ar trebui, de asemenea, să fie luate în considerare.

- (14) O acțiune care a beneficiat de o contribuție prin programul LIFE ar trebui să poată beneficia de o contribuție și prin alte programe ale Uniunii, cu condiția ca astfel de contribuții să nu acopere aceleași costuri. Acțiunile care primesc finanțări cumulative prin diferite programe ale Uniunii ar trebui să fie auditate o singură dată, astfel încât auditul respectiv să acopere toate programele Uniunii implicate și normele aplicabile fiecăruia.
- (15) Comunicarea Comisiei din 3 februarie 2017 referitoare la evaluarea punerii în aplicare a politicilor de mediu ale UE: provocări comune și modalități de unire a eforturilor pentru obținerea de rezultate mai bune (EIR) indică necesitatea realizării unor progrese semnificative pentru a accelera punerea în aplicare a acquis-ului Uniunii în domeniul mediului și pentru a spori gradul de integrare și încorporare a obiectivelor de mediu și a obiectivelor climatice în cadrul altor politici. Prin urmare, programul LIFE ar trebui să acționeze ca un catalizator pentru abordarea provocărilor orizontale, sistemice, precum și a cauzelor principale ale deficiențelor de punere în aplicare, identificate în EIR și pentru realizarea progreselor necesare prin dezvoltarea, testarea și replicarea unor noi abordări; prin sprijinirea elaborării, monitorizării și revizuirii politicilor; prin îmbunătățirea guvernantei în ceea ce privește mediul, schimbările climatice și aspectele legate de tranziția energetică, inclusiv prin consolidarea implicării părților interesate la toate nivelurile, dezvoltarea capacităților, comunicare și conștientizare; prin mobilizarea investițiilor din toate programele de investiții ale Uniunii sau din alte surse financiare și prin sprijinirea acțiunilor care vizează depășirea diferitelor obstacole din calea punerii în aplicare efective a principalelor planuri prevăzute în legislația privind mediul.
- (16) Stoparea și inversarea declinului biodiversității și a degradării ecosistemelor, inclusiv în ecosistemele marine, necesită sprijin pentru dezvoltarea, punerea în aplicare, asigurarea respectării și evaluarea legislației și politicilor relevante ale Uniunii, inclusiv a comunicării Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre”, a Directivei 92/43/CEE a Consiliului ⁽¹⁶⁾, a Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁷⁾ și a Regulamentului (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁸⁾, în special prin dezvoltarea bazei de cunoștințe pentru elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și prin elaborarea, testarea, demonstrarea și aplicarea celor mai bune practici și soluții, cum ar fi managementul eficace, la scară redusă sau într-un mod adaptat la contextele locale, regionale sau naționale specifice, inclusiv prin abordări integrate pentru punerea în aplicare a cadrelor de acțiune prioritară adoptate în temeiul Directivei 92/43/CEE. Prezentul regulament ar trebui să contribuie la integrarea acțiunilor în materie de biodiversitate în politicile Uniunii și la realizarea obiectivului general ambițios de a alocă 7,5 % din cheltuielile anuale din cadrul financiar multianual pentru obiectivele în materie de biodiversitate în 2024 și 10 % din cheltuielile anuale din cadrul financiar multianual pentru obiectivele în materie de biodiversitate în 2026 și 2027, luând în considerare suprapunerile existente între obiectivele climatice și cele în materie de biodiversitate.

Uniunea și statele membre ar trebui să își monitorizeze cheltuielile legate de biodiversitate pentru a-și îndeplini obligațiile de raportare care le revin în temeiul Convenției privind diversitatea biologică. Ar trebui să fie respectate, de asemenea, cerințele în materie de monitorizare prevăzute în alte acte legislative relevante ale Uniunii. Cheltuielile Uniunii legate de biodiversitate ar trebui să fie urmărite în conformitate cu o metodologie eficace, transparentă și cuprinzătoare care urmează să fie stabilită de Comisie, în cooperare cu Parlamentul European și cu Consiliul, astfel cum se menționează în Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul

⁽¹⁵⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽¹⁶⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽¹⁷⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1143/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2014 privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive (JO L 317, 4.11.2014, p. 35).

Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii ⁽¹⁹⁾.

- (17) Evaluările și analizele recente, printre care se numără evaluarea intermediară a strategiei UE în domeniul biodiversității pentru 2020 și verificarea adecvării legislației privind natura, indică faptul că una dintre principalele cauze ale punerii în aplicare insuficiente a legislației Uniunii privind natura și a strategiei privind biodiversitatea îl constituie lipsa unei finanțări adecvate.

Principalele instrumente de finanțare ale Uniunii, inclusiv Fondul european de dezvoltare regională instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁰⁾ (denumit în continuare „Fondul european de dezvoltare regională”), Fondul de coeziune instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1300/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²¹⁾ (denumit în „Fondul de coeziune”), Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾ (denumit în continuare „Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală”) și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură instituit printr-un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de abrogare al Regulamentului (UE) nr. 508/2014 (denumit în continuare „Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură”), ar putea să contribuie semnificativ, în mod complementar, la acoperirea acestor necesități de finanțare. Programul LIFE ar putea să îmbunătățească și mai mult eficiența acestei integrări, prin intermediul unor proiecte strategice de protejare a naturii care să acționeze ca un catalizator pentru punerea în aplicare a legislației și a politicilor Uniunii privind natura și biodiversitatea, inclusiv a acțiunilor prevăzute în cadrele de acțiune prioritară adoptate în temeiul Directivei 92/43/CEE. Proiectele strategice de protejare a naturii ar trebui să sprijine programele de acțiuni ale statelor membre care urmăresc să integreze obiective relevante privind natura și biodiversitatea în alte politici și programe de finanțare, asigurând astfel mobilizarea fondurilor adecvate pentru punerea în aplicare a politicilor respective.

Statele membre ar trebui să poată decide, în cadrul planului lor strategic pentru politica agricolă comună, să utilizeze o anumită parte din resursele Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală cu scopul de a mobiliza sprijinul pentru acțiuni care vin în completarea proiectelor strategice de protejare a naturii, astfel cum sunt definite în prezentul regulament.

- (18) Promovarea economiei circulare și a eficienței resurselor necesită o schimbare în ceea ce privește modul în care materialele și produsele, inclusiv materialele plastice, sunt concepute, produse, consumate, reparate, reutilizate, reciclate și eliminate ca deșeuri, cu accent pe întregul ciclu de viață al produselor. Programul LIFE ar trebui să contribuie la tranziția către un model de economie circulară prin acordarea de sprijin financiar care să vizeze o serie de actori precum, de exemplu, întreprinderi, autorități publice și consumatori, în special prin aplicarea, dezvoltarea și replicarea celor mai bune tehnologii, practici și soluții adaptate la contextele locale, regionale sau naționale specifice, inclusiv prin intermediul unor abordări integrate pentru aplicarea ierarhiei deșeurilor și prin implementarea planurilor de gestionare și prevenire a deșeurilor. Prin sprijinirea punerii în aplicare a comunicării Comisiei din 16 ianuarie 2018 referitoare la Strategia europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară, ar putea fi luate măsuri care să abordeze în special problema deșeurilor marine.
- (19) Un nivel ridicat de protecție a mediului are o importanță fundamentală pentru sănătatea și bunăstarea cetățenilor Uniunii. Programul LIFE ar trebui să susțină obiectivele Uniunii privind producția și utilizarea substanțelor chimice în moduri care să conducă la diminuarea efectelor negative grave asupra sănătății umane și a mediului, în scopul de a atinge obiectivul referitor la un mediu netoxic în Uniune. Programul LIFE ar trebui, de asemenea, să sprijine

⁽¹⁹⁾ JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.

⁽²⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1301/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul european de dezvoltare regională și dispozițiile specifice aplicabile obiectivului referitor la investițiile pentru creștere economică și locuri de muncă și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 289).

⁽²¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1300/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1084/2006 (JO L 347, 20.12.2013, p. 281).

⁽²²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 487).

activități care să faciliteze punerea în aplicare a Directivei 2002/49/CE a Parlamentului și a Consiliului ⁽²³⁾, în scopul de a ajunge la niveluri de zgomot care să nu genereze efecte negative grave asupra sănătății umane și riscuri pentru sănătatea umană.

- (20) Obiectivul pe termen lung al politicii Uniunii în domeniul calității aerului urmărește atingerea unor niveluri de calitate a aerului care să nu genereze efecte negative grave asupra sănătății umane sau riscuri pentru sănătatea umană și mediu, consolidând totodată sinergiile dintre îmbunătățirile aduse calității aerului și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Opinia publică este foarte conștientă de problema poluării aerului, iar cetățenii se așteaptă ca autoritățile să ia măsuri, în special în zonele în care populația și ecosistemele sunt expuse unor niveluri ridicate de poluanți atmosferici. Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁴⁾ subliniază rolul pe care finanțarea din partea Uniunii îl poate avea în realizarea obiectivelor privind calitatea aerului. Prin urmare, programul LIFE ar trebui să sprijine proiectele, inclusiv proiectele strategice integrate, care au potențialul de a mobiliza fonduri publice și private, de a fi un exemplu de bune practici și de a acționa ca un catalizator pentru punerea în aplicare a planurilor și a legislației privind calitatea aerului la nivel local, regional, multiregional, național și transnațional.
- (21) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁵⁾ a stabilit un cadru pentru protejarea apelor de suprafață, a apelor de tranziție, a apelor de coastă și a apelor subterane ale Uniunii. Obiectivele directivei respective ar fi susținute printr-o mai bună punere în aplicare a obiectivelor de politică în domeniul apei și printr-o integrare sporită a acestor obiective în alte domenii de politică. Prin urmare, programul LIFE ar trebui să sprijine proiectele care contribuie la punerea efectivă în aplicare a Directivei 2000/60/CE și a altor acte legislative relevante ale Uniunii în domeniul apei care contribuie la asigurarea unei stări bune a corpurilor de apă ale Uniunii prin aplicarea, dezvoltarea și replicarea bunelor practici, precum și prin mobilizarea unor acțiuni complementare în cadrul altor programe sau surse de finanțare ale Uniunii.
- (22) Protejarea și refacerea mediului marin reprezintă unul dintre obiectivele generale ale politicii de mediu a Uniunii. Programul LIFE ar trebui să sprijine următoarele: gestionarea, conservarea, refacerea și monitorizarea biodiversității și a ecosistemelor marine, în special a siturilor marine Natura 2000, și protejarea speciilor în conformitate cu cadrele de acțiune prioritară adoptate în temeiul Directivei 92/43/CEE; asigurarea unei stări ecologice bune în conformitate cu Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁶⁾; promovarea mărilor sănătoase și curate; punerea în aplicare a comunicării Comisiei din 16 ianuarie 2018 referitoare la o strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară, abordând în special problema uneltelor de pescuit pierdute și a deșeurilor marine; și promovarea implicării Uniunii în guvernanta internațională a oceanelor, care este esențială pentru realizarea obiectivelor Agendei 2030 a Organizației Națiunilor Unite pentru dezvoltare durabilă și pentru a garanta sănătatea oceanelor pentru generațiile viitoare. Proiectele strategice integrate și proiectele strategice de protejare a naturii din cadrul programului LIFE ar trebui să includă acțiuni relevante care să vizeze protejarea mediului marin.
- (23) Îmbunătățirea guvernanței cu privire la mediu, schimbările climatice și aspectele legate de tranziția energetică necesită implicarea societății civile prin sporirea conștientizării opiniei publice, inclusiv printr-o strategie de comunicare care să implice noile mijloace de comunicare în masă și rețelele sociale, prin implicarea consumatorilor și extinderea gradului de participare publică, inclusiv a organizațiilor neguvernamentale (ONG), în procesul de consultare și de punere în aplicare a politicilor relevante la toate nivelurile. Prin urmare, programul LIFE ar trebui să sprijine o gamă largă de ONG-uri, precum și rețele de entități non-profit care urmăresc un obiectiv de interes general pentru Uniune și care sunt active în principal în domeniul mediului sau al politicilor climatice, prin acordarea de granturi de funcționare, în mod competitiv și transparent, în scopul de a ajuta aceste ONG-uri, rețele și entități să contribuie în mod eficace la politica Uniunii și să își dezvolte și consolideze capacitatea de a deveni parteneri mai eficienți.

⁽²³⁾ Directiva 2002/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 iunie 2002 privind evaluarea și gestiunea zgomotului ambiental (JO L 189, 18.7.2002, p. 12).

⁽²⁴⁾ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

⁽²⁵⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽²⁶⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

- (24) În timp ce îmbunătățirea guvernancei la toate nivelurile ar trebui să reprezinte un obiectiv transversal al tuturor subprogramelor din cadrul programului LIFE, programul LIFE ar trebui să sprijine dezvoltarea și punerea în aplicare, precum și respectarea și aplicarea acquis-ului din domeniul mediului și al climei, în special a legislației orizontale privind guvernanta în materie de mediu, inclusiv a legislației de punere în aplicare a Convenției de la Aarhus.
- (25) Programul LIFE ar trebui să pregătească și să sprijine actorii de piață în vederea tranziției la o economie durabilă, circulară, eficientă din punct de vedere energetic, bazată pe surse regenerabile de energie și neutră din punct de vedere climatic și rezilientă la schimbările climatice prin testarea unor noi oportunități de afaceri, perfecționarea competențelor profesionale, facilitarea accesului consumatorilor la produse și servicii durabile, implicarea și responsabilizarea factorilor de influență și testarea unor noi metode de adaptare a proceselor existente și a mediului de afaceri. Pentru a sprijini pătrunderea pe piață într-o măsură mai mare a soluțiilor durabile, ar trebui să se promoveze acceptarea acestora de către publicul larg și implicarea consumatorilor.
- (26) Programul LIFE este conceput astfel încât să sprijine demonstrarea tehnicilor, abordărilor și bunelor practici care pot fi replicate și extinse. Soluțiile inovatoare ar contribui la îmbunătățirea performanței de mediu și a durabilității, în special pentru dezvoltarea unor practici agricole durabile în sectoarele active din domeniul climei, al apei, al solului, al biodiversității și al deșeurilor. În această privință, ar trebui subliniate sinergiile cu alte programe și politici, cum ar fi Parteneriatul european pentru inovare privind productivitatea și durabilitatea agriculturii și sistemul de management de mediu și audit al UE.
- (27) La nivelul Uniunii, investițiile masive în acțiunile din domeniul mediului și al climei sunt finanțate în special prin principalele programe de finanțare ale Uniunii. Prin urmare, este absolut necesar să se intensifice eforturile de integrare, pentru a asigura integrarea criteriilor privind durabilitatea, biodiversitatea și reziliența la schimbările climatice în activități din cadrul altor programe de finanțare ale Uniunii și integrarea garanțiilor de durabilitate în cadrul tuturor instrumentelor Uniunii. Având în vedere rolul lor catalizator, proiectele strategice integrate și proiectele strategice de protejare a naturii care urmează să fie elaborate în cadrul programului LIFE ar trebui să valorifice oportunitățile de finanțare puse la dispoziție în cadrul acestor programe de finanțare și prin alte surse de finanțare, cum ar fi fondurile naționale, și să creeze sinergii.
- (28) Succesul proiectelor strategice de protejare a naturii și al proiectelor strategice integrate depinde de cooperarea strânsă dintre autoritățile naționale, regionale și locale și actorii nestatali afectați de obiectivele programului LIFE. Prin urmare, ar trebui să se aplice principiile de transparență și de publicare a deciziilor privind dezvoltarea, punerea în aplicare, evaluarea și monitorizarea proiectelor, în special în cazul integrării sau atunci când sunt implicate mai multe surse de finanțare.
- (29) Pentru a reflecta importanța combaterii schimbărilor climatice într-un mod coordonat și ambițios, în conformitate cu angajamentele Uniunii de a pune în aplicare Acordul de la Paris privind schimbările climatice și obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU, programul LIFE va contribui la integrarea acțiunilor climatice și la atingerea unei ținte globale reprezentate de alocarea a cel puțin 30 % din cheltuielile bugetului UE pentru sprijinirea îndeplinirii obiectivelor climatice. Se preconizează că acțiunile întreprinse în cadrul programului LIFE vor contribui cu 61 % din pachetul financiar total al programului LIFE la realizarea obiectivelor climatice. Acțiunile relevante vor fi identificate în cursul pregătirii și implementării programului LIFE și vor fi reevaluate în contextul proceselor relevante de evaluare și de revizuire. În conformitate cu Pactul verde european, acțiunile întreprinse în temeiul programului LIFE ar trebui să respecte principiul „de a nu aduce prejudicii”.
- (30) În implementarea programului LIFE ar trebui să se acorde atenția cuvenită strategiei pentru regiunile ultraperiferice, conținută în comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2017 referitoare la un parteneriat strategic consolidat și reinnoit cu regiunile ultraperiferice ale UE, în considerarea articolului 349 din TFUE, precum și a nevoilor și vulnerabilităților specifice ale regiunilor respective. Pe lângă politicile relevante ale Uniunii din domeniul mediului, al climei și al energiei, ar trebui să se țină seama și de alte politici ale Uniunii.
- (31) În sprijinul implementării programului LIFE, Comisia ar trebui să colaboreze cu rețeaua punctelor naționale de contact ale programului LIFE pentru a stimula cooperarea care urmărește să îmbunătățească și să facă mai eficace serviciile punctelor naționale de contact din întreaga Uniune, pentru a spori calitatea globală a propunerilor prezentate, să organizeze seminare și ateliere, să publice liste ale proiectelor finanțate în cadrul programului LIFE sau să întreprindă alte activități, cum ar fi campanii mass-media, pentru a difuza mai bine rezultatele proiectului și pentru a facilita schimburile de experiență, de cunoștințe și de bune practici, precum și replicarea rezultatelor

proiectelor în întreaga Uniune, promovând astfel cooperarea și comunicarea. Aceste activități ar trebui să vizeze în special statele membre în care se constată un nivel scăzut de absorbție a fondurilor și să faciliteze comunicarea și cooperarea între beneficiarii proiectelor, candidații și părțile interesate ale proiectelor finalizate sau în curs de desfășurare din același domeniu. Este esențial ca astfel de activități de comunicare și cooperare să se adreseze, de asemenea, autorităților regionale și locale, precum și părților interesate.

- (32) În cadrul programului LIFE, principalul criteriu pentru evaluarea proiectului și procesul de atribuire ar trebui să îl constituie calitatea. Pentru a facilita punerea în aplicare a obiectivelor programului LIFE în întreaga Uniune și pentru a promova un nivel ridicat de calitate a propunerilor de proiecte, ar trebui să se pună la dispoziție finanțare pentru proiectele de asistență tehnică care vizează asigurarea participării efective la programul LIFE. Comisia ar trebui să urmărească o acoperire geografică eficace și bazată pe calitate în toată Uniunea, inclusiv prin sprijinirea statelor membre în vederea îmbunătățirii calității proiectelor prin consolidarea capacităților. Participarea efectivă scăzută, activitățile eligibile și criteriile de atribuire pentru programul LIFE ar trebui să fie precizate în programul de lucru multianual în funcție de rata de participare și de succes a solicitanților din statele membre în cauză luând în considerare, printre altele, populația și densitatea populației, suprafața totală a siturilor Natura 2000 pentru fiecare stat membru exprimată ca proporție din suprafața totală a rețelei Natura 2000 și proporția din teritoriul unui stat membru acoperit de situri Natura 2000. Activitățile eligibile ar trebui să fie de așa natură încât să vizeze îmbunătățirea calității propunerilor de proiecte.
- (33) În conformitate cu comunicarea Comisiei din 18 ianuarie 2018 referitoare la acțiuni ale UE în vederea îmbunătățirii conformării cu legislația de mediu și a guvernancei de mediu, Rețeaua Uniunii Europene pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului (IMPEL), Rețeaua europeană a procurorilor pentru mediu (ENPE) și Forumul Uniunii Europene al judecătorilor pentru mediu (EUFJE) au fost create pentru a facilita colaborarea dintre statele membre și joacă un rol unic în punerea în aplicare a legislației de mediu a Uniunii. Acestea au o contribuție substanțială la consolidarea coerenței în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației de mediu a Uniunii pe întregul teritoriu al Uniunii, la evitarea denaturării concurenței, la îmbunătățirea calității inspecțiilor de mediu și a mecanismelor de aplicare a legii prin intermediul unui sistem de rețele atât la nivelul Uniunii, cât și la nivelul statelor membre, și asigură schimbul de informații și experiență la diferite niveluri ale administrației, precum și prin activități de formare și dezbateri aprofundate axate pe teme de mediu și pe aspecte legate de aplicarea legii, inclusiv monitorizarea și procedurile de autorizare. Având în vedere contribuția lor la obiectivele programului LIFE, acordarea de granturi în beneficiul IMPEL, ENPE și EUFJE ar trebui să fie autorizată fără să fie necesară o cerere de propuneri, astfel încât să se acorde în continuare sprijin activităților organismelor respective. În plus, există și alte cazuri în care, în conformitate cu cerințele generale din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁷⁾ (denumit în continuare „Regulamentul - financiar”), ar putea să nu fie necesară o cerere de propuneri, de exemplu în cazul organismelor desemnate de statele membre care își desfășoară activitatea sub responsabilitatea acestora, atunci când statele membre respective sunt identificate ca beneficiari ai unui grant printr-un act legislativ al Uniunii.
- (34) Este oportun să se stabilească un pachet financiar pentru programul LIFE care să constituie principala valoare de referință, în înțelesul punctului 18 din Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii, pentru Parlamentul European și Consiliu pe durata procedurii bugetare anuale.
- (35) Ratele maxime de cofinanțare ale granturilor finanțate prin programul LIFE ar trebui stabilite la nivelurile necesare pentru a menține nivelul eficient de sprijin acordat prin programul LIFE. Pentru a ține seama de adaptabilitatea necesară pentru a răspunde gamei existente de acțiuni și entități, ratele de cofinanțare specifice ar trebui să sporească certitudinea, menținând în același timp o anumită flexibilitate proporțională cu nevoile sau cerințele specifice. Ratele de cofinanțare specifice ar trebui să facă întotdeauna obiectul ratelor maxime de cofinanțare relevante stabilite.

⁽²⁷⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (36) Prezentului regulament i se aplică Regulamentul financiar adoptat de Parlamentul European și de Consiliu în baza articolului 322 din TFUE. Regulamentul financiar stabilește normele privind execuția bugetului Uniunii, inclusiv normele privind granturile, premiile, achizițiile publice, gestiunea indirectă, instrumentele financiare, garanțiile bugetare, asistența financiară și rambursările către experții externi și prevede verificarea răspunderii actorilor financiari. Normele adoptate în temeiul articolului 322 din TFUE includ, de asemenea, un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii.

- (37) În conformitate cu Regulamentul financiar, cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁸⁾ și cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95⁽²⁹⁾, (Euratom, CE) nr. 2185/96⁽³⁰⁾ și (UE) 2017/1939⁽³¹⁾ ale Consiliului, interesele financiare ale Uniunii trebuie să fie protejate prin măsuri proporționale, inclusiv prin măsuri referitoare la prevenirea, depistarea, corectarea și investigarea neregulilor, inclusiv a fraudei, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, dacă este cazul, prin impunerea de sancțiuni administrative. În special, în conformitate cu Regulamentele (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (UE, Euratom) nr. 883/2013, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are competența de a desfășura investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii.

În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European (EPPO) este împuternicit să investigheze și să urmărească penal infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului⁽³²⁾. În conformitate cu Regulamentul financiar, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să acorde drepturile necesare și să permită accesul reprezentanților Comisiei, ai OLAF, ai Curții de Conturi și, în ceea ce privește statele membre care participă la forma de cooperare consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, ai EPPO și să se asigure că orice terț implicat în execuția fondurilor din partea Uniunii acordă drepturi echivalente.

- (38) Tipurile de finanțare și metodele de execuție ale bugetului programului LIFE ar trebui să fie alese pe baza capacității lor de a realiza obiectivele specifice ale acțiunilor și de a obține rezultate, luându-se în considerare în special costurile controalelor, sarcina administrativă și riscul preconizat de neconformitate. În ceea ce privește granturile, ar trebui avute în vedere utilizarea de sume forfetare, rate forfetare și bareme de costuri unitare. Comisia ar trebui să se asigure că implementarea este clară și să promoveze o adevărată simplificare pentru dezvoltatorii de proiecte.
- (39) După caz, obiectivele de politică ale programului LIFE ar trebui să fie urmărite prin intermediul instrumentelor financiare și al garanțiilor bugetare prevăzute în cadrul Regulamentului (UE) 2021/523, inclusiv prin suma alocată din programul LIFE, astfel cum se specifică în programele de lucru multianuale din cadrul programului respectiv.
- (40) În temeiul articolului 94 din Decizia 2013/755/UE a Consiliului⁽³³⁾, entitățile stabilite în țări și teritorii de peste mări sunt eligibile pentru finanțare sub rezerva normelor și obiectivelor programului LIFE și a eventualelor mecanisme aplicabile statului membru de care aparține țara respectivă sau teritoriul respectiv. Participarea unor astfel de entități la programul LIFE ar trebui să se concentreze în primul rând pe proiectele din cadrul subprogramului „Natură și biodiversitate”.

⁽²⁸⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽²⁹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽³⁰⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

⁽³²⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁽³³⁾ Decizia 2013/755/UE a Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană („Decizia de asociere peste mări”) (JO L 344, 19.12.2013, p. 1).

- (41) Sistemul voluntar de servicii în folosul biodiversității și ecosistemului în regiunile ultraperiferice și țările și teritoriile de peste mări ale Uniunii (BEST) promovează conservarea biodiversității, inclusiv a biodiversității marine, și utilizarea durabilă a serviciilor ecosistemice, inclusiv a abordărilor ecosistemice pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, în regiunile ultraperiferice și țările și teritoriile de peste mări ale Uniunii. Datorită acțiunii pregătitoare BEST, adoptate în 2011, și programului BEST 2.0 și proiectului BEST RUP care au urmat, BEST a contribuit la sensibilizarea opiniei publice cu privire la importanța ecologică a regiunilor ultraperiferice și a țărilor și teritoriilor de peste mări, precum și cu privire la rolul lor esențial pentru conservarea biodiversității mondiale. Comisia estimează că necesarul de sprijin financiar pentru proiectele din aceste teritorii se ridică la 8 milioane EUR anual. În cadrul declarațiilor ministeriale din 2017 și 2018, țările și teritoriile de peste mări și-au exprimat recunoștința pentru această schemă care acordă mici granturi pentru biodiversitate. Este, prin urmare, adecvat ca programul LIFE să continue să finanțeze micile granturi pentru biodiversitate, inclusiv consolidarea capacităților și acțiunile cu rol catalizator, atât în regiunile ultraperiferice, cât și în țările și teritoriile de peste mări.
- (42) Programul LIFE ar trebui să fie deschis țărilor terțe în conformitate cu acordurile încheiate între Uniune și țările terțe respective de stabilire a condițiilor specifice pentru participarea acestora.
- (43) Țările terțe care sunt membre ale Spațiului Economic European (SEE) pot participa la programele Uniunii în cadrul cooperării stabilite în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European⁽³⁴⁾, care prevede implementarea programelor pe baza unei decizii adoptate în temeiul acordului menționat. Țările terțe pot participa și pe baza altor instrumente juridice. Prezentul regulament ar trebui să cuprindă o dispoziție specifică prin care să se acorde accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF, și Curtea de Conturi să își exercite pe deplin competențele care le revin.
- (44) În temeiul punctelor 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽³⁵⁾, programul LIFE ar trebui să fie evaluat pe baza informațiilor colectate în conformitate cu cerințe de monitorizare specifice, evitând totodată sarcinile administrative excesive, în special pentru statele membre, precum și o reglementare excesivă. Cerințele respective ar trebui să includă, după caz, indicatori cuantificabili pe baza cărora să se evalueze efectele programului LIFE pe teren. Impactul deplin al programului LIFE este rezultatul unor efecte indirecte, pe termen lung și greu de măsurat, care contribuie la realizarea întregii game de obiective de mediu și de obiective climatice ale Uniunii. Pentru monitorizarea programului LIFE, indicatorii de realizare direcți și cerințele de monitorizare stabilite în prezentul regulament ar trebui completate prin agregarea unor indicatori specifici la nivel de proiect care trebuie descriși în programele de lucru multianuale sau în cererile de propuneri, vizând printre altele Natura 2000 și emisiile de anumiți poluanți atmosferici.
- (45) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament cu privire la adoptarea programelor de lucru multianuale, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁶⁾.
- (46) Pentru a se asigura că sprijinul acordat prin programul LIFE și implementarea acestuia sunt în concordanță cu politicile și prioritățile Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei, pentru a modifica prezentul regulament prin reevaluarea sau completarea indicatorilor sau pentru a completa prezentul regulament prin definirea indicatorilor specifici fiecărui subprogram și tip de proiect și prin stabilirea cadrului de monitorizare și evaluare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

⁽³⁴⁾ JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

⁽³⁵⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽³⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (47) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a contribui la un nivel înalt de protecție a mediului și de acțiune climatică ambițioasă, la dezvoltarea durabilă și la atingerea obiectivelor și a țintelor stabilite în legislația, strategiile, planurile sau angajamentele internaționale relevante ale Uniunii în domeniul mediului, al biodiversității, al climei, al economiei circulare și al energiei din surse regenerabile și al eficienței energetice, printr-o bună guvernare și o abordare multiparticipativă, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (48) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 1293/2013 ar trebui abrogat.
- (49) Este oportună asigurarea unei tranziții line și neîntrerupte între programul anterior pentru mediu și politici climatice (LIFE) și programul LIFE, precum și alinierea datei de început a programului LIFE cu cea a cadrului financiar multianual astfel cum este stabilit în Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare de urgență și ar trebui să se aplice cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2021,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie un program pentru mediu și politici climatice (LIFE) (denumit în continuare „programul LIFE”) pe durata cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027. Durata programului LIFE este aliniată la durata cadrului financiar multianual.

Prezentul regulament stabilește, de asemenea, obiectivele programului LIFE, bugetul acestuia pentru perioada 2021-2027, formele de finanțare din partea Uniunii și normele privind acordarea finanțării.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „proiecte strategice de protejare a naturii” înseamnă proiecte care sprijină realizarea obiectivelor Uniunii privind natura și biodiversitatea prin punerea în aplicare a unor programe de acțiune coerente în statele membre pentru a integra respectivele obiective și priorități în alte politici și instrumente de finanțare, inclusiv prin punerea în aplicare coordonată a cadrelor de acțiune prioritară adoptate în temeiul Directivei 92/43/CEE;
2. „proiecte strategice integrate” înseamnă proiecte care pun în aplicare la scară regională, multiregională, națională sau transnațională strategii sau planuri de acțiune în domeniul mediului sau al climei elaborate de către autoritățile statelor membre și impuse de legislația sau politica relevantă specifică a Uniunii în domeniul mediului, al climei sau al energiei, asigurând, în același timp, implicarea părților interesate și promovarea coordonării cu cel puțin o altă sursă de finanțare a Uniunii, națională sau privată și mobilizarea acestei surse de finanțare;
3. „proiecte de asistență tehnică” înseamnă proiecte care sprijină dezvoltarea capacității de a participa la proiecte de acțiune standard, pregătirea proiectelor strategice de protejare a naturii și a proiectelor strategice integrate, pregătirea pentru accesul la alte instrumente financiare ale Uniunii sau la alte măsuri necesare pentru pregătirea dezvoltării sau replicării rezultatelor produse de alte proiecte finanțate în cadrul programului LIFE, al programelor predecesoare ale acestuia sau al altor programe ale Uniunii, în vederea realizării obiectivelor programului LIFE prevăzute la articolul 3; astfel de proiecte pot să includă, de asemenea, consolidarea capacităților legate de activitățile autorităților din statele membre pentru participarea efectivă la programul LIFE;

4. „proiecte de acțiune standard” înseamnă proiecte, altele decât proiectele strategice integrate, proiectele strategice de protejare a naturii sau proiectele de asistență tehnică, care urmăresc obiectivele specifice ale programului LIFE;
5. „operațiuni de finanțare mixtă” înseamnă acțiuni sprijinite de la bugetul Uniunii, inclusiv în cadrul mecanismelor de finanțare mixtă în temeiul articolului 2 punctul 6 din Regulamentul financiar, care combină forme nerambursabile de sprijin și/sau instrumente financiare de la bugetul Uniunii cu forme rambursabile de sprijin din partea unor instituții de dezvoltare sau a altor instituții de finanțe publice, precum și din partea unor instituții financiare și investitori comerciali;
6. „entitate juridică” înseamnă o persoană fizică sau o persoană juridică constituită și recunoscută ca atare în temeiul dreptului intern, al dreptului Uniunii sau al dreptului internațional, care are personalitate juridică și capacitatea de a avea drepturi și obligații în nume propriu, sau orice entitate fără personalitate juridică în conformitate cu articolul 197 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul financiar.

Articolul 3

Obiectivele programului

(1) Obiectivul general al programului LIFE este să contribuie la tranziția către o economie durabilă, circulară, eficientă din punct de vedere energetic, bazată pe surse regenerabile de energie, neutră din punct de vedere climatic și rezilientă la schimbările climatice, în vederea protejării, refacerii și îmbunătățirii calității mediului, inclusiv a aerului, a apei și a solului și pentru stoparea și inversarea declinului biodiversității și combaterea degradării ecosistemelor, inclusiv prin sprijinirea punerii în aplicare și a gestionării rețelei Natura 2000, contribuind astfel la dezvoltarea durabilă. Programul LIFE sprijină, de asemenea, punerea în aplicare a programelor de acțiune cu caracter general adoptate în conformitate cu articolul 192 alineatul (3) din TFUE.

(2) Programul LIFE are următoarele obiective specifice:

- (a) să dezvolte, să demonstreze și să promoveze tehnici, metode și abordări inovatoare pentru realizarea obiectivelor legislative și de politică ale Uniunii în domeniul mediului, inclusiv în ceea ce privește natura și biodiversitatea, și în domeniul politicilor climatice, inclusiv tranziția către energia din surse regenerabile și creșterea eficienței energetice, precum și să contribuie la baza de cunoștințe și la aplicarea celor mai bune practici, în special în ceea ce privește natura și biodiversitatea, inclusiv prin sprijinirea rețelei Natura 2000;
- (b) să sprijine elaborarea, punerea în aplicare, monitorizarea și asigurarea respectării legislației și politicilor relevante ale Uniunii în domeniul mediului, inclusiv natura și biodiversitatea, și în domeniul politicilor climatice, precum și tranziția către energia din surse regenerabile sau creșterea eficienței energetice, inclusiv prin îmbunătățirea guvernancei la toate nivelurile, în special prin consolidarea capacităților actorilor din sectoarele public și privat și prin implicarea societății civile;
- (c) să acționeze ca un catalizator pentru utilizarea pe scară largă a unor soluții tehnice și de strategie politică eficiente pentru a pune în aplicare legislația și politicile relevante ale Uniunii în domeniul mediului, inclusiv al naturii și al biodiversității, și în domeniul politicilor climatice, precum și tranziția către energia din surse regenerabile sau creșterea eficienței energetice prin replicarea rezultatelor, prin integrarea obiectivelor conexe în alte politici și în practicile sectoarelor public și privat, prin mobilizarea investițiilor și prin îmbunătățirea accesului la finanțare.

Articolul 4

Structură

Programul LIFE este structurat după cum urmează:

1. domeniul „Mediu”, care include:

(a) subprogramul „Natură și biodiversitate”;

(b) subprogramul „Economia circulară și calitatea vieții”;

2. domeniul „Politici climatice”, care include:

- (a) subprogramul „Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea”;
- (b) subprogramul „Tranziția către o energie curată”.

Articolul 5

Bugetul

(1) Pachetul financiar pentru implementarea programului LIFE pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2021 și 31 decembrie 2027 este de 5 432 000 000 EUR în prețuri curente.

(2) Repartizarea orientativă a sumei menționate la alineatul (1) este următoarea:

- (a) 3 488 000 000 EUR pentru domeniul „Mediu”, din care
 - (i) 2 143 000 000 EUR pentru subprogramul „Natură și biodiversitate” și
 - (ii) 1 345 000 000 EUR pentru subprogramul „Economia circulară și calitatea vieții”;
- (b) 1 944 000 000 EUR pentru domeniul „Politici climatice”, din care
 - (i) 947 000 000 EUR pentru subprogramul „Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea” și
 - (ii) 997 000 000 EUR pentru subprogramul „Tranziția către o energie curată”.

(3) Sumele menționate la alineatele (1) și (2) nu aduc atingere aplicării dispozițiilor privind flexibilitatea prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 și în Regulamentul financiar.

(4) Prin excepție de la alineatul (2), cel puțin 60 % din resursele bugetare alocate proiectelor sprijinite prin granturi pentru acțiuni în domeniul „Mediu” menționat la alineatul (2) litera (a) sunt dedicate granturilor pentru proiecte care sprijină subprogramul „Natură și biodiversitate” menționat la alineatul (2) litera (a) punctul (i).

(5) Programul LIFE poate finanța activitățile de asistență tehnică și administrativă desfășurate de Comisie pentru implementarea sa, cum ar fi activitățile de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare, inclusiv sisteme instituționale de tehnologie a informației și activitățile rețelei de sprijinire a punctelor naționale de contact ale programului LIFE, inclusiv formare, activități de învățare reciprocă și evenimente pentru schimb de experiențe.

(6) Programul LIFE poate finanța activitățile puse în aplicare de Comisie pentru a sprijini pregătirea, punerea în aplicare și integrarea legislației și a politicilor relevante ale Uniunii din domeniul mediului, al climei și al energiei cu scopul de a realiza obiectivele stabilite la articolul 3. Astfel de activități pot include:

- (a) informare și comunicare, inclusiv campanii de conștientizare, și comunicarea instituțională a priorităților de politică ale Uniunii, precum și informarea cu privire la stadiul de punere în aplicare și de transpunere a legislației relevante a Uniunii din domeniul mediului, al climei și al energiei;
- (b) studii, anchete, modelare și elaborare de scenarii;
- (c) pregătirea, punerea în aplicare, monitorizarea, verificarea și evaluarea legislației, a politicilor și a programelor, precum și evaluarea și analiza proiectelor care nu sunt finanțate prin programul LIFE, în cazul în care acestea servesc obiectivelor prevăzute la articolul 3;

- (d) ateliere, conferințe și reuniuni;
- (e) colaborare în rețea și platforme destinate schimbului de bune practici;
- (f) alte activități, precum acordarea de premii.

Articolul 6

Țări terțe asociate programului LIFE

- (1) Programul LIFE este deschis participării următoarelor țări terțe:
 - (a) membrii Asociației Europene a Liberului Schimb care sunt membri ai Spațiului Economic European (SEE), în conformitate cu condițiile stabilite în Acordul privind Spațiul Economic European;
 - (b) țările în curs de aderare, țările candidate și potențialii candidați la aderare, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a acestora la programele Uniunii stabilite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere corespunzătoare sau prin alte acorduri similare și în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și țările respective;
 - (c) țările din cadrul politicii europene de vecinătate, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a țărilor respective la programele Uniunii stabilite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere corespunzătoare sau prin alte acorduri similare și în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și țările respective;
 - (d) alte țări terțe, în conformitate cu condițiile prevăzute de un acord specific referitor la participarea unei țări terțe la un program al Uniunii, cu condiția ca acordul:
 - (i) să asigure un echilibru adecvat între contribuțiile și beneficiile țării terțe care participă la programele Uniunii;
 - (ii) să stabilească condițiile de participare la programe, inclusiv calculul contribuțiilor financiare la programe individuale, și la costurile administrative ale acestora;
 - (iii) să nu confere țării terțe competențe decizionale în ceea ce privește programul Uniunii;
 - (iv) să garanteze drepturile Uniunii de a asigura buna gestiune financiară și de a-și proteja interesele financiare.

Contribuțiile menționate la primul paragraf litera (d) punctul (ii) constituie venituri alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar.

(2) În cazul în care o țară terță participă la programul LIFE printr-o decizie adoptată în temeiul unui acord internațional sau în temeiul oricărui alt instrument juridic, țara terță în cauză acordă accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin. În cazul OLAF, aceste drepturi includ dreptul de a efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

Articolul 7

Cooperarea internațională

În cursul implementării programului LIFE, cooperarea cu organizațiile internaționale relevante, precum și cu instituțiile și cu organismele acestora, este posibilă în cazul în care este necesară pentru atingerea obiectivelor menționate la articolul 3.

*Articolul 8***Sinergiile cu alte programe ale Uniunii**

Comisia facilitează implementarea în mod consecvent a programului LIFE. Împreună cu statele membre, Comisia facilitează coordonarea și asigură coerența cu Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european+, instituit printr-un regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul social european Plus (FSE+) (denumit în continuare „Fondul social european+”), Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură, Orizont Europa, Mecanismul pentru interconectarea Europei instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁷⁾ și cu Programul InvestEU, instituit prin Regulamentul (UE) 2021/523, astfel încât să creeze sinergii, în special în ceea ce privește proiectele strategice de protejare a naturii și proiectele strategice integrate, precum și să sprijine preluarea și replicarea soluțiilor dezvoltate în cadrul programului LIFE. Comisia și statele membre urmăresc să asigure această complementaritate la toate nivelurile.

*Articolul 9***Implementare și forme de finanțare din partea Uniunii**

(1) Comisia implementează programul LIFE prin gestiune directă sau prin gestiune indirectă cu organismele menționate la articolul 62 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul financiar.

(2) Programul LIFE poate acorda finanțare sub oricare dintre formele prevăzute în Regulamentul financiar, în special granturi, premii și achiziții publice. Totodată, acesta poate acorda finanțare sub formă de instrumente financiare în cadrul operațiunilor de finanțare mixtă.

(3) Cel puțin 85 % din bugetul aferent programului LIFE se alocă:

(a) granturilor menționate la articolul 11 alineatele (2) și (6);

(b) pentru proiecte finanțate prin alte forme de finanțare în măsura prevăzută în cadrul programului de lucru multianual menționat la articolul 18; sau

(c) după caz și în măsura prevăzută în programul de lucru multianual menționat la articolul 18, finanțării sub formă de instrumente financiare în cadrul operațiunilor de finanțare mixtă menționate la alineatul (2) din prezentul articol.

Comisia se asigură că proiectele finanțate prin alte forme de finanțare sunt în deplină concordanță cu obiectivele prevăzute la articolul 3.

Suma maximă alocată pentru granturi, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (4), este de 15 milioane EUR.

(4) Rata maximă de cofinanțare pentru acțiunile eligibile menționate la articolul 11 alineatul (2) literele (a)-(d) din prezentul regulament este de maximum 60 % din costurile eligibile și de maximum 75 % pentru proiectele finanțate în cadrul subprogramului „Natură și biodiversitate”, în special pentru cele care privesc habitatele sau speciile prioritare în cadrul punerii în aplicare a Directivei 92/43/CEE sau care privesc speciile de păsări care sunt considerate prioritare pentru finanțare de către Comitetul pentru adaptarea la progresul tehnico-științific instituit în temeiul articolului 16 din Directiva 2009/147/CE atunci când este necesar pentru realizarea obiectivului în materie de conservare. Pentru acțiunile menționate la articolul 11 alineatul (6) din prezentul regulament, rata maximă de cofinanțare este de 70 % din costurile eligibile. Fără a aduce atingere ratelor maxime de cofinanțare relevante și predeterminate, ratele specifice se detaliază în programul de lucru multianual menționat la articolul 18 din prezentul regulament. Ratele specifice pot fi adaptate în conformitate cu cerințele fiecărui subprogram, tip de proiect sau tip de grant.

⁽³⁷⁾ Regulamentul (UE) nr. 1316/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a Mecanismului pentru Interconectarea Europei, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 680/2007 și (CE) nr. 67/2010 (JO L 348, 20.12.2013, p. 129).

Pentru proiectele menționate la articolul 11 alineatul (4), ratele maxime de cofinanțare sunt de maximum 95 % din costurile eligibile în timpul primului program de lucru multianual; pentru al doilea program de lucru multianual și sub rezerva confirmării în programul de lucru respectiv, rata de cofinanțare este de 75 % din costurile eligibile.

(5) În cadrul programului LIFE, principalul criteriu pentru evaluarea proiectului și procesul de atribuire îl constituie calitatea. Comisia urmărește o acoperire geografică eficientă și bazată pe calitate în toată Uniunea, inclusiv prin sprijinirea statelor membre în vederea îmbunătățirii calității proiectelor prin consolidarea capacităților.

CAPITOLUL II

Eligibilitate

Articolul 10

Granturi

Granturile din cadrul programului LIFE sunt atribuite și gestionate în conformitate cu titlul VIII din Regulamentul financiar.

Articolul 11

Acțiuni eligibile

- (1) Sunt eligibile pentru finanțare numai acțiunile de punere în aplicare a obiectivelor prevăzute la articolul 3.
- (2) Granturile pot finanța următoarele tipuri de acțiuni:
 - (a) proiecte strategice de protejare a naturii din cadrul subprogramului menționat la articolul 4 punctul 1 litera (a);
 - (b) proiecte strategice integrate din cadrul subprogramelor menționate la articolul 4 punctul 1 litera (b), articolul 4 punctul 2 litera (a) și articolul 4 punctul 2 litera (b);
 - (c) proiecte de asistență tehnică;
 - (d) proiecte de acțiune standard;
 - (e) alte acțiuni necesare în vederea realizării obiectivului general stabilit la articolul 3 alineatul (1), inclusiv acțiuni de coordonare și de susținere care vizează consolidarea capacităților, difuzarea informațiilor și a cunoștințelor, precum și acțiuni de conștientizare pentru a sprijini tranziția la energie din surse regenerabile și creșterea eficienței energetice.
- (3) Proiectele din cadrul subprogramului „Natură și biodiversitate” care privesc gestionarea, refacerea și monitorizarea siturilor Natura 2000 în conformitate cu Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE iau în considerare prioritățile stabilite în planurile, strategiile și politicile naționale și regionale privind conservarea naturii și a biodiversității, printre altele în cadrele de acțiune prioritară adoptate în temeiul Directivei 92/43/CEE.
- (4) Proiectele de asistență tehnică pentru consolidarea capacităților legate de activitățile autorităților statelor membre în vederea îmbunătățirii participării efective la programul LIFE sprijină activitățile statelor membre cu niveluri de participare efectivă scăzută, cu scopul de a îmbunătăți serviciile punctelor naționale de contact din întreaga Uniune și de a îmbunătăți calitatea generală a propunerilor prezentate.
- (5) Granturile pot finanța activități desfășurate în afara unui stat membru sau a unei țări sau teritoriu de peste mări care are legături cu acesta, cu condiția ca proiectul să urmărească obiectivele de mediu și obiectivele climatice ale Uniunii și ca activitățile respective să fie necesare pentru a se asigura eficacitatea intervențiilor desfășurate într-un stat membru sau într-o țară sau un teritoriu de peste mări care are legături cu acesta sau pentru a sprijini acorduri internaționale la care Uniunea este parte prin acordarea unei contribuții la organizarea de conferințe multilaterale. Contribuția maximă acordată unor acorduri internaționale pentru organizarea de conferințe multilaterale este de 3,5 milioane EUR pe durata programului LIFE indicată la articolul 1, iar astfel de granturi nu sunt luate în considerare pentru atingerea pragului menționat la articolul 9 alineatul (3) primul paragraf.

(6) Granturile de funcționare sprijină funcționarea entităților non-profit care contribuie la elaborarea, punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației și a politicilor Uniunii și care își desfășoară activitatea în principal în domeniul mediului sau al climei, inclusiv al tranziției energetice, în conformitate cu obiectivele programului LIFE prevăzute la articolul 3.

Articolul 12

Entități eligibile

(1) Criteriile de eligibilitate prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol se aplică entităților în completarea criteriilor prevăzute la articolul 197 din Regulamentul financiar.

(2) Sunt eligibile următoarele entități:

(a) entitățile juridice stabilite în oricare dintre următoarele țări sau teritorii:

(i) un stat membru sau o țară sau un teritoriu de peste mări care țin de acesta;

(ii) o țară terță asociată cu programul LIFE;

(iii) alte țări terțe care figurează în programul de lucru multianual menționat la articolul 18, în condițiile prevăzute la alineatele (4) și (5) de la prezentul articol;

(b) orice entitate juridică constituită în temeiul dreptului Uniunii sau orice organizație internațională.

(3) Persoanele fizice nu sunt eligibile.

(4) Entitățile juridice stabilite într-o țară terță care nu este asociată programului LIFE sunt în mod excepțional eligibile pentru participare dacă acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor unei anumite acțiuni, astfel încât să se asigure eficacitatea intervențiilor desfășurate în Uniune.

(5) Entitățile juridice stabilite într-o țară terță care nu este asociată programului LIFE suportă, în principiu, costurile aferente participării lor.

Articolul 13

Atribuirea directă

Fără a aduce atingere articolului 188 din Regulamentul financiar, organismelor enumerate în anexa I la prezentul regulament le pot fi atribuite granturi fără o cerere de propuneri.

Articolul 14

Specificarea criteriilor de atribuire

Comisia stabilește criterii de atribuire în programul de lucru multianual menționat la articolul 18 și în cererile de propuneri, ținând seama de următoarele principii:

(a) proiectele finanțate în cadrul programului LIFE trebuie să fie în interesul Uniunii aducând o contribuție importantă la realizarea obiectivelor generale și specifice ale programului LIFE prevăzute la articolul 3, trebuie să nu submineze aceste obiective și, ori de câte ori este posibil, trebuie să promoveze utilizarea achizițiilor publice verzi;

(b) proiectele trebuie să asigure o abordare eficace din punctul de vedere al costurilor și să fie coerente din punct de vedere tehnic și financiar;

(c) se acordă prioritate proiectelor care ar putea să contribuie în cea mai mare măsură la realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 3;

- (d) proiectele care oferă beneficii conexe și promovează sinergii între subprogramele menționate la articolul 4 beneficiază de un bonus la evaluarea lor;
- (e) proiectele care prezintă cel mai ridicat potențial de a fi replicate și dezvoltate de către sectorul public sau privat ori de a mobiliza cele mai mari investiții sau resurse financiare (au potențialul de a acționa ca și un catalizator) beneficiază de un bonus la evaluarea lor;
- (f) trebuie să se asigure capacitatea de replicare a rezultatelor proiectelor de acțiune standard;
- (g) proiectele care se bazează pe rezultatele altor proiecte finanțate în cadrul programului LIFE, al programelor predecesoare ale acestuia sau prin alte fonduri ale Uniunii sau care dezvoltă astfel de rezultate beneficiază de un bonus la evaluarea lor;
- (h) dacă este cazul, se acordă o atenție specială proiectelor din zone geografice cu nevoi sau vulnerabilități specifice, cum ar fi zonele cu probleme de mediu sau constrângeri naturale specifice, zonele transfrontaliere, zonele cu o mare valoare naturală și regiunile ultraperiferice.

Articolul 15

Costuri eligibile legate de achiziționarea de terenuri

Pe lângă criteriile stabilite la articolul 186 din Regulamentul financiar, costurile legate de achiziționarea de terenuri sunt considerate eligibile dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) achiziționarea contribuie la îmbunătățirea, menținerea și restabilirea integrității rețelei Natura 2000 constituite în temeiul articolului 3 din Directiva 92/43/CEE, inclusiv prin îmbunătățirea conectivității prin crearea unor coridoare, puncte de trecere sau a altor elemente de infrastructură verde;
- (b) achiziționarea de terenuri reprezintă fie singura modalitate, fie modalitatea cea mai eficientă din punctul de vedere al costurilor pentru a se ajunge la rezultatul urmărit în materie de conservare;
- (c) terenurile achiziționate sunt rezervate pe termen lung pentru utilizări conforme cu obiectivele specifice ale programului LIFE; și
- (d) statul membru implicat asigură, prin transfer sau prin alte mijloace, rezervarea pe termen lung a terenurilor în cauză în scopul conservării naturii.

Articolul 16

Finanțare cumulativă și alternativă

(1) O acțiune care a beneficiat de o contribuție în cadrul altui program al Uniunii poate primi o contribuție și din partea programului LIFE, cu condiția ca aceste contribuții să nu acopere aceleași costuri și ca acțiunea să urmărească realizarea obiectivelor de mediu sau a obiectivelor climatice prevăzute la articolul 3 și să nu submineze niciunul din obiectivele respective. Normele programului relevant al Uniunii se aplică contribuției corespunzătoare la acțiune. Finanțarea cumulativă nu depășește costurile eligibile totale ale acțiunii. Sprijinul din partea diferitelor programe ale Uniunii poate fi calculat pe bază proporțională în conformitate cu documentele care stabilesc condițiile de acordare a sprijinului.

(2) Poate fi acordat sprijin din Fondul european de dezvoltare regională, din Fondul social european+ sau din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, în conformitate cu dispozițiile relevante ale unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru gestionarea frontierelor și politica de vize și cu dispozițiile relevante ale unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor privind sprijinul pentru planurile strategice care urmează a fi elaborate de statele

membre în cadrul politicii agricole comune (planurile strategice PAC) și finanțate de Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și de Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1305/2013 și (UE) nr. 1307/2013 ale Parlamentului European și ale Consiliului acțiunilor care au fost certificate printr-o „marcă de excelență” în cadrul programului LIFE deoarece îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- (a) au fost evaluate într-o cerere de propuneri în cadrul programului LIFE;
- (b) respectă cerințele minime de calitate prevăzute în cererea de propuneri respectivă;
- (c) nu pot fi finanțate în cadrul cererii de propuneri respective din cauza unor constrângeri bugetare.

CAPITOLUL III

Operațiunile de finanțare mixtă

Articolul 17

Operațiunile de finanțare mixtă

Operațiunile de finanțare mixtă din cadrul programului LIFE se implementează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/523 și cu titlul X din Regulamentul financiar, acordându-se atenția cuvenită cerințelor de durabilitate și transparență.

CAPITOLUL IV

Programare, monitorizare, raportare și evaluare

Articolul 18

Programele de lucru multianuale

- (1) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, programe de lucru multianuale pentru programul LIFE. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22 alineatul (2).
- (2) Fiecare program de lucru multianual stabilește, în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 3, următoarele:
 - (a) sumele care urmează să fie alocate pentru nevoile din cadrul fiecărui subprogram și pentru diversele tipuri de finanțare, precum și suma totală maximă care urmează să fie alocată granturilor, astfel cum se menționează la articolul 11 alineatul (2) literele (a) și (b);
 - (b) suma totală maximă a finanțării sub formă de instrumente financiare în cadrul operațiunilor de finanțare mixtă în cadrul programului LIFE, după caz;
 - (c) suma maximă totală pentru granturile care urmează să fie acordate organismelor enumerate în anexa I în conformitate cu articolul 13;
 - (d) temele proiectelor sau nevoile specifice pentru care se realizează o prealocare a finanțării, pentru proiectele menționate la articolul 11 alineatul (2) literele (c) și (d);
 - (e) strategiile și planurile vizate de proiectele strategice integrate pentru care se poate solicita finanțare, pentru proiectele menționate la articolul 11 alineatul (2) litera (b);
 - (f) perioada maximă de eligibilitate pentru punerea în aplicare a proiectelor;
 - (g) calendare orientative pentru cererile de propuneri prevăzute pentru perioada acoperită de programul de lucru multianual;

- (h) metodologia tehnică pentru procedura de depunere și selecție a proiectelor și criteriile de atribuire în conformitate cu elementele menționate la articolul 14;
 - (i) ratele de cofinanțare menționate la articolul 9 alineatul (4);
 - (j) rata maximă de cofinanțare pentru acțiunile eligibile menționate la articolul 11 alineatul (2) litera (e);
 - (k) dacă este cazul, norme detaliate referitoare la aplicarea finanțării cumulative și alternative;
 - (l) nivelul de „participare efectivă redusă” și activitățile eligibile și criteriile de atribuire pentru proiectele de asistență tehnică pentru consolidarea capacităților în ceea ce privește activitățile autorităților statelor membre pentru participarea efectivă la programul LIFE.
- (3) Durata primului program de lucru multianual este de patru ani, iar durata celui de al doilea program de lucru multianual este de trei ani.
- (4) În cadrul programelor de lucru multianuale, Comisia publică cereri de propuneri pentru durata acestora. Comisia se asigură că fondurile neutilizate din cadrul unei cereri de propuneri sunt realocate între diversele tipuri de acțiuni menționate la articolul 11 alineatul (2) din același domeniu.
- (5) Comisia se asigură că părțile interesate sunt consultate în cadrul elaborării programelor de lucru multianuale.

Articolul 19

Monitorizare și raportare

- (1) Comisia raportează cu privire la progresele înregistrate de programul LIFE în realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 3 pe baza indicatorilor enumerați în anexa II.
- (2) Pentru a se asigura evaluarea eficace a progreselor înregistrate de programul LIFE în direcția realizării obiectivelor sale, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 23, în ceea ce privește modificarea anexei II pentru a revizui sau completa indicatorii, în cazul în care se consideră necesar, inclusiv în vederea asigurării coerenței acestora cu indicatorii stabiliți pentru alte programe ale Uniunii, și să completeze prezentul regulament cu dispoziții privind stabilirea unui cadru de monitorizare și de evaluare.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezentul regulament prin determinarea, pe baza anexei II, a indicatorilor specifici pentru fiecare subprogram și pentru fiecare tip de proiect.
- (4) Comisia se asigură că datele pentru monitorizarea implementării și a rezultatelor programului sunt colectate în mod eficient, eficace și la timp. În acest scop și în conformitate cu metodologiile relevante, se impun destinatarilor fondurilor Uniunii cerințe de raportare proporționale care să permită colectarea de indicatori agregabili de realizare și de impact la nivel de proiect pentru toate obiectivele specifice relevante ale politicii în domeniul mediului și al climei, inclusiv în ceea ce privește Natura 2000 și emisiile de anumiți poluanți atmosferici, inclusiv de CO₂.
- (5) Comisia monitorizează și prezintă rapoarte în mod regulat în ceea ce privește integrarea obiectivelor climatice și a celor în materie de biodiversitate, inclusiv cuantumul cheltuielilor. Ținând seama de caracterul bazat pe cerere al programului LIFE, se preconizează că 61 % din suma totală a programului LIFE, astfel cum este definită la articolul 5, va contribui la realizarea obiectivului bugetar global potrivit căruia cel puțin 30 % din cheltuieli ar trebui să contribuie la obiectivele climatice. Această contribuție este monitorizată prin intermediul sistemului de indicatori climatici al Uniunii. Prezentul regulament contribuie la integrarea acțiunilor în materie de biodiversitate în politicile Uniunii și la realizarea obiectivului general ambițios de a alocă 7,5 % din cheltuielile anuale din cadrul financiar multianual pentru obiectivele în materie de biodiversitate în 2024 și 10 % din cheltuielile anuale din cadrul financiar multianual pentru obiectivele în materie de biodiversitate în 2026 și 2027, luând în considerare suprapunerile existente între obiectivele climatice și cele în materie de biodiversitate.

Cheltuielile legate de biodiversitate sunt monitorizate cu ajutorul unei metodologii eficace, transparente și cuprinzătoare care urmează să fie stabilită de Comisie, în cooperare cu Parlamentul European și cu Consiliul, astfel cum se menționează în Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii. Aceste metode de urmărire sunt utilizate pentru cuantificarea creditelor de angajament care se preconizează că vor contribui la obiectivele climatice și, respectiv, cele în materie de biodiversitate pe durata cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 la nivelul corespunzător de dezagregare. Cheltuielile sunt prezentate anual în declarația referitoare la program. Contribuția programului LIFE la obiectivele climatice și în materie de biodiversitate ale Uniunii face obiectul unor raportări regulate, în contextul evaluărilor și al raportului anual.

(6) Comisia evaluează sinergiile dintre programul LIFE și alte programe complementare ale Uniunii și sinergiile dintre subprogramele acestuia.

Articolul 20

Evaluare

(1) Comisia efectuează evaluările prevăzute în prezentul regulament în timp util pentru a putea contribui la procesul de luare a deciziilor, ținând seama în mod corespunzător de coerență, de sinergii, de valoarea adăugată la nivelul Uniunii și de durabilitatea pe termen lung, ținând seama de prioritățile Uniunii în materie de climă și mediu.

(2) Comisia efectuează evaluarea intermediară a programului LIFE imediat ce sunt disponibile suficiente informații cu privire la implementarea acestuia, dar nu mai târziu de 42 de luni de la începerea implementării programului LIFE, utilizând indicatorii de realizare și de rezultat stabiliți în conformitate cu anexa II.

Evaluarea include cel puțin următoarele elemente:

- (a) aspectele calitative și cantitative ale implementării programului LIFE;
- (b) eficiența utilizării resurselor;
- (c) gradul de realizare a obiectivelor tuturor măsurilor, precizând, dacă este posibil, rezultatele și impactul;
- (d) succesul real sau preconizat al proiectelor în mobilizarea altor fonduri ale Uniunii, luând în considerare, în special, beneficiile unei coerențe sporite cu alte instrumente financiare ale Uniunii;
- (e) măsura în care au fost atinse sinergiile dintre obiective și complementaritatea programului LIFE cu alte programe relevante ale Uniunii;
- (f) valoarea adăugată europeană și impactul pe termen lung al programului LIFE pentru luarea unei decizii privind reînnoirea, modificarea sau suspendarea măsurilor;
- (g) măsura în care au fost implicate părțile interesate;
- (h) o analiză cantitativă și calitativă a contribuției programului LIFE la stadiul de conservare al habitatelor și al speciilor enumerate în Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE;
- (i) o analiză a acoperirii geografice la nivelul Uniunii, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (5), și, în cazul în care nu se ajunge la o astfel de acoperire, o analiză a motivelor subiacente pentru o astfel de lipsă de acoperire.

(3) La finalul implementării programului LIFE, dar nu mai târziu de patru ani de la sfârșitul perioadei indicate la articolul 1 al doilea paragraf, Comisia efectuează o evaluare finală a programului LIFE.

(4) Comisia comunică concluziile evaluărilor, însoțite de observațiile sale, Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor. Comisia publică rezultatele evaluărilor.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 21

Informare, comunicare și publicitate

(1) Destinatarii fondurilor din partea Uniunii recunosc originea fondurilor respective și asigură vizibilitatea fondurilor din partea Uniunii, în special cu ocazia promovării proiectelor și a rezultatelor acestora, prin oferirea de informații specifice coerente, concrete și proporționale unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg. În acest scop, destinatarii utilizează sigla programului LIFE, care este prezentată în anexa III. Toate bunurile de folosință îndelungată dobândite în cadrul programului LIFE trebuie să poarte sigla programului LIFE, cu excepția cazului în care există o indicație contrară a Comisiei. Atunci când utilizarea siglei programului LIFE nu este posibilă, se menționează programul LIFE în toate acțiunile de comunicare, inclusiv pe panourile de informare în locuri strategice, vizibile publicului.

(2) Comisia desfășoară acțiuni de informare și comunicare privind programul LIFE, acțiunile întreprinse în temeiul programului LIFE și rezultatele obținute. Resursele financiare alocate programului LIFE contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care respectivele priorități sunt legate de obiectivele menționate la articolul 3.

Articolul 22

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru programul LIFE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) Comisia raportează anual comitetului cu privire la progresul general al implementării subprogramei programului LIFE și cu privire la acțiuni specifice în cadrul programului LIFE, printre altele cu privire la operațiunile de finanțare mixtă puse în aplicare prin resurse bugetare alocate din programul LIFE.

Articolul 23

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 19 alineatele (2) și (3) se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2028.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 alineatele (2) și (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 alineatele (2) și (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 24

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 1293/2013 se abrogă de la 1 ianuarie 2021.

Articolul 25

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere continuării sau modificării acțiunilor inițiate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 614/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁸⁾ și al Regulamentului (UE) nr. 1293/2013, care continuă să se aplice proiectelor respective până la încheierea acestora.

(2) Pachetul financiar aferent programului LIFE poate acoperi, de asemenea, cheltuielile de asistență tehnică și administrativă necesare pentru a asigura tranziția între programul LIFE și măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 614/2007 și al Regulamentului (UE) nr. 1293/2013.

(3) În cazul în care este necesar, pentru a acoperi cheltuielile prevăzute la articolul 5 alineatul (5), se pot înregistra credite în bugetul Uniunii ulterior anului 2027, astfel încât să se permită gestionarea proiectelor nefinalizate până la 31 decembrie 2027.

(4) Restituirile aferente instrumentelor financiare stabilite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1293/2013 pot fi investite în instrumentele financiare stabilite în temeiul Regulamentului (UE) 2021/523.

(5) Creditele corespunzătoare veniturilor atribuite care rezultă din restituirea sumelor plătite nejustificat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 614/2007 sau al Regulamentului (UE) nr. 1293/2013 se utilizează, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul financiar, pentru finanțarea programului LIFE.

Articolul 26

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 aprilie 2021.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D.M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

A.P. ZACARIAS

⁽³⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 614/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 mai 2007 privind Instrumentul financiar pentru mediu (LIFE+) (JO L 149, 9.6.2007, p. 1).

ANEXA I

**ORGANISME CĂRORA LI SE POT ACORDA GRANTURI FĂRĂ A SE APELA LA PROCEDURA CERERII DE
PROPUNERI**

1. Rețeaua Uniunii Europene pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului (IMPEL);
 2. Rețeaua europeană a procurorilor pentru mediu (*European Network of Prosecutors for the Environment* – ENPE);
 3. Forumul Uniunii Europene al judecătorilor pentru mediu (*European Union Forum of Judges for the Environment* – EUFJE).
-

ANEXA II

INDICATORI

1. Indicatori de realizări

- 1.1. Numărul de proiecte care dezvoltă, demonstrează și promovează tehnici și abordări inovatoare;
- 1.2. Numărul de proiecte care aplică bunele practici în materie de natură și biodiversitate;
- 1.3. Numărul de proiecte pentru dezvoltarea, punerea în aplicare, monitorizarea sau asigurarea respectării legislației și politicilor relevante ale Uniunii;
- 1.4. Numărul de proiecte de îmbunătățire a guvernancei prin consolidarea capacităților actorilor din sectoarele public și privat și prin implicarea societății civile;
- 1.5. Numărul de proiecte, inclusiv de proiecte strategice integrate și de proiecte strategice de protejare a naturii, care pun în aplicare:
 - planuri sau strategii-cheie;
 - programe de acțiune pentru integrarea aspectelor legate de „Natură și biodiversitate”;

2. Indicatori de rezultat

- 2.1. Schimbări nete ale mediului și climei, pe baza agregării indicatorilor la nivel de proiect care trebuie specificați în cererile de propuneri în cadrul subprogramelor:
 - „Natură și biodiversitate”;
 - „Economia circulară și calitatea vieții”, acoperind cel puțin următoarele:
 - calitatea aerului
 - solul
 - apa
 - deșeurile
 - substanțele chimice
 - zgomotul
 - utilizarea și eficiența resurselor;
 - „Atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea”;
 - „Tranziția către o energie curată”;
- 2.2. Investiții cumulate generate de proiecte sau de finanțările obținute (milioane EUR);
- 2.3. Numărul de organizații implicate în proiecte sau care primesc granturi de funcționare;
- 2.4. Proporția de proiecte care au un efect catalizator după data încheierii proiectului.

ANEXA III

SIGLA PROGRAMULUI LIFE

REGULAMENTUL (UE) 2021/784 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 29 aprilie 2021****privind prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Prezentul regulament urmărește să asigure buna funcționare a pieței unice digitale în cadrul unei societăți deschise și democratice, prin prevenirea utilizării abuzive a serviciilor de găzduire în scopuri teroriste și prin contribuția la siguranța publică în întreaga Uniune. Funcționarea pieței unice digitale ar trebui să fie îmbunătățită prin consolidarea securității juridice pentru furnizorii de servicii de găzduire și a încrederii utilizatorilor în mediul online, precum și prin consolidarea măsurilor de protecție a libertății de exprimare, inclusiv a libertății de a primi și a transmite informații și idei într-o societate deschisă și democratică, și a libertății și a pluralismului mass-mediei.
- (2) Măsurile de reglementare pentru prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist ar trebui să fie completate prin strategiile statelor membre de combatere a terorismului, inclusiv prin consolidarea educației în domeniul mass-mediei și a gândirii critice, unor discursuri alternative și contradiscursuri și prin alte inițiative pentru reducerea impactului conținutului online cu caracter terorist și vulnerabilitatea față de acesta, precum și prin investițiile în activitatea socială, inițiativele de deradicalizare și contactul cu comunitățile afectate pentru a se asigura o prevenție sustenabilă a radicalizării în societate.
- (3) Prevenirea conținutului online cu caracter terorist, care face parte din problematica mai amplă a conținutului ilegal online necesită o combinație de măsuri cu caracter legislativ, fără caracter legislativ și voluntare, bazate pe colaborarea dintre autorități și furnizorii de servicii de găzduire, cu deplina respectare a drepturilor fundamentale.
- (4) Furnizorilor de servicii de găzduire care activează pe internet le revine un rol esențial în economia digitală, prin crearea de legături între mediul de afaceri și cetățeni și prin facilitarea dezbaterii publice, a difuzării și primirii de informații, de idei și opinii, contribuind în mod semnificativ la inovare, la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă în Uniune. Cu toate acestea, serviciile furnizorilor de servicii de găzduire sunt, în anumite situații, utilizate abuziv de către terți în scopul de a desfășura activități ilegale online. Un motiv de preocupare deosebită îl reprezintă utilizarea abuzivă a serviciilor respective de către grupurile teroriste și susținătorii acestora pentru a disemina online conținut cu caracter terorist cu scopul de a-și răspândi mesajele, a radicaliza și a recruta adepți, precum și de a facilita și dirija activitățile teroriste.

⁽¹⁾ JO C 110, 22.3.2019, p. 67.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 16 martie 2021 (JO C 135, 16.4.2021, p. 1). Poziția Parlamentului European din 28 aprilie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

- (5) Deși nu constituie singurul factor, prezența conținutului online cu caracter terorist s-a dovedit a fi decisivă în favorizarea radicalizării persoanelor care poate conduce la acte teroriste și, prin urmare, are consecințe negative grave pentru utilizatori, pentru cetățeni și pentru societate în general, precum și pentru furnizorii de servicii online care găzduiesc un astfel de conținut, deoarece subminează încrederea utilizatorilor și dăunează modelelor de afaceri ale acestora. Din perspectiva rolului lor central și a mijloacelor și capacităților tehnologice asociate serviciilor pe care le oferă, furnizorilor de servicii de găzduire le revin responsabilități societale speciale de a-și proteja serviciile împotriva utilizării abuzive de către teroriști și de a contribui la prevenirea conținutului cu caracter terorist diseminat prin intermediul serviciilor online pe care le oferă, ținând seama totodată de importanța fundamentală a libertății de exprimare, inclusiv a libertății de a primi și transmite informații și idei într-o societate deschisă și democratică.
- (6) Eforturile de prevenire a conținutului online cu caracter terorist au fost inițiate la nivelul Uniunii în 2015 prin intermediul unui cadru de cooperare voluntară între statele membre și furnizorii de servicii de găzduire. Eforturile respective trebuie să fie completate de un cadru legislativ clar, pentru a reduce și mai mult accesibilitatea conținutului online cu caracter terorist și pentru a preveni în mod adecvat o provocare care evoluează rapid. Cadrul legislativ își propune să valorifice eforturile voluntare, care au fost consolidate prin Recomandarea (UE) 2018/334 a Comisiei ⁽³⁾, și răspunde solicitărilor formulate de Parlamentul European pentru consolidarea măsurilor de prevenire a conținuturilor online ilegale și dăunătoare, în concordanță cu cadrul orizontal instituit prin Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, precum și de către Consiliul European, de a se îmbunătăți depistarea și eliminarea conținutului online care instigă la acte teroriste.
- (7) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării Directivei 2000/31/CE. În special, eventualele măsuri, inclusiv cele specifice, luate de un furnizor de servicii de găzduire în conformitate cu prezentul regulament nu ar trebui să conducă, prin ele însele, la pierderea de către respectivul furnizor de servicii de găzduire a beneficiului exonerării de răspundere prevăzută în directiva respectivă. În plus, prezentul regulament nu aduce atingere competențelor autorităților și instanțelor naționale de a stabili răspunderea furnizorilor de servicii de găzduire atunci când nu sunt îndeplinite condițiile stabilite în directiva respectivă pentru exonerarea de răspundere.
- (8) În cazul unui conflict între prezentul regulament și Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește dispozițiile care reglementează serviciile mass-media audiovizuale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din directiva respectivă, ar trebui să prevaleze Directiva 2010/13/UE. Acest fapt nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor care decurg din prezentul regulament, în special cele referitoare la furnizorii de servicii de platforme de partajare a materialelor video.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să stabilească norme menite să prevină utilizarea abuzivă a serviciilor de găzduire pentru diseminarea conținutului online cu caracter terorist, astfel încât să se asigure buna funcționare a pieței interne. Normele respective ar trebui să respecte pe deplin drepturile fundamentale protejate în Uniune, în special cele garantate prin Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”).
- (10) Prezentul regulament urmărește să contribuie la protecția securității publice, stabilind totodată măsuri de salvagardare adecvate și solide în vederea asigurării protecției drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul la respectarea vieții private, la protecția datelor cu caracter personal, la libertatea de exprimare, inclusiv la libertatea de a primi și de a transmite informații, la libertatea de a desfășura o activitate comercială, și dreptul la o cale de atac efectivă. În plus, se interzice orice discriminare. Autoritățile competente și furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să adopte măsuri numai atunci când acestea sunt necesare, adecvate și proporționale în cadrul unei societăți democratice, luând în considerare importanța deosebită acordată libertății de exprimare și de informare, și libertății și pluralismului mass-mediei, care constituie fundamentele esențiale ale unei societăți pluraliste și democratice și sunt valorile pe care este întemeiată Uniunea. Măsurile care afectează libertatea de exprimare și de informare ar trebui să fie strict direcționate pentru prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist, respectându-se totodată dreptul de a primi și de a transmite informații în mod legal, având în vedere rolul central care revine furnizorilor de servicii de găzduire în facilitarea dezbaterii publice și a difuzării și primirii de informații, opinii și idei în conformitate cu legea. Măsurile online eficace de prevenire a conținutului online cu caracter terorist și protecția libertății de exprimare și de informare nu constituie obiective contradictorii, ci se completează și se consolidează reciproc.

⁽³⁾ Recomandarea (UE) 2018/334 a Comisiei din 1 martie 2018 privind măsuri de combatere eficace a conținutului ilegal online (JO L 63, 6.3.2018, p. 50).

⁽⁴⁾ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (Directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2010/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 martie 2010 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege sau acte administrative în cadrul statelor membre cu privire la furnizarea de servicii mass-media audiovizuale (Directiva serviciilor mass-media audiovizuale) (JO L 95, 15.4.2010, p. 1).

- (11) Pentru a oferi claritate cu privire la acțiunile pe care furnizorii de servicii de găzduire și autoritățile competente trebuie să le ia pentru a preveni diseminarea conținutului online cu caracter terorist, prezentul regulament ar trebui să stabilească, în scop preventiv, o definiție a „conținutului cu caracter terorist”, în concordanță cu definiția infracțiunilor care intră sub incidența Directivei (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁶⁾. Având în vedere nevoia de a preveni cele mai dăunătoare forme de propagandă teroristă online, definiția respectivă ar trebui să includă materialele care instigă sau solicită unei persoane să comită infracțiuni de terorism sau să contribuie la comiterea acestor infracțiuni, îi solicită să participe la activitățile unui grup terorist sau care glorifică activitățile teroriste, inclusiv prin diseminarea de materiale care prezintă un atac terorist. Definiția ar trebui să includă și materialul care oferă instrucțiuni pentru fabricarea sau folosirea explozibililor, a armelor de foc ori a altor arme sau substanțe nocive ori periculoase, precum și a substanțelor chimice, biologice, radiologice și nucleare (CBRN), sau cu privire la alte metode ori tehnici specifice, inclusiv selecționarea țintelor, cu scopul de a comite infracțiuni de terorism sau de a contribui la comiterea acestora. Astfel de materiale includ texte, imagini, înregistrări audio și înregistrări video, precum și transmisii în direct ale unor infracțiuni de terorism, care cauzează un pericol de comitere a altor astfel de infracțiuni. Atunci când evaluează dacă un material reprezintă un conținut cu caracter terorist în înțelesul prezentului regulament, autoritățile competente și furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să ia în considerare factori precum natura și modul de formulare a declarațiilor, contextul în care au fost formulate și potențialul acestora de a genera consecințe prejudiciabile pentru securitatea și siguranța persoanelor. Faptul că materialul a fost produs de o persoană, un grup sau o entitate incluse pe lista Uniunii a persoanelor, grupurilor și entităților implicate în acte de terorism și cărora li se aplică măsuri restrictive, sau poate fi atribuit acestora ori este diseminat în numele acestora, ar trebui să constituie un factor important pentru evaluare.
- (12) Materialul diseminat în scopuri educative, jurnalistice, artistice sau de cercetare sau în scopul sensibilizării opiniei publice împotriva activității teroriste nu ar trebui să fie considerat conținut cu caracter terorist. Atunci când se stabilește dacă materialul furnizat de un furnizor de conținut constituie „conținut cu caracter terorist” astfel cum este definit în prezentul regulament, ar trebui să se țină seama, în special, de dreptul la libertatea de exprimare și de informare, inclusiv libertatea și pluralismul mass-mediei și de libertatea artelor și a științelor. În special în cazurile în care furnizorul de conținut deține responsabilitate editorială, orice decizie privind eliminarea materialului diseminat ar trebui să țină seama de standardele jurnalistice stabilite de reglementările aplicabile presei sau mass-mediei în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu Carta. În plus, exprimarea unor puncte de vedere radicale, polemice sau controversate în cadrul dezbaterii publice privind chestiuni politice sensibile nu ar trebui să fie considerată drept conținut cu caracter terorist.
- (13) Pentru a preveni în mod eficace diseminarea conținutului online cu caracter terorist, asigurând totodată respectarea vieții private a persoanelor fizice, prezentul regulament ar trebui să se aplice furnizorilor de servicii ale societății informaționale care stochează și diseminează către public informații și materiale furnizate de un utilizator al serviciului la cererea acestuia, indiferent dacă stocarea și diseminarea către public a unor astfel de informații și materiale are un caracter pur tehnic, automat și pasiv. Noțiunea de „stocare” ar trebui să fie interpretată în sensul de păstrare de date în memoria unui server fizic sau virtual. Furnizorii de servicii de „simplă transmitere” sau de „înmagazinare cache”, precum și de alte servicii furnizate la alte nivele ale infrastructurii de internet, care nu implică stocare, cum ar fi registrele de nume de domenii sau operatorii de registru, precum și furnizorii de servicii DNS (sistem de nume de domenii), servicii de protecție pentru plăți sau de protecție DDoS (*Distributed Denial of Service*) nu ar trebui să intre, prin urmare, în domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (14) Noțiunea de „diseminare către public” ar trebui să implice punerea informațiilor la dispoziția unui număr potențial nelimitat de persoane, adică faptul de a face ca informațiile să fie ușor accesibile utilizatorilor în general fără a fi necesară o acțiune suplimentară din partea furnizorului de conținut, indiferent dacă persoanele respective accesează efectiv sau nu informațiile în cauză. În consecință, în cazul în care accesul la informații necesită înregistrarea sau admiterea într-un grup de utilizatori, informațiile respective ar trebui considerate ca fiind diseminate către public numai în cazul în care utilizatorii care doresc să acceseze informațiile sunt înregistrați sau admiși în mod automat, fără intervenția umană pentru o decizie sau o selecție vizând persoanele cărora li se acordă accesul. Serviciile de comunicații interpersonale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 5 din Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului⁽⁷⁾, cum ar fi e-mailurile sau serviciile de mesagerie privată, nu ar trebui

⁽⁶⁾ Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

⁽⁷⁾ Directiva (UE) 2018/1972 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de instituire a Codului european al comunicațiilor electronice (JO L 321, 17.12.2018, p. 36).

să intre în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Informațiile ar trebui considerate ca fiind stocate și diseminate către public în sensul prezentului regulament numai în cazul în care astfel de activități sunt efectuate la cererea directă a furnizorului de conținut. În consecință, furnizorii de servicii precum infrastructura de tip cloud, care sunt furnizate la cererea altor părți decât furnizorii de conținut și care le aduc beneficii doar în mod indirect acestora din urmă, nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament. Întră, de exemplu, sub incidența prezentului regulament furnizorii de platforme de comunicare socială, de servicii de partajare de materiale video, de imagini și de materiale audio, precum și de servicii de partajare de fișiere și alte servicii de tip cloud, în măsura în care aceste servicii sunt utilizate pentru a pune informațiile stocate la dispoziția publicului la cererea directă a furnizorului de conținut. În cazul în care un furnizor de servicii de găzduire oferă mai multe servicii, prezentul regulament ar trebui să se aplice numai în ceea ce privește serviciile care intră în domeniul său de aplicare.

- (15) Conținutul cu caracter terorist este adesea diseminat către public prin servicii prestate de furnizori de servicii de găzduire stabiliți în țări terțe. Pentru a proteja utilizatorii din Uniune și pentru a se asigura că tuturor furnizorilor de servicii de găzduire care își desfășoară activitatea pe piața unică digitală li se aplică aceleași cerințe, prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor furnizorilor de servicii relevante oferite în Uniune, indiferent de țara în care își au sediul principal. Un furnizor de servicii de găzduire ar trebui să fie considerat ca oferind servicii în Uniune dacă acesta le permite persoanelor fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să îi utilizeze serviciile și dacă are o legătură substanțială cu statul sau statele membre respective.
- (16) Ar trebui să existe o legătură substanțială cu Uniunea atunci când furnizorul de servicii de găzduire are un sediu în Uniune, serviciile sale sunt utilizate de un număr semnificativ de utilizatori în unul sau mai multe state membre ori activitățile sale sunt direcționate către unul sau mai multe state membre. Direcționarea activităților către unul sau mai multe state membre ar trebui să fie determinată pe baza tuturor circumstanțelor relevante, inclusiv a factorilor precum utilizarea unei limbi sau a unei monede utilizate în general în statul membru în cauză sau posibilitatea de a comanda bunuri sau servicii dintr-un astfel de stat membru. O asemenea direcționare ar putea să reiasă, de asemenea, din disponibilitatea unei aplicații în magazinul de aplicații național relevant, difuzarea de materiale publicitare locale sau într-o limbă utilizată în general în statul membru respectiv sau din modul de gestionare a relațiilor cu clienții, de exemplu prin oferirea de servicii de relații cu clienții într-o limbă utilizată în general în statul membru respectiv. Ar trebui să se considere că există o legătură substanțială și în cazul în care un furnizor de servicii de găzduire își direcționează activitățile către unul sau mai multe state membre astfel cum se prevede la articolul 17 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁸⁾. Simplul fapt al accesibilității, în unul sau mai multe state membre, a site-ului de internet al unui furnizor de servicii de găzduire, a unei adrese de e-mail sau a altor date de contact, considerat izolat, nu ar trebui să constituie o condiție suficientă pentru stabilirea unei legături substanțiale. În plus, furnizarea serviciului în vederea simplei respectări a interdicției de discriminare prevăzute în Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾ nu ar trebui să fie considerată drept o legătură substanțială cu Uniunea, exclusiv pe baza acestui motiv.
- (17) Procedurile și obligațiile care rezultă din ordinele de eliminare care îi obligă pe furnizorii de servicii de găzduire să elimine conținut cu caracter terorist sau să blocheze accesul la acesta, în urma unei evaluări efectuate de autoritățile competente, ar trebui să fie armonizate. Având în vedere viteza de diseminare a conținutului cu caracter terorist prin intermediul serviciilor online, ar trebui ca furnizorilor de servicii de găzduire să li se impună obligația de a se asigura că un conținut cu caracter terorist identificat în ordinul de eliminare este eliminat sau accesul la acesta este blocat în toate statele membre în termen de o oră de la primirea ordinului respectiv. Cu excepția unor cazuri de urgență justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă ar trebui să pună la dispoziția furnizorului de servicii de găzduire informații cu privire la procedurile și termenele aplicabile cu cel puțin 12 ore înaintea emiterii către furnizorul de servicii de găzduire respectiv a primului ordin de eliminare. Cazuri de urgență justificate corespunzător apar în cazul în care eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta în mai mult de o oră de la primirea ordinului de eliminare ar avea ca rezultat prejudicii grave, cum ar fi în situația de amenințare iminentă la adresa vieții sau a integrității fizice a unei persoane sau atunci când conținutul respectiv prezintă evenimente în curs de desfășurare care au ca rezultat vătămarea vieții sau integrității fizice a unei persoane. Autoritatea competentă ar trebui să determine care cazuri sunt cazuri de urgență și să justifice corespunzător decizia sa privind ordinul de eliminare. Atunci când furnizorul de servicii de găzduire nu poate executa ordinul de eliminare în termen de o oră de la primirea lui, din motive de forță majoră sau a unei imposibilități *de facto*, inclusiv din motive tehnice sau operaționale justificate în mod obiectiv, acesta ar trebui să informeze autoritatea competentă care a emis ordinul cât mai curând posibil și să execute ordinul de eliminare imediat ce situația se remediază.

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2018/302 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 februarie 2018 privind prevenirea geoblocării nejustificate și a altor forme de discriminare bazate pe cetățenia sau naționalitatea, domiciliul sau sediul clienților pe piața internă și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2006/2004 și (UE) 2017/2394, precum și a Directivei 2009/22/CE (JO L 60 I, 2.3.2018, p. 1).

- (18) Ordinul de eliminare ar trebui să indice motivele care justifică calificarea materialului care urmează să fie eliminat sau al cărui acces urmează să fie blocat, ca având conținut cu caracter terorist și să ofere suficiente informații pentru localizarea conținutului respectiv, prin furnizarea URL-ului exact și, după caz, orice alte informații suplimentare, cum ar fi o captură de ecran a conținutului în cauză. Indicarea motivelor ar trebui să permită furnizorului de servicii de găzduire și, în ultimă instanță, furnizorului de conținut să își exercite efectiv dreptul la o cale de atac contencioasă. Motivele indicate nu ar trebui să dezvăluie informații sensibile care ar putea periclita investigațiile în curs.
- (19) Autoritatea competentă ar trebui să transmită ordinul de eliminare direct punctului de contact desemnat sau stabilit de furnizorul de servicii de găzduire în sensul prezentului regulament, prin orice mijloace electronice care permit o înregistrare scrisă, în condiții care îi permit furnizorului de servicii de găzduire să stabilească autenticitatea ordinului, inclusiv exactitatea datei și orei de trimitere și de primire a ordinului, de exemplu prin e-mail ori platforme securizate sau alte canale securizate, inclusiv cele puse la dispoziție de către furnizorul de servicii de găzduire, în conformitate cu dreptul Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal. Această cerință ar trebui să poată fi îndeplinită prin utilizarea, printre altele, a serviciilor de distribuție electronică înregistrată calificate, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁰⁾. Atunci când sediul principal al furnizorului de servicii de găzduire ori reședința sau sediul reprezentantului său legal se află într-un alt stat membru decât statul membru al autorității competente care emite ordinul, o copie a ordinului de eliminare în cauză ar trebui să fie transmisă în același timp și autorității competente din statul membru respectiv.
- (20) Autoritatea competentă a statului membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal ar trebui să poată efectua controlul ordinului de eliminare emis de autoritățile competente ale altui stat membru pentru a stabili dacă acesta încalcă în mod grav sau vădit prezentul regulament sau drepturile fundamentale consacrate în Cartă. Atât furnizorul de conținut, cât și furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să aibă dreptul de a cere efectuarea unui astfel de control de către autoritatea competentă din statul membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal. Atunci când se prezintă o astfel de cerere, autoritatea competentă vizată ar trebui să adopte o decizie prin care să stabilească dacă ordinul de eliminare include o astfel de încălcare. Atunci când prin decizia respectivă se constată o astfel de încălcare, ordinul de eliminare ar trebui să înceteze să mai producă efecte juridice. Controlul ar trebui să fie efectuat cu celeritate, astfel încât să se asigure republicarea cât mai rapidă a conținutului eliminat sau blocat în mod eronat.
- (21) Furnizorii de servicii de găzduire expuși la conținut cu caracter terorist ar trebui să includă în clauzele și condițiile lor, în cazul în care acestea există, dispoziții care previn utilizarea abuzivă a serviciilor lor pentru diseminarea conținutului online cu caracter terorist către public. Aceștia ar trebui să aplice prevederile respective în mod diligent, transparent, proporțional și nediscriminatoriu.
- (22) Având în vedere amploarea preocupării și viteza necesară pentru a identifica și a înlătura în mod eficace conținut cu caracter terorist, un element esențial pentru prevenirea conținutului online cu caracter terorist îl constituie măsurile specifice eficace și proporționale. În vederea reducerii accesibilității conținutului cu caracter terorist în cadrul serviciilor lor, furnizorii de servicii de găzduire expuși la conținutul cu caracter terorist ar trebui să ia măsuri specifice, în funcție de riscuri și de nivelul de expunere la conținutul cu caracter terorist, precum și de efectele asupra drepturilor terților și de interesul public al informațiilor. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să stabilească care sunt măsurile specifice adecvate, eficace și proporționale care ar trebui să se aplice pentru a identifica și elimina conținutul cu caracter terorist. Printre măsurile specifice s-ar putea include măsuri sau capacități tehnice sau operaționale adecvate, cum ar fi personal sau mijloace tehnice de identificare și eliminare promptă a conținutului cu caracter terorist sau de blocare rapidă a accesului la conținutul respectiv, mecanisme prin care utilizatorii să raporteze sau să semnaleze presupusul conținut cu caracter terorist sau orice alte măsuri pe care furnizorul de servicii de găzduire le consideră adecvate și eficace pentru a preveni disponibilitatea conținutului cu caracter terorist în cadrul serviciilor sale.
- (23) Atunci când pun în aplicare măsuri specifice, furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să se asigure că se mențin atât dreptul utilizatorilor la libertatea de exprimare și de informare, cât și libertatea și pluralismul mass-mediei, astfel cum sunt protejate prin Cartă. Pe lângă respectarea tuturor cerințelor prevăzute în legislație, inclusiv în legislația privind protecția datelor cu caracter personal, furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să acționeze cu diligența necesară și să instituie măsuri de protecție, după caz, inclusiv supraveghere și verificări umane, pentru a evita luarea unor decizii neintenționate sau eronate care conduc la eliminarea unui conținut care nu constituie conținut cu caracter terorist sau la blocarea accesului la acesta.

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (24) Furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să raporteze autorității competente cu privire la măsurile specifice pe care le aplică, pentru a permite autorității respective să stabilească dacă măsurile sunt eficace și proporționale și dacă, în cazul în care sunt utilizate mijloace automatizate, furnizorul de servicii de găzduire deține capacitățile necesare pentru supravegherea și verificarea umane. La evaluarea eficacității și proporționalității măsurilor, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare parametrii relevanți, inclusiv numărul de ordine de eliminare adresate furnizorului de servicii de găzduire, dimensiunea și capacitatea economică a furnizorului de servicii de găzduire și impactul serviciilor furnizate de acesta în diseminarea de conținut cu caracter terorist, de exemplu, pe baza numărului de utilizatori din Uniune, precum și măsurile de protecție pe care le aplică pentru a preveni utilizarea abuzivă a serviciilor sale pentru diseminarea conținutului online cu caracter terorist.
- (25) Atunci când autoritatea competentă consideră că măsurile specifice luate sunt insuficiente pentru a preveni riscurile, aceasta ar trebui să poată impune adoptarea unor măsuri specifice adecvate, eficace și proporționale suplimentare. Obligația de a pune în aplicare astfel de măsuri specifice suplimentare nu ar trebui să genereze o obligație generală de supraveghere sau de a căuta în mod activ fapte, în sensul articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE, și nici la obligația de a utiliza instrumente automatizate. Cu toate acestea, furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să poată utiliza instrumente automatizate în cazul în care consideră acest lucru adecvat și necesar pentru a preveni în mod eficace utilizarea abuzivă a serviciilor lor pentru diseminarea conținutului cu caracter terorist.
- (26) Obligația care revine furnizorilor de servicii de găzduire de a păstra conținutul eliminat și datele conexe ar trebui să fie stabilită pentru scopuri specifice și să fie limitată la durata necesară. Se impune ca obligația de păstrare să se extindă la datele conexe în măsura în care astfel de date ar fi altfel pierdute ca urmare a eliminării conținutului cu caracter terorist în cauză. Printre datele conexe pot fi date precum datele privind abonații, în special datele referitoare la identitatea furnizorului de conținut, precum și datele privind accesul, inclusiv datele privind data și ora utilizării de către furnizorul de conținut și ale conectării la serviciu și ale deconectării de la acesta, împreună cu adresa IP alocată furnizorului de conținut de către furnizorul de servicii de acces la internet.
- (27) Obligația de a păstra conținutul în vederea unor proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc este necesară și justificată în vederea asigurării existenței unor căi de atac efective la dispoziția furnizorului de conținut a fost eliminat sau la al cărui conținut a fost blocat accesul, precum și pentru a se asigura republicarea conținutului respectiv, în funcție de rezultatul procedurilor respective. Obligația de a păstra materialul în vederea unor proceduri de investigare sau de urmărire penală se justifică și este necesară având în vedere valoarea pe care acest material ar putea să o aibă în contracararea sau prevenirea activității teroriste. Prin urmare, păstrarea conținutului cu caracter terorist eliminat în scopul prevenirii, depistării, investigării și urmăririi penale a infracțiunilor de terorism ar trebui să fie, de asemenea, considerată ca fiind justificată. Conținutul cu caracter terorist și datele aferente ar trebui să fie stocate numai pentru o perioadă necesară care să permită autorităților de aplicare a legii să verifice conținutul cu caracter terorist și să decidă dacă acesta ar fi necesar în scopurile respective. Pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism, păstrarea obligatorie a datelor ar trebui să se limiteze la datele care sunt susceptibile de a avea legătură cu infracțiuni de terorism și, prin urmare, ar putea contribui la urmărirea penală a infracțiunilor respective sau la prevenirea riscurilor majore la adresa securității publice. Atunci când furnizorii de servicii de găzduire elimină materialul sau blochează accesul la acesta, în special prin măsuri specifice proprii, ar trebui să informeze cu promptitudine autoritățile competente cu privire la conținutul care include informații referitoare la o amenințare iminentă la adresa vieții sau la o presupusă infracțiune de terorism.
- (28) În vederea asigurării proporționalității, perioada de păstrare ar trebui să fie limitată la șase luni pentru a acorda furnizorilor de conținut suficient timp să inițieze proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc și pentru a permite accesul autorităților de aplicare a legii la datele relevante pentru investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism. Totuși, la cererea autorității competente sau a instanței, această perioadă ar trebui să poată fi prelungită cu durata necesară în cazul în care procedurile respective sunt inițiate dar nu sunt finalizate în perioada de șase luni. Durata perioadei de păstrare ar trebui să fie suficientă pentru a permite autorităților de aplicare a legii să conserve materialele necesare în vederea investigațiilor și a urmăririi penale, asigurând în același timp echilibrul cu drepturile fundamentale.
- (29) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere garanțiilor procedurale sau măsurilor procedurale de investigare care privesc accesul la conținutul și la datele conexe păstrate în vederea investigării și a urmăririi penale a infracțiunilor de terorism, astfel cum sunt reglementate de dreptul Uniunii sau de dreptul intern.

- (30) Transparența politicilor furnizorilor de servicii de găzduire în ceea ce privește conținutul cu caracter terorist este esențială pentru a spori gradul de răspundere față de propriii utilizatori și încrederea cetățenilor în piața unică digitală. Furnizorii de servicii de găzduire care au luat măsuri sau au fost obligați să ia astfel de măsuri în temeiul prezentului regulament în cursul unui anumit an calendaristic ar trebui să pună la dispoziția publicului rapoarte anuale privind transparența care includ informații cu privire la măsurile întreprinse în legătură cu identificarea și eliminarea conținutului cu caracter terorist.
- (31) Autoritățile competente ar trebui să publice rapoarte anuale privind transparența, care includ informații referitoare la numărul ordinelor de eliminare, numărul cazurilor în care ordinele nu au fost executate, numărul deciziilor referitoare la măsuri specifice, numărul de cazuri care au făcut obiectul unor proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc și numărul deciziilor prin care s-au aplicat sancțiuni.
- (32) Dreptul la o cale de atac efectivă este consacrat la articolul 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la articolul 47 din Cartă. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la o cale de atac efectivă în fața instanței naționale competente împotriva oricărei măsuri luate în temeiul prezentului regulament, care poate aduce atingere drepturilor persoanei respective. Dreptul respectiv ar trebui să includă, în special, posibilitatea ca furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut să conteste efectiv în fața unei instanțe din statul membru a cărui autoritate competentă a emis un ordin de eliminare sau a adoptat o decizie, ordinul respectiv sau orice decizie care rezultă în urma controlului ordinelor de eliminare în temeiul prezentului regulament precum și posibilitatea ca furnizorii de servicii de găzduire să conteste efectiv o decizie privind măsuri specifice sau sancțiuni în fața unei instanțe din statul membru a cărui autoritate competentă a luat decizia respectivă.
- (33) Procedurile de contestație constituie o măsură de protecție necesară împotriva eliminării conținutului online sau a blocării accesului la conținutul online, în mod eronat, atunci când conținutul respectiv este protejat în temeiul libertății de exprimare și de informare. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui, așadar, să stabilească proceduri de contestație accesibile și să se asigure că contestațiile sunt tratate cu celeritate și în deplină transparență în raport cu furnizorul de conținut. Cerința ca furnizorul de servicii de găzduire să republice conținutul care a fost eliminat în mod eronat sau să restabilească accesul care a fost blocat în mod eronat nu ar trebui să aducă atingere posibilității furnizorilor de servicii de găzduire de a aplica propriile clauze și condiții.
- (34) Pentru o protecție jurisdicțională efectivă în conformitate cu articolul 19 din TUE și cu articolul 47 din Cartă, furnizorii de conținut trebuie să poată cunoaște motivele care au dus la eliminarea conținutului pe care l-au furnizat sau la blocarea accesului la conținutul respectiv. În acest scop, furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să pună la dispoziția furnizorului de conținut informații care să îi permită acestuia din urmă să conteste eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta. În funcție de circumstanțe, furnizorii de servicii de găzduire ar putea să înlocuiască conținutul care a fost eliminat sau la care accesul a fost blocat cu un mesaj care să indice eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta în conformitate cu prezentul regulament. La cererea furnizorului de conținut, acestuia ar trebui să-i fie furnizate informații suplimentare cu privire la motivele eliminării sau blocării accesului, precum și cu privire la căile de atac împotriva eliminării sau blocării accesului. Atunci când autoritățile competente decid că, din motive de siguranță publică, inclusiv în contextul unei investigații, ar fi inoportun sau contraproductiv ca furnizorul de conținut să i se notifice direct eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta, autoritățile respective ar trebui să informeze în acest sens furnizorul de servicii de găzduire.
- (35) Statele membre ar trebui să desemneze autorități competente în sensul prezentului regulament. Această cerință nu ar trebui să impună constituirea unei noi autorități, iar funcțiile stabilite în prezentul regulament ar trebui să poată fi încredințate unui organism existent. Prezentul regulament ar trebui să impună desemnarea unor autorități competente pentru emiterea și pentru controlul ordinelor de eliminare, pentru supravegherea măsurilor specifice și pentru aplicarea unor sancțiuni, dar ar trebui să rămână la latitudinea fiecărui stat membru să decidă numărul autorităților competente pe care doresc să le desemneze, fie că sunt autorități administrative, autorități de aplicare a legii sau autorități judiciare. Statele membre ar trebui să garanteze îndeplinirea în mod obiectiv și nediscriminatoriu de către autoritățile competente a sarcinilor care le revin și faptul că acestea nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la niciun alt organism în îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament. Acest lucru nu ar trebui să excludă supravegherea în conformitate cu dreptul constituțional intern. Statele membre ar trebui să comunice Comisiei care sunt autoritățile competente desemnate în temeiul prezentului regulament, iar Comisia ar trebui să publice un registru online al autorităților competente. Registrul online respectiv ar trebui să fie ușor de accesat pentru a facilita furnizorilor de servicii de găzduire verificarea rapidă a autenticității ordinelor de eliminare.

- (36) Pentru a evita suprapunerea eforturilor și eventualele imixtiuni în investigații și pentru a minimiza costurile pentru furnizorii de servicii de găzduire afectați, autoritățile competente ar trebui să facă schimb de informații, să se coordoneze și să coopereze între ele și, după caz, cu Europol înainte de a emite ordine de eliminare. Atunci când decide cu privire la emiterea unui ordin de eliminare, autoritatea competentă ar trebui să țină seama în mod corespunzător de orice notificare a unei imixtiuni cu interesele investigației (deconflictualizare). Atunci când este informată de către o autoritate competentă din alt stat membru cu privire la un ordin de eliminare existent, o autoritate competentă nu ar trebui să emită un ordin de eliminare cu același obiect. În vederea punerii în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament, Europol ar putea să ofere sprijin în conformitate cu mandatul său actual și cu cadrul juridic existent.
- (37) Pentru a asigura punerea în aplicare efectivă și suficient de coerentă a măsurilor specifice luate de către furnizorii de servicii de găzduire, autoritățile competente ar trebui să se coordoneze și să coopereze între ele cu privire la schimbul de informații cu furnizorii de servicii de găzduire referitoare la ordinele de eliminare și identificarea, la punerea în aplicare și la evaluarea măsurilor specifice. Coordonarea și cooperarea se impun și în ceea ce privește alte măsuri pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește adoptarea normelor privind sancțiunile și aplicarea acestora. Comisia ar trebui să faciliteze coordonarea și cooperarea în cauză.
- (38) Este esențial ca autoritatea competentă din statul membru responsabil de aplicarea unor sancțiuni să fie pe deplin informată cu privire la emiterea de ordine de eliminare, precum și cu privire la schimbul ulterior de informații desfășurat între furnizorul de servicii de găzduire și autoritățile competente din alte state membre. În acest scop, statele membre ar trebui să asigure canale și mecanisme de comunicare adecvate și securizate care să permită schimbul de informații relevante în timp util.
- (39) Pentru a facilita schimbul rapid între autoritățile competente, precum și cu furnizorii de servicii de găzduire, și pentru a evita suprapunerea eforturilor, statele membre ar trebui să fie încurajate să utilizeze instrumentele dedicate elaborate de Europol, cum ar fi actuala aplicație de gestionare a sesizărilor privind conținuturi online sau instrumentele care îi vor succeda.
- (40) Sesizările emise de statele membre și de Europol s-au dovedit a fi un mijloc eficace și rapid de a sensibiliza furnizorii de servicii de găzduire cu privire la un conținut specific disponibil în cadrul serviciilor lor și de a le permite să ia măsuri rapide. Sesizările respective, care constituie un mecanism de alertare a furnizorilor de servicii de găzduire cu privire la informații care ar putea fi considerate cu caracter terorist, care îi permit furnizorului să evalueze, în mod voluntar, compatibilitatea conținutului în cauză cu propriile clauze și condiții, ar trebui să rămână disponibil în plus față de ordinele de eliminare. Decizia finală de a elimina sau nu conținutul pentru că nu este compatibil cu clauzele și condițiile sale revine furnizorului de servicii de găzduire. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere mandatului Europol, astfel cum este prevăzut în Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Prin urmare, nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui să fie interpretată ca împiedicând statele membre și Europol să utilizeze sesizările ca instrument de prevenire a conținutului online cu caracter terorist.
- (41) Având în vedere consecințele deosebit de grave ale anumitor conținuturi online cu caracter terorist, furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să informeze cu promptitudine autoritățile relevante din statul membru vizat sau autoritățile competente din statul membru în care au sediul sau au un reprezentant legal cu privire la conținutul cu caracter terorist care presupune o amenințare iminentă la adresa vieții sau o infracțiune de terorism. Pentru a asigura proporționalitatea, obligația respectivă ar trebui să se limiteze la infracțiunile de terorism, astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/541. Respectiva obligația de informare nu ar trebui să implice obligația furnizorilor de servicii de găzduire de a căuta în mod activ dovezi cu privire la o amenințare iminentă la adresa vieții sau o infracțiune de terorism. Statul membru vizat ar trebui să fie considerat ca fiind statul membru care are competența de a investiga și urmări penal infracțiunile de terorism respective pe baza cetățeniei infractorului sau a potențialei victime a infracțiunii sau a locației vizate de actul de terorism. În caz de îndoială, furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să transmită informațiile către Europol, care ar trebui să ia măsurile subsecvente necesare în conformitate cu mandatul său, inclusiv să transmită informațiile respective autorităților naționale competente. Autoritățile competente ale statelor membre ar trebui să poată utiliza astfel de informații pentru a desfășura măsurile de investigare prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/794 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2016 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol) și de înlocuire și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI, 2009/934/JAI, 2009/935/JAI, 2009/936/JAI și 2009/968/JAI ale Consiliului (JO L 135, 24.5.2016, p. 53).

- (42) Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să desemneze sau să stabilească puncte de contact pentru a facilita prelucrarea promptă a ordinelor de eliminare. Punctele de contact ar trebui să servească doar în scopuri operaționale. Punctele de contact ar trebui să dispună de orice mijloace specifice, elaborate intern sau prin externalizare, care permit depunerea electronică a ordinelor de eliminare, precum și de resurse tehnice sau umane care permit prelucrarea promptă a acestora. Punctul de contact nu este necesar să fie situat în Uniune. Furnizorul de servicii de găzduire ar trebui să aibă libertatea de a utiliza orice punct de contact existent în scopul prezentului regulament, cu condiția ca punctul de contact să fie în măsură să își exercite funcțiile prevăzute în prezentul regulament. Pentru a asigura eliminarea conținutului cu caracter terorist sau blocarea accesului la acesta în termen de o oră de la primirea ordinului de eliminare, punctul de contact al furnizorilor de servicii de găzduire care au fost expuși la conținutul cu caracter terorist ar trebui să fie accesibil în orice moment. Informațiile privind punctul de contact ar trebui să indice și limba în care se poate desfășura comunicarea cu punctul de contact. Pentru a facilita comunicarea dintre furnizorii de servicii de găzduire și autoritățile competente, furnizorii de servicii de găzduire sunt încurajați să permită comunicarea într-una dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii în care sunt disponibile clauzele și condițiile lor.
- (43) În absența unei obligații generale pentru furnizorii de servicii de găzduire de a asigura o prezență fizică pe teritoriul Uniunii, ar trebui să fie stabilită cu precizie sub incidența jurisdicției cărui stat membru intră furnizorul de servicii de găzduire care oferă servicii pe teritoriul Uniunii. Ca regulă generală, furnizorul de servicii de găzduire intră sub incidența jurisdicției statului membru în care își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal. Această dispoziție nu ar trebui să aducă atingere normelor privind competența care se aplică ordinelor de eliminare și deciziilor care rezultă din controlul ordinelor de eliminare în temeiul prezentului regulament. Un furnizor de servicii de găzduire care nu are niciun sediu în Uniune și care nu își desemnează un reprezentant legal ar trebui, cu toate acestea, să intre sub jurisdicția oricărui stat membru și orice stat membru ar trebui să-i poată aplica sancțiuni, cu condiția respectării principiului *ne bis in idem*.
- (44) Furnizorii de servicii de găzduire care nu au sediul în Uniune ar trebui să își desemneze în scris un reprezentant legal în scopul respectării prezentului regulament și al îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul acestuia. Furnizorii de servicii de găzduire ar trebui să poată desemna în sensul prezentului regulament un reprezentant legal deja desemnat în alte scopuri, cu condiția ca respectivul reprezentant legal să fie în măsură să își exercite funcțiile prevăzute în prezentul regulament. Reprezentantul legal ar trebui să fie împuternicit să acționeze în numele furnizorului de servicii de găzduire.
- (45) Pentru a asigura punerea efectivă în aplicare a prezentului regulament de către furnizorii de servicii de găzduire, se impune stabilirea unui regim de sancțiuni. Statele membre ar trebui să adopte regimul de sancțiuni, care pot fi de natură administrativă sau penală, precum și, după caz, un ghid privind amenziile. Pentru nerespectarea normelor în cazuri individuale s-ar putea aplica sancțiuni, respectându-se principiul *ne bis in idem* și principiul proporționalității și asigurându-se faptul că sancțiunile respective iau în considerare neîndeplinirea sistematică a obligațiilor. Sancțiunile ar putea lua diferite forme, inclusiv avertismente formale în cazul unor încălcări minore sau sancțiuni financiare în cazul unor încălcări mai grave sau sistematice. Sancțiuni deosebit de aspre ar trebui să se aplice în cazul în care furnizorul de servicii de găzduire omite în mod sistematic sau constant să elimine conținutul cu caracter terorist sau să blocheze accesul la acesta în termen de o oră de la primirea ordinului de eliminare. Pentru a garanta securitatea juridică, prezentul regulament ar trebui să stabilească căror încălcări li se aplică sancțiuni și ce fel de circumstanțe sunt relevante pentru a evalua tipul și nivelul de gravitate al sancțiunilor respective. Atunci când se stabilește pertinenta aplicării unor sancțiuni financiare, ar trebui să se țină seama în mod corespunzător de resursele financiare ale furnizorului de servicii de găzduire. În plus, autoritatea competentă ar trebui să ia în considerare dacă furnizorul de servicii de găzduire este o întreprindere nou-înființată (start-up) sau microîntreprindere ori o întreprindere din categoria întreprinderilor mici și mijlocii astfel cum sunt definite în Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei⁽¹²⁾. De asemenea, ar trebui să fie luate în considerare circumstanțe suplimentare, cum ar fi dacă comportamentul furnizorului de servicii de găzduire a fost în mod obiectiv imprudent sau reprobabil sau dacă încălcarea a fost comisă din neglijență sau în mod intenționat. Statele membre ar trebui să garanteze că sancțiunile care se aplică în cazul încălcării prezentului regulament nu încurajează eliminarea materialului care nu este conținut cu caracter terorist.
- (46) Utilizarea unor formulare standardizate facilitează cooperarea și schimbul de informații între autoritățile competente și furnizorii de servicii de găzduire, permițându-le să comunice într-un mod mai rapid și mai eficace. Este deosebit de important să se asigure luarea de măsuri prompte în urma primirii ordinelor de eliminare. Formularele reduc costurile de traducere și contribuie la asigurarea unui nivel mai ridicat de calitate al întregii acțiuni. Formularele standardizate pentru transmiterea de observații permit un schimb standardizat de informații și prezintă o importanță deosebită atunci când furnizorii de servicii de găzduire nu pot respecta ordinele de eliminare. Canalele de transmitere autentificate pot garanta autenticitatea ordinului de eliminare, inclusiv exactitatea datei și a orei la care s-a trimis și la care s-a primit ordinul.

⁽¹²⁾ Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

- (47) Pentru a permite modificarea promptă, atunci când este necesară, a conținutului formularelor de utilizat în sensul prezentului regulament, Comisiei ar trebui să i se delege competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în vederea modificării anexelor la prezentul regulament. Pentru a se putea ține seama de evoluția tehnologiei și a cadrului juridic aferent, Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să adopte acte delegate pentru a completa prezentul regulament cu cerințe tehnice privind mijloacele electronice care trebuie utilizate de către autoritățile competente pentru transmiterea ordinelor de eliminare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, iar respectivele consultări să se efectueze în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹³⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (48) Statele membre ar trebui să colecteze informații privind punerea în aplicare a prezentului regulament. Statele membre ar trebui să poată utiliza rapoartele privind transparența ale furnizorilor de servicii de găzduire și să le poată completa, după caz, cu informații mai detaliate, cum ar fi propriile lor rapoarte privind transparența în temeiul prezentului regulament. Ar trebui stabilit un program detaliat de monitorizare a realizărilor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament, pentru a contribui la evaluarea punerii lui în aplicare.
- (49) Pe baza constatărilor și a concluziilor raportului privind punerea în aplicare și a rezultatelor exercițiului de monitorizare, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament în termen de trei ani de la data intrării sale în vigoare. Evaluarea ar trebui să se bazeze pe următoarele criterii: eficiență, necesitate, eficacitate, proporționalitate, relevanță, coerență și valoare adăugată pentru Uniune. Evaluarea ar trebui să vizeze funcționarea diferitelor măsuri operaționale și tehnice prevăzute în prezentul regulament, inclusiv eficacitatea măsurilor de îmbunătățire a depistării, identificării și eliminării conținutului cu caracter terorist, eficacitatea mecanismelor de protecție, precum și impactul asupra drepturilor fundamentale care ar putea fi afectate, cum sunt libertatea de exprimare și de informare, inclusiv libertatea și pluralismul mass-mediei, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal. Comisia ar trebui, de asemenea, să evalueze impactul asupra intereselor părților terțe care ar putea fi afectate.
- (50) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume asigurarea bunei funcționări a pieței unice digitale prin prevenirea diseminării conținutului online cu caracter terorist, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta din urmă poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

SECȚIUNEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament stabilește norme uniforme pentru a preveni utilizarea abuzivă a serviciilor de găzduire pentru diseminarea către public a conținutului online cu caracter terorist, în special în ceea ce privește:

- (a) obligațiile de diligență rezonabile și proporționale care le revin furnizorilor de servicii de găzduire pentru a preveni diseminarea către public a conținutului cu caracter terorist prin intermediul serviciilor lor și pentru a asigura, atunci când este necesar, eliminarea promptă a acestuia sau blocarea promptă a accesului la acesta;

⁽¹³⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(b) măsuri pe care să le aplice statele membre, în conformitate cu dreptul Uniunii și sub rezerva unor măsuri adecvate de protecție a drepturilor fundamentale, în special libertatea de exprimare și de informare într-o societate deschisă și democratică, pentru:

(i) identificarea și asigurarea eliminării prompte a conținutului cu caracter terorist de către furnizorii de servicii de găzduire; și

(ii) facilitarea cooperării dintre autoritățile competente ale statelor membre, cu furnizorii de servicii de găzduire și, după caz, cu Europol.

(2) Prezentul regulament se aplică furnizorilor de servicii de găzduire care oferă servicii în Uniune, indiferent de locul unde se află sediul lor principal, în măsura în care aceștia diseminează informații către public.

(3) Nu este considerat conținut cu caracter terorist materialul diseminat publicului în scopuri educaționale, jurnalistice, artistice sau de cercetare ori în scopul prevenirii sau combaterii terorismului, inclusiv materialul care reprezintă exprimarea unor opinii polemice sau controversate în cursul dezbaterii publice. Scopul real al diseminării respective și dacă materialul este diseminat publicului în scopurile respective se stabilește prin intermediul unei evaluări.

(4) Prezentul regulament nu are ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile, libertățile și principiile prevăzute la articolul 6 din TUE și se aplică fără a aduce atingere principiilor fundamentale care privesc libertatea de exprimare și de informare, inclusiv libertatea și pluralismul mass-mediei.

(5) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivelor 2000/31/CE și 2010/13/UE. În ceea ce privește serviciile mass-media audiovizuale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2010/13/UE, prevalează Directiva 2010/13/UE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „furnizor de servicii de găzduire” înseamnă un furnizor de servicii astfel cum sunt definite la articolul 1 litera (b) din Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁴⁾ care constau în stocarea informațiilor furnizate de furnizorul conținutului la cererea acestuia;
2. „furnizor de conținut” înseamnă un utilizator care a furnizat informații care sunt stocate sau care au fost stocate și diseminate către public de către un furnizor de servicii de găzduire;
3. „diseminare către public” înseamnă punerea unor informații la dispoziția unui număr potențial nelimitat de persoane, la cererea unui furnizor de conținut;
4. „oferirea de servicii în Uniune” înseamnă oferirea posibilității ca persoane fizice sau juridice din unul sau mai multe state membre să utilizeze serviciile unui furnizor de servicii de găzduire care are o legătură substanțială cu statul membru sau cu statele membre în cauză;
5. „legătură substanțială” înseamnă legătura dintre un furnizor de servicii de găzduire și unul sau mai multe state membre care rezultă fie din existența sediului furnizorului de servicii în Uniune, fie din criterii concrete specifice, precum:
 - (a) existența unui număr semnificativ de utilizatori ai serviciilor sale într-unul sau mai multe state membre; sau
 - (b) direcționarea activităților sale către unul sau mai multe state membre;
6. „infrapecțiuni de terorism” înseamnă infrapecțiuni în înțelesul definiției de la articolul 3 din Directiva (UE) 2017/541;

⁽¹⁴⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

7. „conținut cu caracter terorist” înseamnă unul sau mai multe dintre următoarele tipuri de materiale, și anume:

- (a) materiale care instigă la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) din Directiva (UE) 2017/541, în cazul în care astfel de materiale promovează direct sau indirect săvârșirea unor infracțiuni de terorism, cum ar fi prin glorificarea actelor teroriste, generând astfel un pericol de săvârșire a uneia sau mai multor astfel de infracțiuni;
- (b) materiale care solicită unei persoane sau unui grup de persoane să săvârșască sau să contribuie la săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) din Directiva (UE) 2017/541;
- (c) materiale care solicită unei persoane sau unui grup de persoane să participe la activitățile unui grup terorist, în sensul articolului 4 litera (b) din Directiva (UE) 2017/541;
- (d) materiale care oferă instrucțiuni referitoare la fabricarea sau folosirea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanțe nocive sau periculoase sau la alte metode sau tehnici specifice cu scopul săvârșirii sau contribuirii la săvârșirea uneia dintre infracțiunile de terorism prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) din Directiva (UE) 2017/541;
- (e) materiale care constituie o amenințare de săvârșire a uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolul 3 alineatul (1) literele (a)-(i) din Directiva (UE) 2017/541;

8. „clauze și condiții” înseamnă toate clauzele și condițiile, indiferent de denumirea sau forma acestora, care reglementează relația contractuală dintre furnizorul de servicii de găzduire și utilizatorii serviciilor sale;

9. „sediul principal” înseamnă sediul central sau sediul social al furnizorului de servicii de găzduire în cadrul căruia se exercită principalele funcții financiare și controlul operațional.

SECȚIUNEA II

MĂSURI DE PREVENIRE A DISEMINĂRII CONȚINUTULUI ONLINE CU CARACTER TERORIST

Articolul 3

Ordine de eliminare

(1) Autoritatea competentă a fiecărui stat membru are competența de a emite un ordin de eliminare care solicită furnizorilor de servicii de găzduire să elimine conținut cu caracter terorist sau să blocheze accesul la conținutul cu caracter terorist în toate statele membre.

(2) Atunci când autoritatea competentă nu a emis anterior un ordin de eliminare către un furnizor de servicii de găzduire, aceasta îi pune la dispoziție furnizorului de servicii de găzduire respectiv informații cu privire la procedurile și termenele aplicabile, cu cel puțin 12 ore înainte de emiterea ordinului de eliminare.

Primul paragraf nu se aplică în cazurile de urgență justificate în mod corespunzător.

(3) Furnizorii de servicii de găzduire elimină conținutul cu caracter terorist sau blochează accesul la conținutul cu caracter terorist în toate statele membre în cel mai scurt timp posibil și, în orice caz, în termen de o oră de la primirea ordinului de eliminare.

(4) Autoritățile competente emit ordine de eliminare utilizând formularul prevăzut în anexa I. Ordinele de eliminare conțin următoarele elemente:

- (a) detalii de identificare a autorității competente care emite ordinul de eliminare și autentificarea ordinului de eliminare de către autoritatea competentă;
- (b) o expunere suficient de detaliată a motivelor care să explice de ce conținutul este considerat conținut cu caracter terorist și menționarea tipurilor de materiale relevante menționate la articolul 2 punctul 7;
- (c) o adresă URL (*Uniform Resource Locator*) exactă și, în cazul în care este necesar, informații suplimentare pentru identificarea conținutului cu caracter terorist;
- (d) o trimitere la prezentul regulament ca temei juridic al ordinului de eliminare;
- (e) indicarea datei, a orei și a semnăturii electronice a autorității competente care a emis ordinul de eliminare;

- (f) informații ușor de înțeles privind căile de atac de care dispune furnizorul de servicii de găzduire și furnizorul de conținut, inclusiv căile de atac în fața autorității competente, în fața unei instanțe și termenele pentru introducerea căii de atac;
- (g) în cazul în care este necesar și proporțional, decizia de a nu dezvălui informațiile cu privire la eliminarea conținutului cu caracter terorist sau la blocarea accesului la acesta, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3).

(5) Autoritatea competentă adresează ordinul de eliminare către sediul principal al furnizorului de servicii de găzduire sau către reprezentantul legal desemnat de acesta în conformitate cu articolul 17.

Autoritatea competentă transmite ordinul de eliminare către punctul de contact menționat la articolul 15 alineatul (1) prin mijloace electronice capabile să producă o înregistrare scrisă și în condiții care permit autentificarea expeditorului, inclusiv exactitatea datei și a orei la care s-a trimis și la care s-a primit ordinul.

(6) Furnizorul de servicii de găzduire informează, fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă, prin intermediul formularului prevăzut în anexa II, cu privire la eliminarea conținutului cu caracter terorist sau la blocarea accesului la conținutul cu caracter terorist în toate statele membre, indicând, în special, data și ora eliminării sau blocării respective.

(7) În cazul în care furnizorul de servicii de găzduire nu poate respecta ordinul de eliminare din motive de forță majoră sau dintr-o imposibilitate *de facto* care nu îi este imputabilă, inclusiv din motive tehnice sau operaționale justificate în mod obiectiv, acesta prezintă motivele respective fără întârzieri nejustificate autorității competente care a emis ordinul de eliminare, prin intermediul formularului prevăzut în anexa III.

Termenul prevăzut la alineatul (3) se aplică de îndată ce motivele menționate la primul paragraf de la prezentul alineat încetează să mai existe.

(8) Dacă furnizorul de servicii de găzduire nu poate respecta ordinul de eliminare deoarece documentul conține erori evidente sau nu conține informații suficiente pentru a permite executarea sa, acesta informează fără întârzieri nejustificate autoritatea competentă care a emis ordinul de eliminare, solicitând precizările necesare prin intermediul formularului prevăzut în anexa III.

Termenul prevăzut la alineatul (3) începe să curgă de îndată ce furnizorul de servicii de găzduire primește precizările necesare.

(9) Un ordin de eliminare devine definitiv la expirarea termenului pentru exercitarea căii de atac prevăzut de dreptul intern aplicabil, atunci când nu a fost introdusă nicio cale de atac, ori atunci când ordinul este confirmat în urma exercitării unei căi de atac.

Atunci când ordinul de eliminare devine definitiv, autoritatea competentă care a emis ordinul de eliminare informează autoritatea competentă menționată la articolul 12 alineatul (1) litera (c) din statul membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantul său legal.

Articolul 4

Procedura privind ordinele de eliminare transfrontaliere

(1) Sub rezerva articolului 3, atunci când furnizorul de servicii de găzduire nu își are sediul principal sau nu are reprezentant legal în statul membru al autorității competente care a emis ordinul de eliminare, autoritatea respectivă transmite în același timp o copie a ordinului de eliminare autorității competente din statul membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantul său legal.

(2) Atunci când un furnizor de servicii de găzduire primește un ordin de eliminare astfel cum este prevăzut în prezentul articol, acesta ia măsurile prevăzute la articolul 3 și măsurile necesare pentru a putea republica conținutul sau pentru a restabili accesul la conținutul în cauză, în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.

(3) Autoritatea competentă a statului membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantul său legal poate, din proprie inițiativă, în termen de 72 de ore de la primirea copiei ordinului de eliminare în conformitate cu alineatul (1), să efectueze controlul ordinului de eliminare pentru a stabili dacă acesta încalcă în mod grav sau evident prezentul regulament sau drepturile și libertățile fundamentale garantate de Cartă.

Atunci când constată o încălcare, respectiva autoritate competentă adoptă în același termen o decizie motivată în acest sens.

(4) Furnizorii de servicii de găzduire și furnizorii de conținut au dreptul de a transmite, în termen de 48 de ore de la primirea fie a unui ordin de eliminare, fie a informațiilor în temeiul articolului 11 alineatul (2), o cerere motivată prin care solicită autorității competente din statul membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal, sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal, să efectueze controlul ordinului de eliminare astfel cum este menționat la alineatul (3) primul paragraf de la prezentul articol.

În termen de 72 de ore de la primirea cererii respective, autoritatea competentă adoptă, în urma controlului ordinului de eliminare, o decizie motivată prin care constată existența sau inexistența unei încălcări.

(5) Înainte de a adopta o decizie în temeiul celui de al doilea paragraf de la alineatul (3) sau o decizie prin care constată existența unei încălcări în temeiul celui de al doilea paragraf de la alineatul (4), autoritatea competentă informează autoritatea competentă care a emis ordinul de eliminare cu privire la intenția sa de a adopta decizia și motivele deciziei sale.

(6) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal, sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal, adoptă o decizie motivată în conformitate cu alineatul (3) sau (4) de la prezentul articol, aceasta comunică de îndată decizia respectivă autorității competente care a emis ordinul de eliminare, furnizorului de servicii de găzduire, furnizorului de conținut care a solicitat efectuarea controlului în temeiul alineatului (4) de la prezentul articol și, în conformitate cu articolul 14, către Europol. Atunci când prin decizie se constată o încălcare în temeiul alineatului (3) sau (4) de la prezentul articol, ordinul de eliminare încetează să mai producă efecte juridice.

(7) La primirea deciziei prin care se constată o încălcare, care i-a fost comunicată în conformitate cu alineatul (6), furnizorul de servicii de găzduire în cauză republică imediat conținutul sau restabilește accesul la acesta, fără a aduce atingere posibilității de a-și pune în aplicare clauzele și condițiile în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern.

Articolul 5

Măsuri specifice

(1) Un furnizor de servicii de găzduire expus la conținut cu caracter terorist astfel cum se menționează la alineatul (4), include în clauzele și condițiile sale și, după caz, aplică prevederi care previn utilizarea abuzivă a serviciilor sale pentru diseminarea conținutului cu caracter terorist către public.

Acesta acționează în mod diligent, proporțional și nediscriminatoriu, luând în considerare în mod corespunzător și în toate împrejurările drepturile fundamentale ale utilizatorilor, și ținând cont, în special, de importanța fundamentală a libertății de exprimare și de informare într-o societate deschisă și democratică, pentru a evita eliminarea materialelor care nu reprezintă conținut cu caracter terorist.

(2) Un furnizor de servicii de găzduire expus la conținut cu caracter terorist astfel cum se menționează la alineatul (4), ia măsuri specifice pentru a își proteja serviciile împotriva diseminării conținutului cu caracter terorist către public.

Decizia cu privire la alegerea măsurilor specifice rămâne la latitudinea furnizorului de servicii de găzduire. Măsurile specifice respective pot include una sau mai multe dintre următoarele:

- (a) măsuri sau capacități tehnice sau operaționale adecvate, cum ar fi personal sau mijloace tehnice adecvate de identificare și de eliminare sau blocare promptă a accesului la conținutul cu caracter terorist;
- (b) mecanisme ușor accesibile și ușor de utilizat pentru ca utilizatorii să raporteze sau să semnaleze furnizorului de servicii de găzduire un presupus conținut cu caracter terorist;
- (c) alte mecanisme pentru o mai bună sensibilizare cu privire la conținutul cu caracter terorist în cadrul serviciilor sale, cum ar fi mecanismele de moderare a utilizatorilor;
- (d) orice altă măsură pe care furnizorul de servicii de găzduire o consideră adecvată pentru a preveni disponibilitatea unui conținut cu caracter terorist în cadrul serviciilor sale.

(3) Măsurile specifice îndeplinesc toate cerințele următoare:

- (a) sunt eficace în atenuarea nivelului de expunere al serviciilor furnizorului de servicii de găzduire la conținut cu caracter terorist;
- (b) sunt orientate și proporționale, ținând seama, în special, de gravitatea nivelului de expunere al serviciilor furnizorului de servicii de găzduire la conținutul cu caracter terorist, precum și de capacitățile tehnice și operaționale, de capacitatea financiară, de numărul de utilizatori ai furnizorului de servicii de găzduire și de volumul de conținut pe care îl furnizează;
- (c) sunt aplicate astfel încât să se țină seama pe deplin de drepturile și interesele legitime ale utilizatorilor, în special de drepturile fundamentale ale utilizatorilor privind libertatea de exprimare și de informare, respectarea vieții private și protecția datelor cu caracter personal;
- (d) sunt aplicate în mod diligent și nediscriminatoriu.

Atunci când măsurile specifice implică utilizarea unor măsuri tehnice, se oferă garanții adecvate și eficace, în special prin intermediul supravegherii și al verificării umane, pentru a se asigura acuratețea și pentru a se evita eliminarea materialului care nu reprezintă conținut cu caracter terorist.

(4) Un furnizor de servicii de găzduire este expus la conținut cu caracter terorist atunci când autoritatea competentă a statului membru în care își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal:

- (a) a luat o decizie, pe baza unor factori obiectivi, cum ar fi faptul că furnizorul de servicii de găzduire a primit două sau mai multe ordine definitive de eliminare în ultimele 12 luni, prin care constată că furnizorul de servicii de găzduire este expus la conținut cu caracter terorist; și
- (b) a notificat furnizorului de servicii de găzduire decizia menționată la litera (a).

(5) După primirea deciziei menționate la alineatul (4) sau la alineatul (6), după caz, furnizorul de servicii de găzduire raportează autorității competente cu privire la măsurile specifice pe care le-a luat și pe care intenționează să le ia pentru a respecta alineatele (2) și (3). Furnizorul de servicii de găzduire raportează în termen de trei luni de la primirea deciziei și, ulterior, anual. Obligația de a raporta încetează de îndată ce autoritatea competentă a decis, în urma unei cereri formulate în temeiul alineatului (7), că furnizorul de servicii de găzduire nu mai este expus la conținut cu caracter terorist.

(6) Atunci când, pe baza rapoartelor menționate la alineatul (5) și a oricăror alți factori obiectivi, după caz, autoritatea competentă consideră că măsurile specifice luate nu respectă alineatele (2) și (3), aceasta adresează furnizorului de servicii de găzduire o decizie prin care îi solicită să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea alineatelor (2) și (3).

Alegerea tipului de măsuri specifice care trebuie să fie luate rămâne la latitudinea furnizorului de servicii de găzduire.

(7) Un furnizor de servicii de găzduire poate, în orice moment, să solicite autorității competente să reexamineze și, după caz, să modifice sau să revoce decizia menționată la alineatul (4) sau (6).

În termen de trei luni de la primirea cererii, autoritatea competentă adoptă o decizie motivată, pe baza unor factori obiectivi cu privire la cerere, și notifică decizia respectivă furnizorului de servicii de găzduire.

(8) Nicio cerință de a lua măsuri specifice nu aduce atingere articolului 15 alineatul (1) din Directiva 2000/31/CE și nu impune furnizorilor de servicii de găzduire o obligație generală de a supraveghea a informațiile pe care le transmit sau le stochează și nici o obligație generală de a căuta în mod activ fapte sau circumstanțe care indică o activitate ilegală.

Nicio cerință de a lua măsuri specifice nu impune furnizorului de servicii de găzduire obligația de a utiliza instrumente automatizate.

*Articolul 6***Păstrarea conținutului și a datelor conexe**

(1) Furnizorii de servicii de găzduire păstrează conținutul cu caracter terorist care a fost eliminat sau la care accesul a fost blocat ca urmare a unui ordin de eliminare, sau a unor măsuri specifice în temeiul articolului 3 sau 5, precum și datele conexe eliminate ca urmare a eliminării conținutului cu caracter terorist, care sunt necesare în vederea:

(a) unor proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc, de soluționare a contestațiilor în temeiul articolului 10 împotriva unei decizii de a elimina conținutul cu caracter terorist și datele conexe sau de a bloca accesul la acestea; sau

(b) prevenirii, depistării, investigării și urmăririi penale a infracțiunilor de terorism.

(2) Conținutul cu caracter terorist și datele conexe menționate la alineatul (1) se păstrează timp de șase luni de la eliminare sau blocare. La cererea autorității sau a instanței competente, conținutul cu caracter terorist se păstrează pentru o durată suplimentară determinată numai dacă și atât timp cât acest lucru este necesar pentru procedurile de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc menționate la alineatul (1) litera (a) aflate în desfășurare.

(3) Furnizorii de servicii de găzduire se asigură că atât conținutul cu caracter terorist, cât și datele conexe păstrate în temeiul alineatului (1) fac obiectul unor măsuri de protecție tehnice și organizatorice adecvate.

Respectivele măsuri de protecție tehnice și organizatorice asigură faptul că accesul la conținutul cu caracter terorist și la datele conexe păstrate și prelucrarea acestora au loc exclusiv în scopurile menționate la alineatul (1) și asigură un nivel ridicat de securitate a datelor cu caracter personal în cauză. Furnizorii de servicii de găzduire revizuiesc și actualizează respectivele măsuri de protecție atunci când este necesar.

SECȚIUNEA III

MĂSURI DE PROTECȚIE ȘI RĂSPUNDEREA*Articolul 7***Obligații în materie de transparență care revin furnizorilor de servicii de găzduire**

(1) Furnizorii de servicii de găzduire prezintă clar, în clauzele și condițiile lor, politica lor de prevenire a diseminării conținutului cu caracter terorist, inclusiv, după caz, o explicație pertinentă cu privire la funcționarea măsurilor specifice, inclusiv, după caz, la utilizarea unor instrumente automatizate.

(2) Un furnizor de servicii de găzduire care a luat măsuri de prevenire a diseminării conținutului cu caracter terorist sau a fost obligat să ia măsuri în temeiul prezentului regulament într-un anumit an calendaristic publică un raport privind transparența acțiunilor întreprinse în anul respectiv. Furnizorul de servicii de găzduire publică raportul respectiv până la data de 1 martie a anului următor.

(3) Rapoartele privind transparența conțin cel puțin următoarele informații:

(a) informații referitoare la măsurile luate de furnizorul de servicii de găzduire în ceea ce privește identificarea și eliminarea sau blocarea accesului la conținut cu caracter terorist;

(b) informații referitoare la măsurile luate de furnizorul de servicii de găzduire pentru a preveni reapariția materialului online care a fost eliminat sau la care accesul a fost blocat deoarece a fost considerat ca fiind conținut cu caracter terorist, în special atunci când au fost utilizate instrumente automatizate;

(c) numărul de elemente de conținut cu caracter terorist care au fost eliminate sau la care accesul a fost blocat ca urmare a unor ordine de eliminare sau a unor măsuri specifice și numărul de ordine de eliminare în urma cărora conținutul nu a fost eliminat sau accesul la acesta nu a fost blocat în temeiul articolului 3 alineatul (7) primul paragraf și al articolului 3 alineatul (8) primul paragraf, precum și motivele pentru aceasta;

(d) numărul și rezultatul contestațiilor prelucrate de furnizorul de servicii de găzduire în conformitate cu articolul 10;

(e) numărul și rezultatul procedurilor de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc inițiate de furnizorul de servicii de găzduire;

- (f) numărul de cazuri în care furnizorul de servicii de găzduire a fost obligat să republice sau să redea accesul la conținut ca rezultat al unor proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc;
- (g) numărul de cazuri în care furnizorul de servicii de găzduire a republicat sau a redat accesul la conținut în urma unei contestații din partea furnizorului de conținut.

Articolul 8

Rapoartele privind transparența ale autorităților competente

- (1) Autoritățile competente publică rapoarte anuale privind transparența referitoare la activitățile desfășurate în temeiul prezentului regulament. Rapoartele respective conțin cel puțin următoarele informații referitoare la anul calendaristic dat:
 - (a) numărul de ordine de eliminare emise în temeiul articolului 3, numărul de ordine de eliminare care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1), numărul de ordine de eliminare care au făcut obiectul controlului în temeiul articolului 4, precum și informațiile privind modul în care furnizorii de servicii de găzduire în cauză au pus în aplicare ordinele de eliminare respective, inclusiv numărul de cazuri în care conținutul cu caracter terorist a fost eliminat sau accesul la acesta a fost blocat și numărul de cazuri în care conținutul cu caracter terorist nu a fost eliminat sau accesul la acesta nu a fost blocat;
 - (b) numărul de decizii luate în conformitate cu articolul 5 alineatul (4), (6) sau (7) și informațiile privind modul în care furnizorii de servicii de găzduire au pus în aplicare deciziile respective, inclusiv o descriere a măsurilor specifice;
 - (c) numărul de cazuri în care ordinele de eliminare și deciziile luate în conformitate cu articolul 5 alineatele (4) și (6) au făcut obiectul unor proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc și informațiile privind rezultatul procedurilor relevante;
 - (d) numărul de decizii prin care s-au aplicat sancțiuni în temeiul articolului 18, și o descriere a tipului de sancțiune aplicată.
- (2) Rapoartele anuale privind transparența menționate la alineatul (1) nu conțin informații care ar putea afecta activitățile în curs vizând prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de terorism sau în scopuri legate de interesele de siguranță națională.

Articolul 9

Căi de atac

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire care au primit un ordin de eliminare emis în temeiul articolului 3 alineatul (1) sau o decizie în temeiul articolului 4 alineatul (4) sau al articolului 5 alineatul (4), (6) sau (7) au dreptul la o cale de atac efectivă. Acest drept include dreptul de a contesta un asemenea ordin de eliminare în fața instanțelor statului membru al autorității competente care a emis ordinul de eliminare sau dreptul de a contesta decizia în temeiul articolului 4 alineatul (4) sau al articolului 5 alineatul (4), (6) sau (7) în fața instanțelor statului membru al autorității competente care a adoptat decizia respectivă.
- (2) Furnizorii de conținut al căror conținut a fost eliminat sau la care accesul a fost blocat ca urmare a unui ordin de eliminare au dreptul la o cale de atac efectivă. Acest drept include dreptul de a contesta ordinul de eliminare emis în temeiul articolului 3 alineatul (1) în fața instanțelor statului membru al autorității competente care a emis respectivul ordin de eliminare și dreptul de a contesta decizia adoptată în temeiul articolului 4 alineatul (4) în fața instanțelor statului membru al autorității competente care a adoptat decizia respectivă.
- (3) Statele membre stabilesc proceduri eficiente pentru exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul articol.

Articolul 10

Mecanisme de prezentare a contestațiilor

- (1) Furnizorii de servicii de găzduire stabilesc un mecanism eficient și accesibil care să le permită furnizorilor de conținut al căror conținut a fost eliminat sau la care accesul a fost blocat ca urmare a unor măsuri specifice luate în temeiul articolului 5 să conteste eliminarea sau blocarea accesului la conținutul respectiv și să solicite republicarea conținutului eliminat sau la care accesul a fost blocat.

(2) Fiecare furnizor de servicii de găzduire analizează prompt toate contestațiile primite prin intermediul mecanismului menționat la alineatul (1) și republică conținutul sau deblochează accesul la acesta, fără întârzieri nejustificate, atunci când eliminarea conținutului sau blocarea accesului la acesta a fost nejustificată. Furnizorul de servicii de găzduire informează autorul contestației cu privire la rezultatul contestației, în termen de două săptămâni de la primirea acesteia.

Atunci când contestația este respinsă, furnizorul de servicii de găzduire comunică autorului contestației motivele care stau la baza deciziei sale.

Republicarea conținutului sau deblocarea accesului la acesta nu împiedică exercitarea unor proceduri de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc împotriva deciziei furnizorului de servicii de găzduire sau a autorității competente.

Articolul 11

Informarea furnizorilor de conținut

(1) Atunci când un furnizor de servicii de găzduire a eliminat sau a blocat accesul la un conținut cu caracter terorist, acesta informează furnizorul de conținut cu privire la o astfel de eliminare sau blocare.

(2) La cererea furnizorului de conținut, furnizorul de servicii de găzduire îi comunică acestuia motivele eliminării sau ale blocării accesului și dreptul de contestare a ordinului de eliminare sau îi furnizează acestuia o copie a ordinului de eliminare.

(3) Obligația în temeiul alineatelor (1) și (2) nu se aplică atunci când autoritatea competentă care a emis ordinul de eliminare decide că este necesar și proporțional să nu fie dezvăluite niciun fel de informații din motive de siguranță publică, cum ar fi prevenirea, investigarea, depistarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism, atât timp cât este necesar, dar nu mai mult de șase săptămâni de la data deciziei respective. În acest caz, furnizorul de servicii de găzduire nu dezvăluie nicio informație privind eliminarea conținutului cu caracter terorist sau blocarea accesului la acesta.

Respectiva autoritate competentă poate prelungi perioada menționată cu încă șase săptămâni, în cazul în care există în continuare motive pentru o astfel de nedivulgare.

SECȚIUNEA IV

AUTORITĂȚI COMPETENTE ȘI COOPERARE

Articolul 12

Desemnarea autorităților competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritatea sau autoritățile competente pentru:

- (a) a emite ordine de eliminare în temeiul articolului 3;
- (b) a efectua controlul ordinelor de eliminare în temeiul articolului 4;
- (c) a supraveghea punerea în aplicare a măsurilor specifice în temeiul articolului 5;
- (d) a aplica sancțiuni în temeiul articolului 18.

(2) Fiecare stat membru se asigură că în cadrul autorității competente menționate la alineatul (1) litera (a) este desemnat sau stabilit un punct de contact care să soluționeze cererile de clarificare și observațiile cu privire la ordinele de eliminare pe care le emite respectiva autoritate competentă.

Statele membre se asigură că informațiile referitoare la punctul de contact sunt puse la dispoziția publicului.

(3) Până la 7 iunie 2022, statele membre îi notifică Comisiei autoritatea sau autoritățile competente menționate la alineatul (1) și eventualele schimbări referitoare la acestea. Comisia publică această notificare și eventualele schimbări referitoare la acestea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(4) Până la 7 iunie 2022, Comisia întocmește un registru online în care sunt înscrise toate autoritățile competente menționate la alineatul (1) și punctul de contact desemnat sau stabilit în temeiul alineatului (2) de fiecare autoritate competentă. Comisia publică periodic eventualele schimbări referitoare la acestea.

*Articolul 13***Autoritățile competente**

(1) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente dispun de competențele necesare și de resurse suficiente pentru a-și atinge obiectivele și pentru a îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente își exercită sarcinile care le revin în temeiul prezentului regulament în mod obiectiv, nediscriminatoriu și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale. Autoritățile competente nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la niciun alt organism în legătură cu îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul articolului 12 alineatul (1).

Primul paragraf nu exclude supravegherea în conformitate cu dreptul constituțional intern.

*Articolul 14***Cooperarea dintre furnizorii de servicii de găzduire, autoritățile competente și Europol**

(1) Autoritățile competente fac schimb de informații, se coordonează și cooperează între ele și, după caz, cu Europol, în ceea ce privește ordinele de eliminare, în special în scopul de a evita suprapunerea eforturilor, de a spori coordonarea și de a evita interferențele cu investigațiile din diferitele state membre.

(2) Autoritățile competente din statele membre fac schimb de informații, se coordonează și cooperează cu autoritățile competente menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (c) și (d) în ceea ce privește măsurile specifice luate în temeiul articolului 5 și sancțiunile aplicate în temeiul articolului 18. Statele membre se asigură că autoritățile competente menționate la articolul 12 alineatul (1) literele (c) și (d) dețin toate informațiile relevante.

(3) În sensul alineatului (1), statele membre stabilesc canale sau mecanisme de comunicare adecvate și sigure care să asigure schimbul de informații relevante în timp util.

(4) Pentru punerea în aplicare eficace a prezentului regulament, precum și pentru a se evita suprapunerea eforturilor, statele membre și furnizorii de servicii de găzduire pot să utilizeze instrumente specifice, inclusiv cele stabilite de Europol, pentru a facilita în special:

(a) prelucrarea ordinelor de eliminare și observațiile privind acestea în temeiul articolului 3; și

(b) cooperarea în vederea identificării și punerii în aplicare a măsurilor specifice în temeiul articolului 5.

(5) Atunci când furnizorii de servicii de găzduire iau cunoștință de conținut cu caracter terorist care implică o amenințare iminentă la adresa vieții, aceștia informează prompt autoritățile competente să investigheze și să urmărească penal infracțiunile din statele membre vizate. În cazul în care este imposibilă identificarea statelor membre vizate, furnizorii de servicii de găzduire informează punctul de contact în temeiul articolului 12 alineatul (2) din statul membru în care au sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantul lor legal și transmit informațiile privind conținutul cu caracter terorist către Europol, în vederea luării unor măsuri corespunzătoare.

(6) Autoritățile competente sunt încurajate să transmită către Europol copii ale ordinelor de eliminare, pentru a-i permite acestuia să prezinte un raport anual care să conțină o analiză a tipurilor de conținut cu caracter terorist care fac obiectul unui ordin de eliminare sau de blocare a accesului în temeiul prezentului regulament.

*Articolul 15***Puncte de contact ale furnizorilor de servicii de găzduire**

(1) Fiecare furnizor de servicii de găzduire desemnează sau stabilește un punct de contact care primește ordinele de eliminare prin mijloace electronice și asigură prelucrarea promptă a acestora în temeiul articolelor 3 și 4. Furnizorul de servicii de găzduire se asigură că informațiile referitoare la punctul de contact sunt făcute publice.

(2) În informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se precizează limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii menționate în Regulamentul nr. 1/58 ⁽¹⁵⁾, în care se poate desfășura comunicarea cu punctul de contact și în care urmează să aibă loc corespondența ulterioară privind ordinele de eliminare în temeiul articolului 3. Printre limbile respective se numără cel puțin una dintre limbile oficiale ale statului membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal.

SECȚIUNEA V

PUNERE ÎN APLICARE ȘI EXECUTARE

Articolul 16

Competență

(1) Statul membru în care se află sediul principal al furnizorului de servicii de găzduire este competent în sensul articolelor 5, 18 și 21. Competența cu privire la un furnizor de servicii de găzduire al cărui sediu principal nu se află în Uniune revine statului membru în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal.

(2) Atunci când un furnizor de servicii de găzduire care nu își are sediul principal în Uniune nu își desemnează un reprezentant legal, sunt competente toate statele membre.

(3) Atunci când o autoritate competentă dintr-un stat membru își exercită competența în temeiul alineatului (2), acesta informează autoritățile competente din toate celelalte state membre.

Articolul 17

Reprezentantul legal

(1) Un furnizor de servicii de găzduire care nu are un sediu principal în Uniune desemnează, în scris, o persoană fizică sau juridică în calitate de reprezentant legal al său în Uniune pentru primirea, asigurarea respectării și executarea ordinelor de eliminare și a deciziilor emise de autoritățile competente.

(2) Furnizorul de servicii de găzduire îi conferă reprezentantului său legal competențele și resursele necesare pentru a îndeplini ordinele de eliminare și deciziile respective și pentru a coopera cu autoritățile competente.

Reprezentantul legal își are reședința sau sediul într-unul din statele membre în care furnizorul de servicii de găzduire își oferă serviciile.

(3) Reprezentantul legal poate fi considerat răspunzător pentru încălcarea prezentului regulament, fără a se aduce atingere răspunderii furnizorului de servicii de găzduire sau acțiunilor în justiție împotriva acestuia.

(4) Furnizorul de servicii de găzduire notifică desemnarea reprezentantului său legal autorității competente menționate la articolul 12 alineatul (1) litera (d) din statul membru în care își are reședința sau sediul reprezentantul legal.

Furnizorul de servicii de găzduire pune la dispoziția publicului informațiile referitoare la reprezentantul său legal.

SECȚIUNEA VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Sanțiuni

(1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării prezentului regulament de către furnizorii de servicii de găzduire și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile respective se limitează la încălcarea articolului 3 alineatele (3) și (6), a articolului 4 alineatele (2) și (7), a articolului 5 alineatele (1), (2), (3), (5) și (6), a articolelor 6, 7, 10 și 11, a articolului 14 alineatul (5), a articolului 15 alineatul (1) și a articolului 17.

⁽¹⁵⁾ Regulamentul nr. 1 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17, 6.10.1958, p. 385).

Sancțiunile menționate la primul paragraf sunt efective, proporționale și disuasive. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei până la 7 iunie 2022, și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente, atunci când decid dacă să aplice o sancțiune, precum și atunci când stabilesc tipul și nivelul de gravitate ale sancțiunii, țin cont de toate circumstanțele relevante, inclusiv de:

- (a) natura, gravitatea și durata încălcării;
- (b) dacă încălcarea a fost comisă cu intenție sau din neglijență;
- (c) încălcările anterioare comise de furnizorul de servicii de găzduire;
- (d) capacitatea financiară a furnizorului de servicii de găzduire;
- (e) nivelul de cooperare al furnizorului de servicii de găzduire cu autoritățile competente;
- (f) natura și dimensiunea furnizorului de servicii de găzduire, în special dacă acesta constituie o microîntreprindere sau o întreprindere mică sau mijlocie;
- (g) gradul de vinovăție a furnizorului de servicii de găzduire, ținând seama de măsurile tehnice și organizatorice luate de acesta pentru a se conforma prezentului regulament.

(3) Statele membre se asigură că pentru nerespectarea sistematică sau continuă a obligațiilor în temeiul articolului 3 alineatul (3) se aplică sancțiuni financiare de până la 4 % din cifra de afaceri globală a furnizorului de servicii de găzduire corespunzătoare precedentului exercițiu financiar.

Articolul 19

Cerințe tehnice și modificarea anexelor

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a completa prezentul regulament cu cerințele tehnice necesare pentru mijloacele electronice pe care autoritățile competente le utilizează pentru transmiterea ordinelor de eliminare.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 20 pentru a modifica anexele, cu scopul de a aborda efectiv eventuala necesitate de îmbunătățire a conținutului formularelor aferente ordinelor de eliminare și pentru furnizarea de informații cu privire la imposibilitatea de a executa ordinele de eliminare.

Articolul 20

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 19 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 7 iunie 2022.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 19 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 19 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 21

Monitorizare

(1) Statele membre colectează de la autoritățile lor competente și de la furnizorii de servicii de găzduire care intră sub jurisdicția lor informații privind măsurile pe care le-au luat în conformitate cu prezentul regulament în anul calendaristic precedent și le trimit Comisiei anual până la data de 31 martie. Informațiile respective cuprind:

- (a) numărul de ordine de eliminare emise și numărul de elemente de conținut cu caracter terorist care au fost eliminate sau la care accesul a fost blocat, precum și promptitudinea eliminării sau blocării acestora;
- (b) măsurile specifice luate în temeiul articolului 5, inclusiv informații privind numărul de elemente de conținut cu caracter terorist care au fost eliminate sau la care accesul a fost blocat, precum și promptitudinea eliminării sau blocării acestora;
- (c) numărul de solicitări de acces emise de autoritățile naționale competente cu privire la conținutul păstrat de furnizorii de servicii de găzduire în temeiul articolului 6;
- (d) numărul procedurilor de contestație inițiate și măsurile luate de furnizorii de servicii de găzduire în temeiul articolului 10;
- (e) numărul procedurilor de control jurisdicțional administrativ sau judecătoresc și deciziile luate de autoritatea competentă în conformitate cu dreptul intern.

(2) Până la 7 iunie 2023, Comisia stabilește un program detaliat de monitorizare a performanțelor, a rezultatelor și a impactului prezentului regulament. Programul de monitorizare stabilește indicatorii și mijloacele care trebuie să fie utilizate și intervalele pentru colectarea de date și de alte dovezi necesare. Programul precizează acțiunile care urmează să fie întreprinse de către Comisie și de către statele membre în ceea ce privește colectarea și analizarea datelor și a altor dovezi pentru a monitoriza progresele și a evalua prezentul regulament în temeiul articolului 23.

Articolul 22

Raport privind punerea în aplicare

Până la 7 iunie 2023, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament. Raportul respectiv conține informații privind monitorizarea în temeiul articolului 21 și informațiile care rezultă din obligațiile în materie de transparență în temeiul articolului 8. Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea raportului respectiv.

Articolul 23

Evaluare

Până la 7 iunie 2024, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la aplicarea acestuia, care include:

- (a) funcționarea și eficacitatea mecanismelor de protecție, în special a celor prevăzute la articolul 4 alineatul (4), la articolul 6 alineatul (3) și la articolele 7-11;

- (b) impactul pe care îl are prezentul regulament asupra drepturilor fundamentale, în special asupra libertății de exprimare și de informare, respectării vieții private și protecției datelor cu caracter personal; și
- (c) contribuția prezentului regulament la protecția siguranței publice.

Dacă este cazul, raportul este însoțit de propuneri legislative.

Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru elaborarea raportului respectiv.

Comisia evaluează, de asemenea, necesitatea și fezabilitatea înființării unei platforme europene cu privire la conținutul cu caracter terorist online, pentru a facilita comunicarea și cooperarea în temeiul prezentului regulament.

Articolul 24

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 7 iunie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 aprilie 2021.

Pentru Parlamentul European
Președintele
D.M. SASSOLI

Pentru Consiliu
Președintele
A.P. ZACARIAS

ANEXA I

ORDIN DE ELIMINARE

[articolul 3 din Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului]

În temeiul articolului 3 din Regulamentul (UE) 2021/784 (denumit în continuare „regulamentul”), destinatarul prezentului ordin de eliminare trebuie să elimine conținutul cu caracter terorist sau să blocheze accesul la conținutul cu caracter terorist în toate statele membre în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de o oră de la primirea ordinului de eliminare.

În temeiul articolului 6 din regulament, la cererea autorităților sau a instanțelor competente, destinatarul trebuie să păstreze timp de șase luni sau mai mult conținutul și datele conexe care au fost eliminate sau la care accesul a fost blocat.

În temeiul articolului 15 alineatul (2) din regulament, ordinul de eliminare se transmite într-una din limbile desemnate de destinatar.

SECȚIUNEA A:

Statul membru al autorității competente emitente:

.....

NB: detaliile despre autoritatea competentă emitentă care sunt indicate în secțiunile E și F

Destinatarul și, după caz, reprezentantul legal:

.....

Punctul de contact:

.....

Statul membru în care își are sediul principal furnizorul de servicii de găzduire sau în care își are reședința sau sediul reprezentantul său legal:

.....

Data și ora emiterii ordinului de eliminare:

.....

Numărul de referință al ordinului de eliminare:

.....

SECȚIUNEA B: Conținutul cu caracter terorist care trebuie eliminat sau la care accesul trebuie blocat în toate statele membre în cel mai scurt timp și, în orice caz, în termen de o oră:

Adresa URL și informații suplimentare care permit identificarea și locația precisă a conținutului cu caracter terorist:

.....

Motivele pentru care materialul este considerat drept conținut cu caracter terorist în conformitate cu articolul 2 punctul 7 din regulament.

Materialul [a se bifa rubrica (rubricile) corespunzătoare]:

☐ instigă alte persoane la săvârșirea unor infracțiuni de terorism, de exemplu prin glorificarea actelor de terorism, prin apologia săvârșirii unor astfel de infracțiuni [articolul 2 punctul 7 litera (a) din regulament]

☐ solicită altor persoane să săvârșească, sau să contribuie la săvârșirea, unor infracțiuni de terorism [articolul 2 punctul 7 litera (b) din regulament]

☐ solicită altor persoane să participe la activitățile unui grup terorist [articolul 2 punctul 7 litera (c) din regulament]

☐ oferă instrucțiuni referitoare la fabricarea sau folosirea explozivilor, a armelor de foc sau a altor arme sau substanțe nocive sau periculoase sau la alte metode sau tehnici specifice cu scopul săvârșirii sau contribuirii la săvârșirea unor infracțiuni de terorism [articolul 2 punctul 7 litera (d) din regulament]

☐ constituie o amenințare de a săvârși o infracțiune de terorism [articolul 2 punctul 7 litera (e) din regulament].

Informații suplimentare pentru care materialul este considerat drept conținut cu caracter terorist:

.....

.....

.....

SECȚIUNEA C: Informarea furnizorului de conținut

Vă rugăm să rețineți că (a se bifa rubrica, după caz):

☐ din motive de siguranță publică, **destinatarul trebuie să se abțină de a informa furnizorul de conținut** despre eliminarea conținutului cu caracter terorist sau blocarea accesului la acesta.

Dacă rubrica nu este pertinentă, a se vedea secțiunea G pentru informațiile privind posibilitățile de a contesta ordinul de eliminare în statul membru al autorității competente emitente în temeiul dreptului intern (o copie a ordinului de eliminare poate fi transmisă, la cerere, furnizorului de conținut).

SECȚIUNEA D: Informarea autorității competente a statului membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal

A se bifa rubrica (rubricile) corespunzătoare

- ☐ Statul membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal este diferit de statul membru al autorității competente emitente;
- ☐ O copie a ordinului de eliminare se transmite autorității competente a statului membru în care furnizorul de servicii de găzduire își are sediul principal sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal

SECȚIUNEA E: Date de contact ale autorității competente emitente

Tipul (a se bifa rubrica corespunzătoare):

- ☐ judecător, instanță judecătorească sau judecător de instrucție
- ☐ autoritate de aplicare a legii
- ☐ altă autoritate competentă → vă rugăm să completați și secțiunea F

Date de contact ale autorității competente emitente sau ale reprezentatului acestuia care atestă exactitatea și corectitudinea ordinului de eliminare:

Denumirea autorității emitente competente:

.....

Numele reprezentantului său, funcția (titlul și gradul):

.....

Numărul dosarului:

.....

Adresa:

.....

Numărul de telefon (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității):

.....

Fax (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității):

.....

Adresa de e-mail

Data

Ștampila oficială (dacă există) și semnătura ⁽¹⁾:

.....

⁽¹⁾ Semnătura nu este necesară în cazul transmiterii ordinului de eliminare prin canale autentificate, care pot garanta autenticitatea ordinului de eliminare.

SECȚIUNEA F: Date de contact pentru acțiuni subsecvente

Datele de contact ale autorității competente emitente pentru transmiterea observațiilor privind momentul eliminării sau al blocării accesului sau pentru obținerea unor clarificări suplimentare:

.....

Date de contact ale autorității competente din statul membru în care își are sediul principal furnizorul de servicii de găzduire sau în care își are reședința sau sediul reprezentantului său legal:

.....

SECȚIUNEA G: Informații privind controlul jurisdicțional

Informații privind organismul sau instanța competentă, termenele și procedurile de contestare a ordinului de eliminare:

Organismul sau instanța competentă în fața căreia se poate contesta ordinul de eliminare:

.....

Termenul pentru contestarea ordinului de eliminare (zile/luni începând de la):

.....

Trimitere la dispozițiile de drept intern:

.....

—

ANEXA II

FORMULAR PENTRU TRANSMITEREA DE OBSERVAȚII ÎN URMA ELIMINĂRII CONȚINUTULUI CU CARACTER
TERORIST SAU A BLOCĂRII ACCESULUI LA ACESTA

[articolul 3 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului]

SECȚIUNEA A:

Destinatarul ordinului de eliminare:

.....

Autoritatea competentă care a emis ordinul de eliminare:

.....

Numărul de referință al dosarului autorității competente care a emis ordinul de eliminare:

.....

Numărul de referință al dosarului destinatarului:

.....

Data și ora primirii ordinului de eliminare:

.....

SECȚIUNEA B: Măsurile luate în conformitate cu ordinul de eliminare

(a se bifa rubrica corespunzătoare):

☐ conținutul cu caracter terorist a fost eliminat☐ conținutul cu caracter terorist a fost blocat în toate statele membre

Ora și data măsurii luate:

.....

SECȚIUNEA C: Datele de contact ale destinatarului

Denumirea/numele furnizorului de servicii de găzduire

.....

SAU

Denumirea/numele reprezentantului legal al furnizorului de servicii de găzduire:

.....

Statul membru în care se află sediul principal al furnizorului de servicii de găzduire:

.....

SAU

Statul membru în care își are reședința sau sediul reprezentantul legal al furnizorului de servicii de găzduire:

.....

Numele persoanei autorizate:

.....

Adresa de e-mail al punctului de contact:

.....

Data:

.....

ANEXA III

INFORMAȚII PRIVIND IMPOSIBILITATEA DE A EXECUTA ORDINUL DE ELIMINARE

[articolul 3 alineatele (7) și (8) din Regulamentul (UE) 2021/784 al Parlamentului European și al Consiliului]

SECȚIUNEA A:

Destinatarul ordinului de eliminare:

.....

Autoritatea competentă care a emis ordinul de eliminare:

.....

Numărul de referință al dosarului autorității competente care a emis ordinul de eliminare:

.....

Numărul de referință al dosarului destinatarului:

.....

Data și ora primirii ordinului de eliminare:

.....

SECȚIUNEA B: Neexecutare

1. Ordinul de eliminare nu poate fi executat în termen din următorul (următoarele) motiv(e) [a se bifa rubrica (rubricile) corespunzătoare]:

☐ caz de forță majoră sau imposibilitate de facto imputabile destinatarului sau furnizorului de servicii, inclusiv din motive tehnice sau operaționale justificabile în mod obiectiv

☐ ordinul de eliminare conține erori evidente

☐ ordinul de eliminare nu conține suficiente informații

2. Vă rugăm să furnizați informații suplimentare cu privire la motivele neexecutării:

.....

3. Dacă ordinul de eliminare conține erori evidente și/sau nu conține informații suficiente, vă rugăm să precizați erorile și informațiile sau clarificările suplimentare care sunt necesare:

.....

SECȚIUNEA C: Datele de contact ale furnizorului de servicii de găzduire sau ale reprezentantului său legal

Denumirea/numele furnizorului de servicii de găzduire:

.....

SAU

Denumirea/numele reprezentantului legal al furnizorului de servicii de găzduire:

.....

Numele persoanei autorizate:

.....

Date de contact (adresa de e-mail):

.....

Semnătura:

.....

Data și ora:

.....

REGULAMENTUL (UE) 2021/785 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 29 aprilie 2021****de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 33 și 325,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 325 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că Uniunea și statele membre combat fraudele și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii. Uniunea ar trebui să sprijine activitățile din aceste domenii.
- (2) Prin sprijinul acordat anterior pentru astfel de activități acordat prin intermediul Deciziei nr. 804/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ (programul Hercule), care a fost modificată și a cărei aplicare a fost prelungită prin Decizia nr. 878/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ (programul Hercule II), la rândul său abrogată și înlocuită de Regulamentul (UE) nr. 250/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ (programul Hercule III), s-au putut intensifica activitățile întreprinse de Uniune și de statele membre privind combaterea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii.
- (3) Legislația Uniunii care stabilește norme pentru Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală, Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european pentru afaceri maritime și pescuit, Fondul pentru azil, migrație și integrare, Instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor, Fondul de ajutor european destinat celor mai defavorizate persoane, precum și pentru asistența pentru preaderare în ceea ce privește perioada de programare 2014-2020 și ulterior, prevede obligația raportării, de către statele membre, țările candidate și potențialii candidați la aderare, a neregulilor și a fraudelor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. Sistemul de gestionare a neregulilor (IMS) este un instrument de comunicații electronice securizate prin care se facilitează îndeplinirea de către statele membre, țările candidate și potențialii candidați la aderare a obligației de a raporta neregulile depistate și care sprijină, de asemenea, gestionarea și analiza neregulilor.
- (4) Pe lângă importanța incontestabilă a activității desfășurate de Comisie în contextul prevenirii fraudei, ar trebui recunoscută pe deplin și importanța, printre altele, a punerii în aplicare a Sistemului de informații antifraudă (AFIS), precum și a strategiilor antifraudă de la nivel național.

⁽¹⁾ JO C 10, 10.1.2019, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 februarie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 16 martie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 29 aprilie 2021 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Decizia nr. 804/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de stabilire a unui program de acțiune comunitară în vederea promovării unor acțiuni în domeniul protecției intereselor financiare ale Comunității (programul „Hercule”) (JO L 143, 30.4.2004, p. 9).

⁽⁴⁾ Decizia nr. 878/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2007 de modificare și de prelungire a termenului de aplicare a Deciziei nr. 804/2004/CE de stabilire a unui program de acțiune comunitară în vederea promovării unor acțiuni în domeniul protecției intereselor financiare ale Comunității (programul Hercule II) (JO L 193, 25.7.2007, p. 18).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 250/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 de instituire a unui program în vederea promovării unor activități în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii Europene (programul „Hercule III”) și de abrogare a Deciziei nr. 804/2004/CE (JO L 84, 20.3.2014, p. 6).

- (5) Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ⁽⁶⁾ și Decizia 2009/917/JAI a Consiliului ⁽⁷⁾ prevăd obligația Uniunii de a sprijini asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol.
- (6) Sprijinul respectiv este acordat pentru o serie de activități operaționale. Printre acestea se numără AFIS, o platformă de tehnologie a informației care constă într-o serie de aplicații ce funcționează în cadrul unui sistem comun de informații gestionat de Comisie. IMS este, de asemenea, utilizat în platforma AFIS. Sistemul comun de informații necesită finanțare stabilă și previzibilă pe parcursul anilor pentru a i se asigura sustenabilitatea.
- (7) Platforma AFIS cuprinde mai multe sisteme de informații, inclusiv Sistemul de informații al vămilor. Sistemul de informații al vămilor este un sistem de informații automatizat care vizează sprijinirea statelor membre în prevenirea, investigarea și urmărirea penală a operațiunilor care încalcă legislația în domeniul vamal sau agricol, prin sporirea, printr-o difuzare mai rapidă a informațiilor, a eficacității cooperării și procedurilor de control ale administrațiilor vamale ale căror atribuții includ astfel de operațiuni. Infrastructura unică a Sistemului de informații al vămilor acoperă atât cazurile de cooperare administrativă, cât și cele de cooperare polițienească bazate pe fostul pilon justiție și afaceri interne al Uniunii. Dimensiunea Sistemului de informații al vămilor legată de cooperarea polițienească nu poate fi disociată, din punct de vedere tehnic, de dimensiunea sa administrativă, întrucât ambele sunt exploatate în cadrul unui sistem comun de tehnologie a informației. Având în vedere faptul că Sistemul de informații al vămilor este doar unul dintre diferitele sisteme de informații care funcționează în cadrul platformei AFIS și că numărul de cazuri de cooperare polițienească este mai mic decât numărul de cazuri de cooperare administrativă în Sistemul de informații al vămilor, dimensiunea legată de cooperarea polițienească a platformei AFIS este considerată ca fiind accesorie dimensiunii administrative.
- (8) Pentru a spori sinergiile și flexibilitatea bugetară și a simplifica gestionarea, sprijinul acordat de Uniune în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii, al raportării neregulilor și al asistenței administrative reciproce și cooperării în domeniile vamal și agricol ar trebui să fie cumulat și raționalizat în cadrul unui singur program, Programul Uniunii de luptă antifraudă (denumit în continuare „programul”). Programul ar trebui să fie instituit pentru o perioadă de șapte ani pentru a alinia durata acestuia cu cea a cadrului financiar multianual stabilit în Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului ⁽⁸⁾.
- (9) Prin urmare, programul ar trebui să cuprindă o componentă similară programului Hercule III, o a doua componentă care asigură finanțarea IMS și o a treia componentă care finanțează activitățile aflate în sarcina Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 515/97, inclusiv platforma AFIS.
- (10) Programul ar trebui să faciliteze cooperarea dintre autoritățile relevante ale statelor membre și dintre statele membre, Comisie și alte organe relevante ale Uniunii, inclusiv Parchetul European (EPPO), după caz, cu privire la acele state membre care participă la cooperarea consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939 al Consiliului ⁽⁹⁾, pentru a asigura protecția eficace a intereselor financiare ale Uniunii, precum și aplicarea corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol, fără a aduce atingere responsabilităților statelor membre, și pentru a asigura utilizarea mai eficace a resurselor decât s-ar putea realiza la nivel național. Acțiunea la nivelul Uniunii este necesară și justificată întrucât ajută statele membre să protejeze în mod colectiv interesele financiare ale Uniunii și încurajează utilizarea structurilor comune ale Uniunii pentru intensificarea cooperării și a schimbului de informații între autoritățile competente, sprijinind în același timp raportarea datelor privind neregulile și cazurile de fraudă.
- (11) În plus, sprijinirea protejării intereselor financiare ale Uniunii ar trebui să abordeze toate aspectele bugetului Uniunii, atât pe partea de venituri, cât și pe partea de cheltuieli. În acest cadru, ar trebui să se acorde atenția cuvenită faptului că programul este singurul program al Uniunii care protejează partea de cheltuieli a bugetului Uniunii.

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

⁽⁷⁾ Decizia 2009/917/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind utilizarea tehnologiei informației în domeniul vamal (JO L 323, 10.12.2009, p. 20).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2093 al Consiliului din 17 decembrie 2020 de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 (JO L 433I, 22.12.2020, p. 11).

⁽⁹⁾ Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

- (12) Prezentul regulament stabilește un pachet financiar aferent programului, care reprezintă principala valoare de referință, în înțelesul punctului 18 din Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii⁽¹⁰⁾, pentru Parlamentul European și pentru Consiliu pe durata procedurii bugetare anuale.
- (13) Prezentului program i se aplică Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹¹⁾ (denumit în continuare „Regulamentul financiar”). Regulamentul financiar stabilește normele privind execuția bugetului Uniunii, inclusiv normele privind granturile, premiile, achizițiile publice, gestiunea indirectă, instrumentele financiare, garanțiile bugetare, asistența financiară și rambursările către experți externi. Normele adoptate în temeiul articolului 322 din TFUE includ, de asemenea, un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii.
- (14) Tipurile de finanțare și metodele de execuție prevăzute în prezentul regulament ar trebui alese pe baza capacității lor de a realiza obiectivele specifice ale acțiunilor și de a obține rezultate, ținându-se seama în special de costurile controalelor, de sarcina administrativă și de riscul preconizat de neconformitate. În acest sens, ar trebui avute în vedere utilizarea de sume forfetare, rate forfetare și costuri unitare, precum și recurgerea la o finanțare care nu este legată de costuri, menționată la articolul 125 alineatul (1) din Regulamentul financiar.
- (15) Prezentul regulament ar trebui să ofere o listă orientativă a acțiunilor care urmează să fie finanțate, pentru a asigura continuitatea finanțării tuturor acțiunilor aflate în sarcina Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 515/97, inclusiv a platformei AFIS.
- (16) Acțiunile ar trebui să fie eligibile pe baza capacității lor de a îndeplini obiectivele specifice ale programului. Obiectivele specifice ale programului ar trebui să includă furnizarea de asistență tehnică specială către autoritățile competente din statele membre, cum ar fi prin furnizarea de cunoștințe specifice, echipamente specializate și avansate din punct de vedere tehnic și instrumente eficace din domeniul IT; prin asigurarea sprijinului necesar investigațiilor și facilitarea acestora, în special prin constituirea de echipe comune de anchetă și operațiuni trans-frontaliere; sau prin intensificarea schimburilor de personal pentru proiecte specifice. În plus, acțiunile eligibile ar trebui, de asemenea, să includă organizarea de cursuri de formare specializată specifică și de ateliere de analiză a riscurilor, precum și, după caz, conferințe și studii.
- (17) Achiziționarea de echipamente prin intermediul instrumentului Uniunii de sprijin financiar pentru echipamentele de control vamal instituit printr-un Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire, ca parte a Fondului de gestionare integrată a frontierelor, a instrumentului de sprijin financiar pentru echipamente de control vamal ar avea un impact pozitiv asupra combaterii fraudei care afectează interesele financiare ale Uniunii. În baza instrumentului respectiv, ar exista o obligație de a evita orice dublare a sprijinului acordat de Uniune. Programul ar trebui, în mod similar, să asigure faptul că orice dublare a sprijinului acordat de Uniune este evitată și ar trebui, în principiu, să își canalizeze sprijinul către achiziționarea de tipuri de echipamente care nu intră sub incidența instrumentului Uniunii de sprijin financiar pentru echipamentele de control vamal sau pentru echipamentele ai căror beneficiari sunt alte autorități decât cele vizate de instrumentul Uniunii de sprijin financiar pentru echipamentele de control vamal. În plus, ar trebui să se asigure faptul că echipamentele finanțate sunt adecvate pentru obiectivul de a contribui la protejarea intereselor financiare ale Uniunii.
- (18) Programul ar trebui să fie deschis participării membrilor din Asociația Europeană a Liberului Schimb care fac parte din Spațiul Economic European (SEE). De asemenea, ar trebui să fie deschis participării țărilor în curs de aderare, țărilor candidate și potențialilor candidați la aderare, precum și țărilor din cadrul politicii europene de vecinătate, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a acestor țări la programele Uniunii, stabilite în acordurile-cadru aferente, în deciziile Consiliului de asociere sau în acorduri similare. De asemenea, programul ar trebui să fie deschis și altor țări terțe, cu condiția ca acestea din urmă să încheie un acord specific care să prevadă condițiile specifice ale participării lor la programele Uniunii.
- (19) Luând în considerare evaluările anterioare ale programelor Hercule și pentru a consolida programul, ar trebui să fie posibilă, în mod excepțional, și participarea entităților stabilite într-o țară terță care nu este asociată la program.

⁽¹⁰⁾ JO L 433I, 22.12.2020, p. 28.

⁽¹¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

- (20) Ar trebui încurajată în special participarea entităților stabilite în țări terțe care au un acord de asociere în vigoare cu Uniunea, în vederea consolidării protecției intereselor financiare ale Uniunii prin cooperare în domeniul vamal și prin schimb de bune practici, în special în ceea ce privește modalități de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii și în ceea ce privește înfruntarea provocărilor legate de noile evoluții tehnologice.
- (21) Programul ar trebui implementat ținându-se seama de recomandările și măsurile enumerate în comunicarea Comisiei din 6 iunie 2013 intitulată „Intensificarea luptei împotriva contrabandei cu țigări și a altor forme de comerț ilicit cu produse din tutun – O strategie globală a UE”, precum și în raportul din 12 mai 2017 privind progresele înregistrate cu privire la punerea în aplicare a acestei comunicări.
- (22) Uniunea a ratificat Protocolul pentru eliminarea comerțului ilicit cu produse din tutun la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului (denumit în continuare „protocolul”) în 2016. Protocolul are rolul de a proteja interesele financiare ale Uniunii în ceea ce privește lupta împotriva comerțului transfrontalier ilicit cu produse din tutun, care cauzează pierderi de venituri. Programul ar trebui să sprijine Secretariatul Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului în atribuțiile sale legate de acest protocol. Ar trebui, de asemenea, să sprijine și alte activități organizate de secretariat în legătură cu lupta împotriva comerțului ilicit cu produse din tutun.
- (23) În conformitate cu Regulamentul financiar, cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹²⁾ și cu Regulamentele (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹³⁾, (Euratom, CE) nr. 2185/96 ⁽¹⁴⁾ și (UE) 2017/1939 ale Consiliului, interesele financiare ale Uniunii trebuie să fie protejate prin măsuri proporționale, inclusiv prin măsuri referitoare la prevenirea, depistarea, corectarea și investigarea neregulilor, inclusiv a fraudei, recuperarea fondurilor pierdute, plătite în mod necuvenit sau incorect utilizate și, după caz, prin impunerea de sancțiuni administrative. În special, în conformitate cu Regulamentele (Euratom, CE) nr. 2185/96 și (UE, Euratom) nr. 883/2013, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) are competența de a desfășura investigații administrative, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii. În conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939, Parchetul European este împuternicit să investigheze și să urmărească penal infracțiunile care afectează interesele financiare ale Uniunii, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾. În conformitate cu Regulamentul financiar, orice persoană sau entitate care primește fonduri din partea Uniunii trebuie să coopereze pe deplin pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, să acorde drepturile necesare și să permită accesul reprezentanților Comisiei, ai OLAF, Curții de Conturi și, în ceea ce privește statele membre care participă la forma de cooperare consolidată în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1939, ai EPPO și să se asigure că orice terți implicați în execuția fondurilor din partea Uniunii acordă drepturi echivalente.
- (24) Țările terțe care sunt membre ale SEE pot participa la programele Uniunii în cadrul cooperării stabilite în temeiul Acordului privind Spațiul Economic European ⁽¹⁶⁾, care prevede implementarea programelor pe baza unei decizii adoptate în temeiul acordului menționat. Țările terțe pot participa și pe baza altor instrumente juridice. Prezentul regulament ar trebui să cuprindă o dispoziție specifică prin care să se solicite țărilor terțe să acorde accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin.
- (25) În temeiul Deciziei 2013/755/UE a Consiliului ⁽¹⁷⁾, persoanele și entitățile stabilite în țări și teritorii de peste mări sunt eligibile pentru finanțare sub rezerva normelor și obiectivelor programului și a eventualelor mecanisme aplicabile statului membru de care aparține țara respectivă sau teritoriul respectiv.

⁽¹²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

⁽¹³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protecției intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

⁽¹⁵⁾ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁽¹⁶⁾ JO L 1, 3.1.1994, p. 3.

⁽¹⁷⁾ Decizia 2013/755/UE a Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind asocierea țărilor și teritoriilor de peste mări la Uniunea Europeană („Decizia de asociere peste mări”) (JO L 344, 19.12.2013, p. 1).

- (26) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru implementarea programului, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Comisia ar trebui să adopte programe de lucru care să stabilească, printre altele, prioritățile și criteriile de evaluare a granturilor acordate pentru acțiuni.
- (27) Prezentul regulament ar trebui să stabilească rata maximă posibilă de cofinanțare pentru granturi.
- (28) În temeiul punctelor 22 și 23 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁸⁾, prezentul program ar trebui să fie evaluat pe baza informațiilor colectate în conformitate cu cerințe de monitorizare specifice, evitând totodată sarcinile administrative excesive, în special pentru statele membre, precum și o reglementare excesivă. Cerințele respective ar trebui să includă, după caz, indicatori cuantificabili pe baza cărora să se evalueze efectele programului pe teren. Evaluarea ar trebui efectuată în timp util și în mod independent și obiectiv.
- (29) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei indicatorilor de măsurare a gradului de realizare a obiectivelor generale și specifice în cazul în care se consideră necesar, precum și pentru a completa prezentul regulament cu dispoziții privind stabilirea unui cadru de monitorizare și evaluare. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare. În special, pentru a asigura o participare egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (30) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre din cauza naturii transfrontaliere a aspectelor vizate, dar, având în vedere valoarea adăugată pentru Uniune, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (31) Articolul 42a alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 515/97 reprezintă temeiul juridic pentru finanțarea AFIS. Prezentul regulament ar trebui să înlocuiască acest temei juridic cu unul nou. Prin urmare, ar trebui să se elimine articolul 42a alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 515/97.
- (32) Regulamentul (UE) nr. 250/2014 de instituire a programului Hercule III a acoperit perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020. Prezentul regulament ar trebui să prevadă o continuare a programului Hercule III, începând cu data de 1 ianuarie 2021. Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 250/2014 ar trebui să fie abrogat.
- (33) Pentru a reflecta importanța combaterii schimbărilor climatice în conformitate cu angajamentele Uniunii de a pune în aplicare Acordul de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite, programul este destinat să contribuie la integrarea acțiunilor climatice și la atingerea unei ținte globale reprezentate de alocarea a 30 % din bugetul Uniunii pentru sprijinirea îndeplinirii obiectivelor privind clima.
- (34) În conformitate cu articolul 193 alineatul (2) din Regulamentul financiar, se poate acorda un grant pentru o acțiune deja începută, cu condiția ca solicitantul să poată demonstra necesitatea demarării acțiunii înainte de semnarea acordului de grant. Cu toate acestea, costurile suportate înainte de data depunerii cererii de grant nu sunt eligibile decât în cazuri excepționale justificate în mod corespunzător. Pentru a se evita orice perturbare a sprijinului acordat de Uniune, care ar putea prejudicia interesele Uniunii, ar trebui să fie posibil ca, pentru o durată limitată la începutul cadrului financiar multianual 2021-2027 și numai în cazuri justificate în mod corespunzător, să se prevadă, în decizia de finanțare, eligibilitatea activităților și a costurilor de la începutul exercițiului financiar 2021, chiar dacă acestea au fost desfășurate și, respectiv, suportate înainte de depunerea cererii de grant.

⁽¹⁸⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (35) Pentru a asigura continuitatea în acordarea sprijinului în domeniul de politică relevant și pentru a permite implementarea programului de la începutul cadrului financiar multianual 2021-2027, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în regim de urgență și să se aplice cu efect retroactiv de la 1 ianuarie 2021,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie Programul Uniunii de luptă antifraudă (denumit în continuare „programul”) pe durata cadrului financiar multianual 2021-2027.

Prezentul regulament prevede obiectivele programului, bugetul pentru perioada 2021-2027, formele de finanțare din partea Uniunii și normele pentru furnizarea acestei finanțări.

Articolul 2

Obiectivele programului

(1) Obiectivele generale ale programului sunt următoarele:

- (a) protejarea intereselor financiare ale Uniunii;
- (b) sprijinirea asistenței reciproce dintre autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării unei aplicări corespunzătoare a legislației din domeniul vamal și din cel agricol.

(2) Obiectivele specifice ale programului sunt următoarele:

- (a) prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii;
- (b) sprijinirea raportării neregulilor, inclusiv a fraudelor, legate de fondurile cu gestiune partajată și de fondurile de asistență pentru preaderare din bugetul Uniunii;
- (c) punerea la dispoziție a unor instrumente pentru schimbul de informații și acordarea de sprijin pentru activitățile operaționale în materie de asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal și în cel agricol.

Articolul 3

Buget

(1) Pachetul financiar pentru implementarea programului în perioada 2021-2027 este de 181,207 milioane EUR în prețuri curente.

(2) Alocarea orientativă a cuantumului menționat la alineatul (1) este următoarea:

- (a) 114,207 milioane EUR pentru obiectivul menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (a);
- (b) 7 milioane EUR pentru obiectivul menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (b);
- (c) 60 de milioane EUR pentru obiectivul menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (c).

(3) Până la 2 % din cuantumul menționat la alineatul (1) pot fi utilizate pentru asistență tehnică și administrativă în legătură cu implementarea programului, de exemplu pentru activități de pregătire, monitorizare, control, audit și evaluare, inclusiv pentru sisteme corporative de tehnologie a informației. În plus, alocarea orientativă de la alineatul (2) litera (a) ține seama în mod corespunzător de faptul că programul este singurul program al Uniunii care abordează partea de cheltuieli a protejării intereselor financiare ale Uniunii.

Articolul 4

Țări terțe asociate la program

Programul este deschis participării următoarelor țări terțe:

- (a) membrii Asociației Europene a Liberului Schimb care sunt membri ai Spațiului Economic European, în conformitate cu condițiile stabilite în Acordul privind Spațiul Economic European;

- (b) țările în curs de aderare, țările candidate și potențialii candidați la aderare, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a acestora la programele Uniunii stabilite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere corespunzătoare sau prin alte acorduri similare și în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și țările respective;
- (c) țările din cadrul politicii europene de vecinătate, în conformitate cu principiile generale și cu clauzele și condițiile generale de participare a țărilor respective la programele Uniunii stabilite prin acordurile-cadru și deciziile consiliilor de asociere corespunzătoare sau prin alte acorduri similare și în conformitate cu condițiile specifice prevăzute în acordurile dintre Uniune și țările respective;
- (d) alte țări terțe, în conformitate cu condițiile prevăzute de un acord specific referitor la participarea unei țări terțe la un program al Uniunii, cu condiția ca acordul:
 - (i) să asigure un echilibru adecvat între contribuțiile și beneficiile țării terțe care participă la programele Uniunii;
 - (ii) să stabilească condițiile de participare la programe, inclusiv calcularea contribuțiilor financiare la programele individuale, și la costurile administrative ale acestora;
 - (iii) să nu confere țării terțe competențe decizionale în ceea ce privește programul Uniunii;
 - (iv) să garanteze drepturile Uniunii de a asigura buna gestiune financiară și de a-și proteja interesele financiare.

Contribuțiile menționate la primul paragraf litera (d) punctul (ii) constituie venituri alocate în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul financiar.

Articolul 5

Implementare și forme de finanțare din partea Uniunii

- (1) Programul este implementat prin gestiune directă în conformitate cu Regulamentul financiar sau prin gestiune indirectă cu un organism menționat la articolul 62 alineatul (1) primul paragraf litera (c) din Regulamentul financiar.
- (2) Programul poate oferi finanțare în oricare dintre formele prevăzute de Regulamentul financiar, în special prin granturi și achiziții, precum și prin rambursarea cheltuielilor de călătorie și de ședere în conformitate cu articolul 238 din Regulamentul financiar.
- (3) Programul poate oferi finanțare pentru acțiunile desfășurate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97, în special pentru a acoperi noile tipuri de costuri menționate în lista orientativă din anexa I la prezentul regulament.
- (4) Dacă acțiunea sprijinită implică achiziționarea de echipamente, Comisia stabilește, după caz, un mecanism de coordonare care să asigure eficiența și interoperabilitatea dintre toate echipamentele achiziționate cu sprijinul programelor Uniunii.

Articolul 6

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

În cazul în care o țară terță participă la program printr-o decizie adoptată în temeiul unui acord internațional sau în temeiul oricărui alt instrument juridic, țara terță în cauză acordă accesul și drepturile necesare pentru ca ordonatorul de credite competent, OLAF și Curtea de Conturi să își exercite în mod cuprinzător competențele care le revin. În cazul OLAF, aceste drepturi includ dreptul de a efectua investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013.

CAPITOLUL II

Granturi

Articolul 7

Granturi

Granturile din cadrul programului sunt atribuite și gestionate în conformitate cu titlul VIII din Regulamentul financiar.

*Articolul 8***Cofinanțare**

Rata de cofinanțare pentru granturile acordate în cadrul programului nu depășește 80 % din costurile eligibile. Orice finanțare care depășește acest plafon se acordă numai în situații excepționale justificate în mod corespunzător, care se definesc în programele de lucru menționate la articolul 11, iar aceasta nu depășește 90 % din costurile eligibile.

*Articolul 9***Acțiuni eligibile**

- (1) Numai acțiunile de implementare a obiectivelor prevăzute la articolul 2 sunt eligibile pentru finanțare.
- (2) Fără a aduce atingere niciunei alte acțiuni prevăzute de programele de lucru în temeiul articolului 11, următoarele acțiuni pot fi considerate eligibile pentru finanțare:
 - (a) furnizarea de cunoștințe tehnice, echipamente specializate și avansate din punct de vedere tehnic și instrumente eficiente din domeniul IT care să îmbunătățească cooperarea transnațională și multidisciplinară și cooperarea cu Comisia;
 - (b) intensificarea schimburilor de personal pentru proiecte specifice, asigurarea sprijinului necesar și facilitarea investițiilor, în special constituirea de echipe comune de anchetă și operațiuni transfrontaliere;
 - (c) furnizarea de sprijin tehnic și operațional pentru anchetele naționale, în special autorităților vamale și autorităților de aplicare a legii, pentru a consolida lupta împotriva fraudei și a altor activități ilegale;
 - (d) consolidarea capacității în domeniul IT în statele membre și în țările terțe, intensificarea schimbului de date și dezvoltarea și furnizarea de instrumente din domeniul IT pentru investigații și pentru monitorizarea activității de informații;
 - (e) organizarea de cursuri de formare specializate, ateliere de analiză a riscurilor, conferințe și studii menite să îmbunătățească cooperarea și coordonarea între serviciile vizate de protejarea intereselor financiare ale Uniunii;
 - (f) orice altă acțiune, prevăzută în cadrul programelor de lucru în temeiul articolului 11, care este necesară pentru realizarea obiectivelor generale și specifice prevăzute la articolul 2.
- (3) În cazul în care acțiunea sprijinită implică achiziționarea de echipamente, Comisia se asigură că echipamentul finanțat este adecvat pentru obiectivul de a contribui la protejarea intereselor financiare ale Uniunii.

*Articolul 10***Entități eligibile**

- (1) Criteriile de eligibilitate stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol se aplică pe lângă criteriile stabilite la articolul 197 din Regulamentul financiar.
- (2) Următoarele entități sunt eligibile în cadrul programului:
 - (a) autoritățile publice care pot contribui la realizarea unuia dintre obiectivele menționate la articolul 2 și care sunt stabilite:
 - (i) într-un stat membru sau o țară ori un teritoriu de peste mări legate de acesta;
 - (ii) într-o țară terță asociată la program; sau
 - (iii) într-o țară terță care figurează în programul de lucru, în condițiile precizate la alineatul (3);

(b) institute de cercetare și de învățământ și entități nonprofit care pot contribui la realizarea obiectivelor menționate la articolul 2, cu condiția să fi fost stabilite și să fi funcționat de cel puțin un an:

(i) într-un stat membru;

(ii) într-o țară terță asociată la program; sau

(iii) într-o țară terță care figurează în programul de lucru, în condițiile precizate la alineatul (3);

(c) orice entitate juridică înființată în temeiul dreptului Uniunii sau orice organizație internațională.

(3) Entitățile menționate la alineatul (2) stabilite într-o țară terță care nu este asociată la program sunt în mod excepțional eligibile în cadrul programului dacă acest lucru este necesar pentru realizarea obiectivelor unei anumite acțiuni. Aceste entități suportă, în principiu, costurile aferente participării lor, cu excepția cazurilor care se justifică în mod corespunzător în programul de lucru.

CAPITOLUL III

Programare, monitorizare și evaluare

Articolul 11

Programul de lucru

În scopul implementării programului, Comisia adoptă programele de lucru menționate la articolul 110 din Regulamentul financiar.

Articolul 12

Monitorizare și raportare

(1) În anexa II sunt prevăzuți indicatori pentru raportarea progreselor înregistrate de program în direcția realizării obiectivelor generale și specifice stabilite la articolul 2.

(2) Pentru a se asigura evaluarea eficace a progreselor înregistrate de program în direcția realizării obiectivelor sale, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 14, pentru a modifica anexa II în ceea ce privește indicatorii, în cazul în care se consideră necesar, și pentru a completa prezentul regulament cu dispoziții privind stabilirea unui cadru de monitorizare și evaluare.

(3) Comisia raportează anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la performanța programului, în cadrul raportului său anual privind protecția intereselor financiare ale Uniunii – combaterea fraudelor.

În cadrul discuțiilor din contextul respectiv, Parlamentul European poate formula recomandări pentru programul de lucru anual. Comisia ține seama în mod corespunzător de aceste recomandări.

(4) Sistemul de raportare cu privire la performanță asigură faptul că datele pentru monitorizarea implementării și a rezultatelor programului sunt colectate în mod eficient, eficace și la timp. În acest scop, destinatarilor fondurilor din partea Uniunii și, după caz, statelor membre li se impun cerințe de raportare proporționale.

Articolul 13

Evaluare

(1) Atunci când efectuează evaluările, Comisia se asigură că acestea sunt efectuate în mod independent, obiectiv și la timp și că evaluatorii își pot desfășura activitatea fără să fie supuși niciunei încercări de a-i influența.

(2) Evaluarea interimară a programului se realizează imediat ce sunt disponibile suficiente informații cu privire la implementarea acestuia, dar nu mai târziu de patru ani de la începerea implementării programului.

(3) La finalul implementării programului, dar nu mai târziu de patru ani de la sfârșitul perioadei indicate la articolul 1, Comisia efectuează o evaluare finală a programului.

(4) Comisia transmite concluziile evaluărilor, însoțite de observațiile sale, Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și Curții de Conturi și le publică pe site-ul de internet al Comisiei.

Articolul 14

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 12 alineatul (2) se conferă Comisiei până la 31 decembrie 2028.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 12 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 15

Informare, comunicare și vizibilitate

(1) Cu excepția cazului în care există un risc de a compromite desfășurarea eficace a activităților operaționale în domeniul vamal și de luptă antifraudă, destinatarii finanțării din partea Uniunii recunosc originea fondurilor respective și asigură vizibilitatea finanțării din partea Uniunii, în special cu ocazia promovării acțiunilor și a rezultatelor acestora, prin oferirea de informații specifice coerente, concrete și proporționale, unor categorii de public diverse, care includ mass-media și publicul larg.

(2) Comisia pune în aplicare cu regularitate acțiuni de informare și comunicare privind programul, acțiunile întreprinse în temeiul programului și rezultatele obținute. Resursele financiare alocate programului contribuie, de asemenea, la comunicarea instituțională a priorităților politice ale Uniunii, în măsura în care respectivele priorități sunt legate de obiectivele menționate la articolul 2.

Articolul 16

Modificarea Regulamentului (CE) nr. 515/97

La articolul 42a din Regulamentul (CE) nr. 515/97, se elimină alineatele (1) și (2).

Articolul 17

Abrogare

Regulamentul (UE) nr. 250/2014 se abrogă de la 1 ianuarie 2021.

Articolul 18

Dispoziții tranzitorii

(1) Prezentul regulament nu aduce atingere continuării sau modificării acțiunilor inițiate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 250/2014 și al articolului 42a din Regulamentul (CE) nr. 515/97, care continuă să se aplice acțiunilor respective până la încheierea acestora.

(2) Pachetul financiar aferent programului poate acoperi, de asemenea, cheltuielile de asistență tehnică și administrativă necesare pentru a asigura tranziția între program și măsurile adoptate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 250/2014 și al articolului 42a din Regulamentul (CE) nr. 515/97.

(3) În conformitate cu articolul 193 alineatul (2) al doilea paragraf litera (a) din Regulamentul financiar, în cazurile justificate în mod corespunzător, precizate în decizia de finanțare, și pe durată limitată, acțiunile care beneficiază de sprijin în temeiul prezentului regulament și costurile subiacente pot fi considerate eligibile începând cu 1 ianuarie 2021, chiar dacă respectivele acțiuni au fost implementate și costurile respective au fost suportate înainte de depunerea cererii de grant.

*Articolul 19***Intrarea în vigoare și aplicare**

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2021.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 29 aprilie 2021.

Pentru Parlamentul European

Președintele

D.M. SASSOLI

Pentru Consiliu

Președintele

A.P. ZACARIAS

ANEXA I

LISTA ORIENTATIVĂ A COSTURILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 5 ALINEATUL (3)

Lista orientativă a tipurilor de costuri pe care programul le va finanța pentru acțiunile desfășurate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 515/97:

- (a) costurile de instalare și de întreținere a infrastructurii tehnice permanente care pune la dispoziția statelor membre resursele logistice, birotice și informatice pentru coordonarea operațiunilor vamale comune și a altor activități operaționale;
 - (b) rambursarea cheltuielilor de călătorie și de ședere, precum și, după caz, a altor indemnizații sau plăți efectuate în legătură cu reprezentanții statelor membre și, după caz, reprezentanții țărilor terțe care participă la misiunile Uniunii, la operațiunile vamale comune organizate de către sau în colaborare cu Comisia, precum și la sesiunile de formare, la reuniunile ad-hoc și la reuniunile pregătitoare și la cele de evaluare pentru anchetele administrative sau acțiunile operative întreprinse de statele membre, atunci când acestea sunt organizate de către sau în colaborare cu Comisia;
 - (c) cheltuielile legate de achiziționarea, studiul, dezvoltarea și întreținerea infrastructurii informatice (hardware), a programelor informatice (software) și a conexiunilor de rețea specifice, precum și a serviciilor conexe de producție, asistență și formare pentru realizarea acțiunilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 515/97, în special acțiuni legate de prevenirea și combaterea fraudei;
 - (d) cheltuielile legate de furnizarea de informații și cheltuielile privind acțiunile conexe care permit accesul la informații, date și surse de date în scopul desfășurării acțiunilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 515/97, în special acțiuni legate de prevenirea și combaterea fraudei;
 - (e) cheltuielile legate de utilizarea SIV, prevăzute în instrumentele adoptate în temeiul articolului 87 din TFUE și în special în Decizia 2009/917/JAI, în măsura în care aceste instrumente prevăd că respectivele cheltuieli sunt suportate din bugetul general al Uniunii;
 - (f) cheltuielile legate de achiziționarea, studiul, dezvoltarea și întreținerea componentelor Uniunii ale rețelei comune de comunicații utilizate în sensul literei (c).
-

ANEXA II

INDICATORI PENTRU MONITORIZAREA PROGRAMULUI

Programul va fi monitorizat îndeaproape pe baza unui set de indicatori care au scopul de a evalua măsura în care au fost îndeplinite obiectivele generale și specifice ale programului și de a reduce la minimum sarcinile și costurile administrative. În acest scop, se vor colecta date cu privire la următorul set de indicatori-cheie:

Obiectivul specific nr. 1: prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii.

Indicatorul nr. 1: sprijinirea prevenirii și combaterii fraudei, a corupției și a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, măsurată prin:

1.1: gradul de satisfacție privind activitățile organizate și (co)finanțate prin program;

1.2: procentul de state membre care primesc sprijin în fiecare an în cadrul programului.

Obiectivul specific nr. 2: sprijinirea raportării neregulilor, inclusiv a fraudelor, legate de fondurile cu gestiune partajată și de fondurile de asistență pentru preaderare din bugetul Uniunii.

Indicatorul nr. 2: gradul de satisfacție a utilizatorilor privind utilizarea IMS.

Obiectivul specific nr. 3: punerea la dispoziție a unor instrumente pentru schimbul de informații și acordarea de sprijin pentru activitățile operaționale în materie de asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal și agricol.

Indicatorul nr. 3: numărul de cazuri în care informațiile în cadrul asistenței reciproce sunt puse la dispoziție și numărul de activități sprijinite prin intermediul asistenței reciproce.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO